

Péceli egyházak karácsonyi programjai

Katolikus Egyházközség

December 19.
18:00 Városi Zeneiskola karácsonyi koncertje
December 24.
16:00 Betlehemes játék gyerekeknek a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola tanulóinak előadásában
23:00 Ifjúsági hittanosok zenés játéka
December 25.
0:00 Éjféli mise
Szentmisék vasárnapi miserend szerint (8:30, 10:00, 17:30)
December 26. Szentmise 9:00-kor és 17:30-kor
December 31.
17:30: Év végi hálaadás
Január 1. Szentmisék vasárnapi miserend szerint

Református Egyházközség

December 21.
15:30: Családi karácsonyi ünnepség gyermekek műsorával a Bárkában.
December 22.
18:00: Úrvacsorai előkészítő istentisztelet a Bárkában
December 23.
18:00: Úrvacsorai előkészítő istentisztelet a Bárkában
December 24.
15:00: Családi szenteste a templomban
December 25.
10:00: Úrvacsorás istentisztelet a templomban
December 26.
10:00: Úrvacsorás istentisztelet a templomban
15:00: Ünnepzáró családi alkalom a Bárkában
December 31.
15:00: Óévi hálaadó istentisztelet a templomban
19:00-22:00: gyülekezeti óévi beszélgetés, imaközösség a Bárkában

Evangelikus Egyházközség

December 24.
15:00 Szentesti áhítat
December 25.
8:30: Ünnepi istentisztelet
December 26.
8:30: Ünnepi istentisztelet
December 31.
17:00: Óévbúcsúztató áhítat

1 százalék köszönet

A **Vásártéri Gyermekekért Alapítvány** köszönetet mond mindazoknak, akik a 2007. évi adójuk 1 %-ával támogatták alapítványunkat. Összesen 516.090,- Ft érkezett a számlánkra.

Ebből a pénzből tanulóink nyári táborozását, tanulmányi kirándulását, levelező versenyeit segítettük, jutalomkönyveket vásároltunk, a „Petőfi-diploma” jutalmát fizettük, valamint egy projektort vásároltunk.

Kérjük, hogy a jövőben is gondoljanak ránk, hiszen csak az Önök segítségével tudjuk célkitűzéseinket megvalósítani.

A 2008. évi felajánlásokat is kizárólag a fenti célok megvalósítására, közvetlenül tanítványainkra fordítjuk.

Köszönettel: az alapítvány kuratóriuma

Adószámunk: 18660764-1-13

Baptista Gyülekezet

December 25.
9:30 Istentisztelet
17:00 Gyermekkarácsony
December 26.
10:00 Istentisztelet
December 31.
19:00 Istentisztelet
Január 1.
10:00 Istentisztelet

Kármel Gyülekezet

December 21.
16:00-19:00 Gyermekkarácsony (dalok, játék, kreatív foglalkozások, uzsonna)
December 25.
9:00 Ünnepi istentisztelet

Adventista Közösség

December 19.
18:30 Jótékonyági hangverseny a Szemere Pál Általános Iskola aulájában az iskola könyvtárának fejlesztéséért. Közreműködnek: Éjféli Kiáltás Gospel Kórus, a Szemere Pál Általános Iskola 7.A. osztályos tanulói, a Szemere Gyermekkórus. Az est védnökei: Dr. Benkovich Gyula polgármester, Dr. Bartha Attiláné alpolgármester asszony. Támogatók: Péceli Adventista Közösség, ADRA Adventista Szeretetszolgálat Alapítvány, Adventista Teológiai Főiskola, Fiatalokért Kulturális és szociális Egyesület.

ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának programjai

Pécel, Pihenő u. 2.
Tel./fax: 06-28/454-076, 06-28/454-077
e-mail: ese@vnet.hu

Téli szünet 2008. december 19-től 2009. január 4-ig!

Január 6. (kedd): Élménybeszámoló
Január 9. (csütörtök): Barabás Kata és Csaba útfilmje
Január 13. (kedd): Egy kis mozgás gyógytornászunkkal
Január 15. (csütörtök): Pótszilveszter KO Lacival és csapatával
Január 20. (kedd): Filmvetítés – Schindler listája I. rész
Január 22. (csütörtök): Filmvetítés – Schindler listája II. rész
Január 27. (kedd): Zenés délelőtt Árvay Marikával
Január 29. (csütörtök): Ki mit tud vetélkedő – Jónás Károly és Rátonyi Pál művészurak közreműködésében
Február 3. (kedd): Farsangra készülve
Február 5. (csütörtök): Barabás Kata és Csaba útfilmje
Február 10. (kedd): Farsangi vigalom
Hétfőnként játékos foglalkozások Árvay Marikával, szerdánként barkács délelőtt, péntekenként filmvetítés.
Klubunk munkanapokon 7.30-tól 16 óráig tart nyitva. A fenti programok, előadások 10.30 órakor kezdődnek, melyekre mindenkit szeretettel várunk. Előzetes egyeztetés alapján fodrász, kozmetikus, pedikűrös szolgáltatás igényelhető kedvezményes térítési díj ellenében. Lehetőség van ingyenes vérnyomás- és vércukorszint mérésre.
A klubbal vagy a programokkal kapcsolatos kérdéseivel keresse Parajdi Olga munkatársunkat a (28)454-076 vagy a (28)454-077 telefonszámon.

Lapunk következő száma február 5-én jelenik meg.

TARTALOM

Programajánló	2
Nincs más hátra, mint előre...	3
Eredmények és tervek	4-6
Karácsonyi hangverseny	6
Családi délután a péceli Szivárvány Óvodában	6
Vendégünk volt Finnország nagykövete	7
Rozsdás optimizmus	8
Megalakult a Péceli Múzeumbarátok Köre	8
Fúvószena Pécelen	9
Papp László-portre árverése jótékony céllal	9
A „pénznek nincs szaga” demokrácia	10-13
Kell az optimizmus	
Beszélgetés Ivánkoviczné Polmüller Brigittával	14-15
Mi a cserkészet?	16
Szent Erzsébet-hét a Katolikus Iskolában	17
Kedves, szép emlékek 2008-ból	18
Visszatekintés 2008 missziós feladataira	19
Karácsonyi gondolatok a Biblia évében	19
A FÉNY-ESE Alapítvány 2007. évi közhasznúsági jelentése	20
A VÉDESE Kht. 2007. évi közhasznúsági jelentése	21
Tanulni sohasem késő	22
Programok kismamáknak	23
2009. évi naptár	24-25
A klubban történt	26
Születésnap	27
Köszönet a Pitti Klub segítőinek	27
Életet adó segítség	
Marci küzdelme a leukémiával	28-29
30 éve Isaszegen	30-31
Szent – éj	31
Péceli diakónus Rómában	32-33
Üvegszem karácsonyra	34-35
Függetlenség	35
A szeretet lángja gyújtani is képes!	36
A tanév fontosabb időpontjai	36
Tragédiák és balesetek megelőzése érdekében 2.	37
Programajánló	38
Pécel-Csömör buszjárat	39
Recepttetező	40
Házias sütemények karácsonyra	41
Némethy Mária: A Tökmanó	42-47

Nincs más hátra, mint előre...

Előre! Ez volt gyermekkoromban az úttörők köszöntése. Életünk, üzletünk, társadalmunk bármilyen helyzetben legyen is, ha bárkit megkérdezzük, azt mondja, „*Nem az számít, hogy honnan jöttél, hanem az, hogy merre tartasz*”. **Tehát nincs más hátra, mint előre.** Pénzügyi válság ide, gazdasági válság oda, senki nem tud jobb tanácsot, mint hogy előre.

Bár nem tudja senki előre, mit hoz a jövő, mint ahogy azt sem, hogy pont most, és pont itt mit hozott, az viszont biztos, hogy nem állhatunk meg sebeinket nyalogatni, hanem tovább kell menni. Előre!

Olvasom az interneten, új program van meghirdetve: Lépj egyet előre! A reklámszakmában van egy mondás, ha valaki leáll a reklámmal, az már csúszik visszafele. Menni kell tovább, tenni kell tovább, tanulva a hibákból.

Adj! Mit? Sokan tanácsot szeretnek adni, vagy más szóhasználat szerint osztják az észet. Főleg, akik más helyzetben vannak. Aztán ha ők keverednek hasonlóba, megvannak „lőve”. Ezért csak az adjon kisgyerekes szülőknek tanácsot, akinek már nagy gyerekei vannak, vagy a gyászban levőnek az, aki szintén átélte már ezt a fájdalmat. Pénzügyi problémába keveredőnek, aki már volt hasonló helyzetben.

Adhatunk még időt, energiát, pénzt. Ez az időszak az, amikor érzékenyebb a lelkiismeretünk, és a közelgő ünnep hat adakozó kedvünkre is. A média karácsonyi akciói sokaknak megoldást jelentenek e téren. Elviszik a megadott helyre felesleges dolgait, netán még olyat is, ami áldozatot jelent, és aztán megnyugodva várják az ünnepet.

Sokaknak a legegyszerűbb pénzt adni, azzal letudják a gondot, és lelkiismeretük is megnyugszik. Persze, van, amikor kell a pénz sőt, az a legnagyobb segítség. De az esetek többségében egy kis figyelmességgel, szeretettel, töredéssel nagyobb örömet tudunk szerezni, mint a személytelenül odadobott pénzzel.

Az sem mindegy, mikor adunk. Folyamatosan kellene, de leginkább, amikor a legnagyobb szükség van rá. Duplán segít, aki gyorsan segít. Egy mondás szerint addig adj, amíg azt meleg kézzel teheted. Aki kuporgatja vagyonát, és fogához veri a garast, annak örökösei veszekszenek majd vagyonán, miközben soha nem érezhette meg a meleg kézzel való adás örömét. Nem viszünk el semmit e földről, és isteni parancsot teljesítünk, ha bármennyink is van, abból adunk másoknak, meleg kézzel és szívvel. Most, Jézus születési ünnepe előtt különösen.

De mit ér az én szerény segítségem, amit tágas családom és barátaim segítése mellett másokért tehetek? Nagyon is sokat.

Fektessünk hát a rászorulókbá. Teréz anyának van egy híres mondása. Amikor Calcutta utcáit járva gyűjtötte be az árva gyerekeket, valaki feltette neki is ezt a tamaskodó kérdést. Van ennek értelme, hisz nem lehet minden árva gyermeknek segíteni? Erre ő azt válaszolta, igen, van értelme, mert segíteni egyenként kell. Ezt támasztja alá a következő mondás is. A fáról a gyümölcsöt egyenként kell leszedni. Ha megrázzuk a fát, lehullik halomszámra a gyümölcs, de ezek nagy része megsérül, ütődött lesz, értékét veszti, hamar megromlik. Ezért hatékonyabb a célirányos segítség.

Merjünk adni! Keressük a környezetünkben azokat, akiknek a legnagyobb szüksége van ránk, adományainkra, segítségünkre! Isten egyszülött Fiát adta e világnak, ehhez képest adományaink milyen porszemek csupán. Főleg ha tudjuk, ezek nem a mieink, hanem úgy kaptuk sáfárságra, és el kell számolnunk majd vele. És jó tudni, ennek mennyei a kamatlába.

Nincs más hátra tehát, mint előre... a segítségben is!

Durkó Sándor László

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 520 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, †Cser László, Cserepes Tímea, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvéghy Margit (fotó), Ivánkovicz Zoltán, Némethy Mária, Parajdi Olga, Szabó Zoltán, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egyszemélyben az írója a felelős. • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Bezák Tibor, telefon: (36)20/269-7055 • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Eredmények és tervek

Amikor közelít az év vége, sokan készítenek számvetést az elmúlt esztendőről, és számba veszik a következő évi teendőket. A hangsúly, a lépték természetesen más, ha magánemberként, egy civil szervezet vagy egy cég vezetőjeként történik a számvetés, és nyilván más szemmel látja a hangsúlyokat egy város vezetője, egy országgyűlési képviselő. Ev vége lévén rövid értékelést kértem Fogarasiné Deák Valéria képviselő asszonytól és Isaszeg, Pécel polgármestereitől.

Fogarasiné Deák Valéria országgyűlési képviselő

– A 2008-as évet hogyan értékeled, mi-ben fejlődött a választókerület? Mit tartasz a legnagyobb, leghasznosabb eredménynek?

– A mögöttünk lévő évet nehéz röviden leírni, mert volt benne rossz is, volt benne jó is, és ami jó volt, például az, hogy az ország költségvetése stabilizálódott, sokak számára a mindennapi megélhetésükben rosszat is jelentett. Köszönet jár azért, hogy türelemmel elviselték mindezt. Van ugyanakkor egy dolog, ami – azt hiszem – mindenki számára előnyt hozott. 2008 az építkezés éve volt.

Az M0-ás autópálya új szakaszának megépítése volt az év legnagyobb, és a Megyeri híddal együtt a választókerületben élők számára a legtöbbet hozó beruházása, de számos más fejlesztés indult és indulhat el az idén hozott támogatási döntések alapján. Mindezek közül talán a legfontosabb, amit az óvodák és iskolák terén értünk. Nekem meggyőződésem, hogy nincs hasznosabb befektetés annál, mint amivel a gyerekeink jövőjét alapozzuk meg. Osztom azt a véleményt, hogy inkább legyen még egy ideig sáros a gyerekek cipője, de kapja meg a lehető legszínvonalasabb oktatást. Az országban messze nem a mi térségünkben van a legtöbb sáros utca, és mégis a Nemzeti Iskola-felújítási Program uniós pályázatainak az átlagot jóval meghaladó támogatást nyertük el. Az ideai döntés alapján Gödöllőn 500 millió forint támogatással épülhet meg az új máriabesnyői óvoda, Nagytarcsán 300 millió forint támogatással ugyancsak az új óvoda építése kezdődhetett már el, Isaszegen 250 millió forint támogatással a patinás Damjanich János Általános Iskola felújítására és bővítésére kerülhet sor. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy Pécelen tavaly vehették birtokba a gyerekek a közel 1 milliárd forint állami támogatással megépült új Szemere Pál Általános iskolát, Csömörön pedig a 250 milliónyi állami támogatással létrehozott impozáns új óvodát, akkor teljesen egyértelmű, hogy ilyen mértékű oktatási célú fejlesztésre nagyon hosszú idő óta nincs példa, és nincs is ennél hasznosabb.

– Az előrejelzések szerint nem lesz könnyű a 2009-es év. Mi az, amit a tervek szerint – a nehézségek ellenére is – végre kell hajtani, meg kell valósítani?

– Jó fél éve 2009-et még nem úgy kép-

Fogarasiné Deák Valéria

zeltük el, amilyenre most számítunk. A gazdasági világválság átrendezte a terveinket és a tennivalóinkat. A munkahelyek megőrzése lett a legfontosabb feladat még itt nálunk is, ahol az országos átlaghoz képest a foglalkoztatottság magas. Segíteni kell a vállalkozókat, hogy munkavállalóikat ne kelljen elbocsátaniuk. Folytatni kell a megkezdett és minél gyorsabban elindítani a tervezett beruházásokat, hogy munkahelyeket teremtsenek. És sajnos a közszférában is a kevesebb bér vagy kevesebb álláshely között kellett választanunk. Próbálom remélni, hogy ha a legkisebb keresetűeknek nyújtott kompenzációt meg tudjuk valósítani, akkor talán megértésre találunk.

– Hamarosan elküldjük karácsonyi és új évi jókívánságainkat, megajándékozzuk szeretteinket. Milyen ajándékot nyújtanál át a gödöllői választókerület lakóinak és az országnak?

– Szeretetteljes, békés és örömteli ünnepeket kívánok mindenkinek, és jókívánságként ugyanezt mondom a jövő évre is, no meg jó egészséget, ami talán a legfontosabb. Ajándék? Hát ez nagy kérdés. Ígéretet mondhatok csak. Én azon leszek, hogy ha enyhülne a helyzet, az enyhülésből mindenek előtt azok részesüljenek, akik a legtöbb terhet viselték eddig, és ha netán rosszabbodnának a dolgok, akkor ne a legrosszabb helyzetben lévők nyakába rakjuk a legújabb terheket.

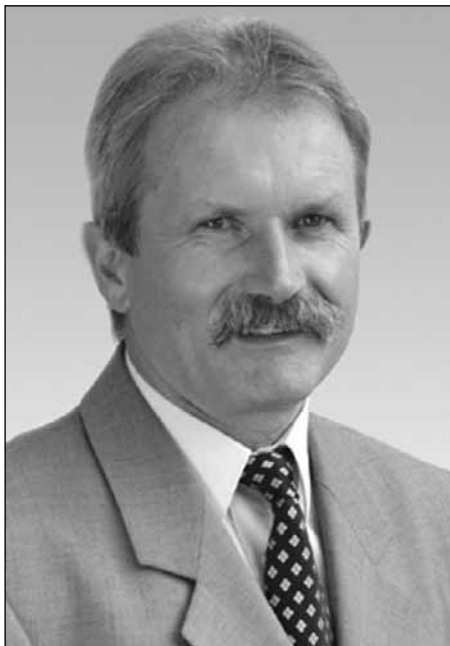
Dr. Benkovics Gyula, Pécel polgármestere

– A 2008-as évet hogyan értékeli, mi-ben fejlődött a város? Mit tart a legnagyobb, leghasznosabb eredménynek?

– Mielőtt a kérdésre válaszolnék, hadd köszönjem meg az ESE Híradónak a városról szóló cikkeit, hiszem és vallom, hogy ezekkel a lakosságnak s nekünk, a tisztségviselőknek és a képviselő-testületnek ebben az esztendőben is igaz együttműködő társaink voltak jó szóval s kritikával egyaránt. Személy szerint pedig köszönöm a lehetőséget erre az év végi összefoglalóra.

De engedjék meg, hogy ne egy évről beszéljek, hanem kettőről: ennek az önkormányzati ciklusnak a feléhez érkeztünk. Láttam mostanában néhány szép kiadványt, amelyek valószínűleg nagyon sokba kerültek, s egy-egy város, település, fővárosi kerület két évről szólnak. Szerintem azonban kivétel nélkül féloldalasak. Mi is sok mindent végeztünk, elértünk, mondjuk megvalósítottuk az elképzeléseink kétharmadát. Fölépült a Szemere Iskola, s csodájára járnak sokfelől. Lift jár a rendelőintézetben, akadálymentesítettük az épületet, korszerű körülmények között folyik a fogorvosi rendelés, és van fizioterápia is. Néhány utcában, területen elkészült a csapadékvíz-elvezetés, a szilárd útburkolat, másutt, mint a Csatári-dűlőben az önkormányzat lehetőségei szerint segíti a lakossági kezdeményezések megvalósulását. Megoldódott végre a lassan két évtizede torzóként éktelenkedő Tanácsháza II. újjáépítése, hasznosítása. A régi szemétbányaért sok kritikát, büntetést is kaptunk, most már folyik a rekultiváció. Autóbuszvárók épültek, új utcánév-táblákat helyeztünk ki. Egész sor pályázaton nyertünk fejlesztési összegeket. Több helyen létesültek új parkolók, most az Állomás utca város felőli oldalán kezdődik a munka. Felavattuk az első játszótérünket. És amit az emberek nem látnak, ami nem kézzelfogható, de mégis a jövőről szól: tervezzük az óvodát-bölcsődét a Topolyosban, a kerékpárutat a Rákos-pataknál, elkészült a városközpont fejlesztésének terve, és részt veszünk vele a vonatkozó EU-pályázaton, képviseltük a város érdekeit az M0 építése során. Megkötöttük a termál terület rendezésére, a fürdő felépítésére, a város számára megfelelő hasznosításra a szerződést. Szerintem az olyan rendezvényekkel – s volt belőlük több –, mint amilyen a Ráday kultúra és

bor ünnep volt, szélesedtek a közösségi létformák. És persze vannak kudaraink. Nagyobb esőzések után nagy városi területeket önt el a víz, a sár. A víz- és csatornarendszer korszerűsítését korábban, majd húsz éven át elmulasztottuk, az idén ezért kellett hatalmasat emelni a térítési díjakon. Nem sikerült dűlőre jutnunk a MÁV-terület rendezése és az állomásépület felújítása ügyében. Igaz, nem a mi hibánkból, de szünetel a városi buszközlekedés, ezt csak részben feledtetni, hogy a 169E járat komfortosabb lett, s immár az Örs vezér tégig utazhatunk vele, s hogy egy vállalkozás révén új járat köti össze Pécelt a kistarcsai kórházzal és Csömörrel. Szóval akárhogy

Dr. Benkovics Gyula

forogtunk, egy mérleg akkor hiteles, ha látható az eredményességi és eredménytelenségi oldala is. Én tehát úgy fogalmaznék, hogy sok minden kellene még, de amit lehetett, azt megtettük, vagy majdnem mindent megtettünk, amit lehetett... S ez azért történt így, mert a jelenlegi önkormányzatunk is különböző nézetű, világképű emberekből áll, de a legfontosabb várospolitikai célokat és tennivalókat illetően egyezsége tudtunk jutni, és közös erőfeszítéseket tettünk.

– Az előrejelzések szerint nem lesz könnyű a 2009-es év. Mi az, amit a tervek szerint – a nehézségek ellenére is – végre kell hajtani, meg kell valósítani?

– Igen, valóban nehéz, nagyon nehéz helyzetben vagyunk, mint az önkormányzatok túlnyomó többsége. És húsz éve egyfolytában ugyanúgy. A feladat több volt, mint a forrás, és a két oldal közül a feladatok nőttek mindig nagyobb mértékben. A lakossági igény pedig, és még hozzá a megalapozott és jogos lakossági igény, még ennél is nagyobb.

Nagy reményeket fűzünk ugyan az M0 vonzásához, de ezt elsősorban belterjes, azaz minőségi módszerekkel aknázzhatjuk ki, hiszen többekkel ellentétben, nagy szabad területeink nincsenek: ami van, annak a hasznosítását persze megszervezzük. Ahhoz, hogy fejlődjünk, nekünk intenzív módszereket kell alkalmaznunk, azaz célkitűzéseinket elérve meg kell őrizni, sőt kiteljesíteni az emberléptékű, élhető kertváros képét, a Ráday-kastélyra, a termálfürdőre, a természeti adottságainkra alapozva erősíteni egyfajta regionális turisztikai vonzerőt, és jó körülmények biztosításával városunkba kell csábítani az ide való, illő vállalkozásokat. Ez elérhető cél. De odáig pengeélen kell eljutni.

Az önkormányzat a feltétele annak, hogy pályázni tudjunk útépitésre, az új, XXI. századi óvoda-bölcsőde építésére, pedagógiai programok végrehajtására, a városközpont rekonstrukciójára-kialakítására. Ha nyerünk, mindehhez önrész kell s persze lakossági erőfeszítés is.

Van több tucat előkészített, megalapozott tervünk: ha a fele megvalósul a következő két évben, én elégedett leszek.

– Hamarosan elküldjük karácsonyi és új évi jókívánságainkat, megajándékozunk szeretteinket. Milyen ajándékot nyújtana át a város lakóinak?

– Nálunk most a legaktuálisabb jó kívánság, hogy sikerüljön újraindítani a városi buszjáratot... Ennél több: nyerjünk a felsorolt célok legalább felére fejlesztési forrásokat... Sikerüljön megszervezni az M0 melletti, magánkézen lévő területek lehető legelőnyösebb hasznosítását...

De a karácsony a jó családokban nem elsősorban az anyagiakról, a tárgyakról, értékes ajándékokról szól. Én mindezen túl azt szeretném, és azt kívánom, hogy a jövő esztendőben alakuljon, erősödjön az a tudatos összefogás, ami ennek a városnak a légkörét az első világháború előtt – aztán sajnos sokáig nem – jellemezte, és ami mostanában éledni látszik megint. Azaz sok-sok civil kezdeményezés, ötlet, gondolat gazdagítsa, formálja 2009-ben is Pécelt, hiszen már itt, ezen a földön igazán megtanulhattuk, hogy csodák nincsenek, hogy ingyen nincs semmi, s ha mi egymásnak és magunkon nem segítünk, akkor az Isten sem segít.

Pénzes János, Isaszeg alpolgármestere

– A 2008-as évet hogyan értékeli, miben fejlődött a város? Mit tart a legnagyobb, leghasznosabb eredménynek?

– Hatvani Miklós polgármester úr nyári sportbalesete miatt jelenleg kórházban van, ezért helyette én válaszolok a feltett kérdésekre.

Önkormányzatunknak a 2008-as év nem volt könnyű. A képviselő-testület elhatá-

rozásai, ha nem is teljes körűen, de jelentős mértékben teljesültek.

Tudjuk, hogy a lakosságot elsősorban a fejlesztések érdeklik legjobban, ezek látványosak, és ezek érzékelhetők a leginkább. Az önkormányzat munkájában azonban nagyon sok olyan feladat és kötelezettség van, amit törvények által szabályozottan, kötelezően kell ellátni. Ebbe a körbe tartozik többek között például az oktatás, az egészségügy, az ivóvízellátás, a közintézmények működtetése, üzemeltetése. E feladatokra jelentős összegeket kell fordítani, és csak részben lehet állami forrásokból finanszírozni, a többitet az önkormányzatnak kell előteremteni.

Pénzes János

Talán az egyik legfontosabb eredmény ebben az évben, hogy szerkezeti átalakítással – költségcsökkentő módon – továbbra is sikerült megőrizni Isaszegen az alapfokú művészeti oktatást.

Eredménynek tartom azt is, hogy a nehézségek ellenére sikerült a munkahelyek számát megőrizni, városunkban eddig nem történt intézménybezárás, és nem került sor elbocsátásokra sem.

Ami pedig a látványosabb eredményeket illeti, önkormányzatunk pályázott a városi cím elnyerésére, s nagy örömünkre, Isaszeg 2008. július 1-től város lett. Megépült a városi sportpálya mellett az EU-szabványoknak megfelelő játszótér. Elkészült a Dózsa György Művelődési Otthon előtti tér parkosításának I. üteme. Több helyen is megtörtént a csapadékvíz-elvezető árok és gyalogos járda építése.

Természetesen folyamatosan figyelemmel kísérjük a különböző pályázati, fejlesztési lehetőségeket, aminek nagyon fontos eredménye, hogy a Damjanich

folytatás a 6. oldalon

János Általános Iskola több év óta tervezett bővítése, felújítása jelentős pályázati és önkormányzati forrásból végre megvalósulhat. Sikeresen pályáztunk a szennyvíztisztító korszerűsítése és kapacitásbővítése terveinek elkészítésére. Pályázatot nyújtottunk be a bölcsőde bővítésére is, és tizennégy belterületi önkormányzati út aszfaltozására, amelyek elbírálása még folyamatban van.

– *Az előrejelzések szerint nem lesz könnyű a 2009-es év. Mi az, amit a tervek szerint – a nehézségek ellenére is – végre kell hajtani, meg kell valósítani?*

– Már lassan hozzászoktunk, hogy nem könnyebb, hanem egyre nehezebb esztendőkre nézünk. A mostani időszakot is így látjuk, ennek ellenére az elindított beruházásokat szeretnénk megvalósítani, és az eddig elkészült programok megvalósítását is sikerre vinni.

2009. évi terveink között szerepel a településüzemeltetési feladatok ellátását szolgáló géppark korszerűsítése, a Dózsa György Művelődési Otthon előtti tér rendezésének

II. üteme, a volt szemétbánya környezetvédelmi felülvizsgálata és rekultivációs tervnek elkészítése, a Településszerkezeti Terv felülvizsgálatának elkészítése.

Tudjuk, hogy a település közútjainak aszfaltozása mennyire fontos, de az erre a fejlesztésre beadott pályázat elbírálása még nem történt meg. Bízunk a kedvező értékelésben, mert a következő évben mindenképpen tervezzük utak építését.

Elmondhatom, hogy állami beruházás keretén belül megtörténik az Isaszeg-Gödöllő közötti főút felújítása, melynek keretén belül az önkormányzat anyagi hozzájárulásával megvalósulhat a Kossuth Lajos utcában lévő iskoláknál a gyalogos átkelőhelyek jelzőlámpás biztosítása. A város centrumában pedig ehhez kapcsolódóan kialakításra kerül a katolikus templom előtti körforgalom, aminek terveit már elkészítette az önkormányzat.

A város vezetése úgy, mint eddig, a továbbiakban is fontosnak gondolja a civil szervezetekkel a gyümölcsöző és tartal-

mas kapcsolatok ápolását, a civil szervezetek támogatását. Szintén alapvető az oktatás, a sport, a kultúra és az egészségügy színvonalának megőrzése.

– *Hamarosan elküldjük karácsonyi és új évi jókívánságainkat, megajándékozunk szeretteinket. Milyen ajándékot nyújtana át a város lakóinak?*

– Amennyiben lehetne, az előzőekben felsorolt eredményeket, beruházásokat és terveket mind a város karácsonyfája alá tenném. Ha nem is kézzel fogható ajándék, de mindenképpen a képzeletbeli közös karácsonyfára alátámasztom, hogy Isaszeg az elkövetkezendő években is egy élhető, nyugodt, kiegyensúlyozott, békés város legyen. A mindennapokban nagy szükség van a türelemre, egymás megértésére és szeretetere. Ez a legdrágább karácsonyi ajándék, amit a magam és az önkormányzat nevében átnyújtanék Isaszeg lakói számára, és ezen kívül mindenkinek meghitt, békés ünnepet és boldog újévet kívánok.

Apróné Orosz Margit

Karácsonyi hangverseny

A péceli Petőfi Sándor Férfikórus 2008. december 20-án tartja évzáró és karácsonyi hangversenyét. A koncert este 6 órakor kezdődik a Szemere Pál Művelődési Házban (Pécel, Maglódi út 12.).

A Petőfi Sándor Férfikórus 2010-ben ünnepli fennállásának századik évfordulóját. A kórus felkészülésnek egyik állomásának tekinti az évzáró-karácsonyi hangversenyt, amely immár hatodszor kerül megrendezésre. A program részben már a centenáriumi felkészülés anyagából, részben az előző évi minősítő hangverseny anyagából ad költséget. A hagyományoknak megfelelően a karácsonyi ünnepeket is köszöntjük. Az előadók szeretettel várják a hűséges péceli közönséget, barátokat, támogatókat, az énekes és dalkultúra minden hívét.

A koncert alkalmából a Művelődési Házban megtekinthető a Fészter Alkotóközösség képzőművészeti kiállítása is.

Műsor

Népdalcsokor; Vecchi: Rajtahát, cimborák; Palestrina: Egy márványszoborhoz; Schubert: Jó éjt; Bordalok Dobszay László gyűjtéséből; Carl Orff: Carmina burana (részlet – In taberna guando sumus); Jesucita (mexikói népdal); Te barna lányka (spanyol népdal); Daróczi Bárdos Tamás: Úszkudará; összeállítás Karsai Zsigmond népdalaiból: Vágják az erdei utat...; Bartók Béla: Huszárnota, Levél az otthoniakhoz; Bárdos Lajos: Dana-dana, Széles a Duna; Karácsonyi köszöntő: Kit a pásztorok dicsértek; Gyermek születék; Jöjj, népek megvéltója

(Tóth Benedek feldolgozása); A kis jétus megszületett; Ó gyönyörű szép titokzatos éj (magyar népdalfeldolgozások); Stille nacht (német karácsonyi ének); Siyahamba (zulu song).

Vezényel: Tóth Benedek, **közreműködnek:** Ágoston Viktória (fuvola), Szilágyiné Szalai Zsuzsanna (zongora).

Családi délután a péceli Szivárvány Óvodában

2008. november 29.

A gyerekek és szülei együtt dolgoznak

A munkálkodás után jól esik a tánc

Vendégünk volt Finnország nagykövete

Jari Vilén Finnország nagykövete – Pécel Város Önkormányzata és a Péceli Magyar-Finn Baráti Kör meghívására – vendégünk volt 2008. november 12-én. Hogyan s miért is jött el jeles vendégünk Pécelre? 2007 őszén új nagykövet érkezett a Finn Nagykövetség elegáns Kelenhegyi úti épületébe.

Finnország 90 éves függetlenségének ünnepén találkoztunk vele először a nagykövetség rendezett fogadáson. Személyében egy rendkívül közvetlen, érdeklődő, dinamikus egyéniséget ismertünk meg. Azon a rövid találkozón is feltűnt sugárzó optimizmusa, mindenkit bátorító mosolya. Nemsokára megtudtuk, hogy célul tűzte ki minden olyan helység, település meglátogatását, ahol magyar- finn baráti kör működik, illetve amelynek testvérvárosi kapcsolata van valamely finnországi településsel.

A kiállítás megnyitója

Meghívásunkra azonnal reagált, és örömmel jött Pécelre. November 12-én 15 órakor érkezett az önkormányzat épületébe titkárával és tolmácsával, Bartha Virággal. Busszal egy péceli utazásra invitáltuk, ahol igyekeztünk őt megismertetni Pécel közintézményeivel, jelesebb épületeivel a Milleneumi Emlékhelytől a Kelő lakóparkon át a Ráday-kastélyig. Hihetetlen érdeklődéssel figyelte városunkat, és folyamatos kérdésekkel ostromolta Dr. Benkovich Gyula polgármestert, Sarlós Imre alpolgármestert, a kalauzólást felvállaló Gera Zoltán oktatási referenst és a baráti kör vezetőit. Értő kérdéseiből és a párbeszédéből kiderült, hogy vendégünk vérbeli politikus, és Magyarország problémáiban, feladataiban teljesen járatos. A Ráday-kastély megtekintésekor mindjárt az érdekelte, hogy ki és hogyan tudja fenntartani, valamint hogyan illeszkedik a kastély a város kulturális életéhez, pontosabban: milyen szerepet játszik abban. Horváth István önzetlen és értő kastély-bemutatása után a Szemere Pál Általános Iskola könyvtárában folytattuk a találkozót.

Ott a nagykövet úr tovább ismerkedett és beszélgetett az önkormányzat vezetőivel, illetve az általános iskola igazgatójával, Gyüre Pállal, aki egyben a későbbi program házigazdájá is volt.

A könyvtárban Fábán Lászlóné és Vavrekné Nyesti Márta tanárnő – korábbi tanítványai munkájából – gyönyörű kis gyermekrajz-kiállítást rendezett. A rajzokat a finn népi eposz, a Ka-

levala ihlette. A baráti kör életét bemutató dokumentumok, tárgyak, fényképek vették körül a kiállított rajzokat, festményeket. E kis kamara-kiállítást Fábánné Kovács Edit tanárnő és diákjai ragyogó népzenei műsora nyitotta meg, és tette színesebbé. A 16 ötödikes gyermek gyönyörű népdalelőadását két népzeneoktató (egyetemi hallgató) Siklósi Rozália és Varga Veronika kísérte kobzon és furulyán. Az érdeklődők a kiállítás megtekintése után egy kétperces archív filmet láthattak Pécelről (1925-ös filmhíradó nyomán felújította Barabás Csaba). A Pécel múltját bemutató „motiváció”, valamint Nagyné Fábán Tímea és Nagy Zsolt zeneművész-tanárok friss, mai hangvétellő furulya-kürt kettőse után beszélt és beszélgetett az érdeklődőkkel Jari Vilén nagykövet úr. Gyakorlott politikusként (volt önkormányzati, megyei képviselő, később a finn kormány minisztere, majd az EU munkatársa) beszélt a Magyarország előtt álló feladatokról, amelyek Finnországban is végbementek. „Bajaink” tekintetében abszolút derűlátó volt, mert azt mondta, hogy gondoljuk el: Finnország 80 éve, Magyarország „csak” 18 éve demokratikus állam! A finn átalakításoknál – kérdésünkre – elmondta, hogy minden változtatás, úgynevezett reform lentről, a szakmából, a hozzáértőktől, benne dolgozók teljes támogatásával indult, indul! Hát igen, azt hiszem, ez nálunk nincsen rendben, sok még a teendőnk!

A nagykövet úr és vendéglátói

A jó hangulatú beszélgetés után került sor az ajándékok átadására! A nagykövet úr mindenkire gondolt, nagyon kedves ajándékot hozott a szereplő tanulóknak, korábban átvette és átadta az önkormányzat ajándékát, és megköszönte a Magyar-Finn Baráti Kör munkáját is. A sikeres találkozás egy lelkes közös munka és szervezés eredménye volt, ahol mindenki, az említetteken kívül még sokan mások: Ivánkovich Zoltán (filmvetítés, paravánok), Bobály Vilmosné (virágdísz adományozása), Jelenikné Fülöp Lenke, közvetve a Szemere Pál Általános Iskola tanárai, dolgozói segítettek. Köszönet érte mindannyiuknak e helyen is! A párbeszédet Bartha Virág serény, kedves fordítómunkája segítette. Jari Vilén nagykövet úr egy színes, mozgalmas, igéretes Pécel-képpel távozhatott tőlünk! Nákemiin! Viszontlátásra, nagykövet úr!

Lestyán Péterné
a Magyar-Finn Baráti Kör elnöke

Rozsdás optimizmus

„Milyen volt a XX. század?” Falinaptár-kiállítás a Városi Zeneiskolában

Hogyan lehet a francia impresszionisták vagy magyar klasszikusok és kortárs festők, esetleg világhírű fotóművészek alkotásaiból egy kisvárosban, egy időben és egy térben ma kiállítást rendezni, hozzátevé, hogy persze nulla költséggel?

A válasz egyszerű is meg nem is. A fali naptárakat kell megőrizni, különösen azokat, amelyek művészi, mágikus erőt hordoznak. Ilyen pedig van bőven, ha valaki tíz, húsz, harminc évet rászán a gyűjtögetésre, és némi szerencse is kíséri, lesz eredmény. Így jött létre közel száz naptárból válogatva az a kiállítás, amely a Városi Zeneiskolában Pécelen 2008. december 1. és 5. között volt látogatható. Köszönet a Zeneiskolának a befogadásért és közreműködésért. A szerény megnyitón a zeneiskola tanulói adták elő Zempléni László: „Öt magyar népdal” című művét. Fuvolán közreműködött: Prekopa Donát, Rosza Lívia, Kovács Miron László, Laura Hajnalka, mind a négyen Fábrián Tímea növendékei.

Zórád Ernő, Gross Arnold, Szász Endre, Picasso, Salvador Dali reprodukciói a naptárak közvetítésével eljuthatnak sok-sok emberhez. Gross Arnold Kossuth- és Munkácsy-díjas grafikus művésznünk azt mondta, „azzal kísérletezem, hogy a szeretetet hirdessem, ezáltal örömet okozzak”. A kiállításon egy naptárban 12 hónapra jutott egy-egy Gross kép is...

Az is érdekes, kik adnak ki naptárakat, és milyen témákat tartanak fontosnak. A Zeneiskolában lapozgathattunk budapesti kerületi naptárt, a testvér települések képeivel. Egy 360 lelket számláló dunántúli kisközség im-

már hatodszor jeleníti meg népművészetét, épített és természeti környezetét naptárformában, de az egyik kedvenc az a „Hagymanaptár”, amelyet a Makói Kistérség Többcélú Társulás adott ki 2005-ben, Karsai Ildikó grafikus művész tervei és rajzai alapján. A kőbányai Pataki Művelődési Központ is évente készít számozott példányú nagy falinaptárt. Ilyen volt a régi kőbányai termékek plakátjait tartalmazó összeállítás. Érdekessége a Benczúr Gyula festette kőbányai sört hirdető éves reklámnaptárja, amelyet a művész a budapesti bazilika oltárképeivel egy időben készített. Az alapos szemlélő felismerni vél-

het valami hasonlóságot, persze nem ok nélkül. Voltak más témájú naptárak is. Murphy törvényeiből is jutott szinte minden napra/lapra egy újabb. London Budapest mellé került, a fekete-fehér fotókat tartalmazó lapok akár össze is keveredhettek volna, ugyanis a városligeti kis földalatti építkezése akár a Temze partján is lehetett volna, a Szabadság téri mai bankház előtt 1910-ben pompázó három korabeli versenyautó London utcáiról is jöhetett volna.

Guido Cecere, a Velencei Művészeti Akadémia tanárának 2000-ben kiadott naptára adta az ötletet a kiállításhoz és annak címéhez. A XX. század minden évtizedéhez keresett arra jellemző tárgyakat, és ezekből komponált képeket. Természetesen a Rubik-kocka is helyet kapott az összeállításban.

A kiállítás szervezője, aki egyben e sorok írója is, keresett egy tárgyat az elmúlt évtizedekből, amelyet kedvenc naptárán elhelyezett. „Optimista vagyok” szól egy kitűzőn a felirat németül, már megrozsdásodva és erősen megkopva. A jelvény már múlt idő. Ezzel az eseménnyel lezárult egy 10 kiállításból álló sorozat, amely az írástechnika-történet bemutatásával kezdődött, folytatódott a porcelánbabákkal, a magyar autógyártás 100. évfordulóján kezdett autosalonokkal, közlekedésbiztonsági vándorkiállítással, eredeti 1956-os fényképekkel, a magyar hanglemezgyártás 100. évfordulóján lemezborító-kiállítással. A sor bezárult a fali naptárakkal. Remélem, örömet tudtam vele szerezni azoknak, akik nyitottak voltak mindezek befogadására.

Ivánkovics Zoltán

Megalakult a Péceli Múzeumbarátok Köre

2008. október 21-én Pécel város polgármestere, dr. Benkovics Gyula azzal a szándékkal hívott össze egy megbeszélést, hogy egy régóta napirenden szereplő ügyet hivatalos keretek közé fogjon. Tekintettel arra, hogy más-más fórumok és egyéni kezdeményezések is a város helytörténeti és muzeális értékeinek megmentését tűzték ki célul, szükségesnek látta, hogy ezeket a törekvéseket egységbe fogja össze. Úgy vélte, így hatékonyabb és koordináltabb lehet a közös cselekvés, és a célját is könnyebben elérheti. A meghívottak egybehangozóan kinyilvánították, hogy egy új, önálló szervezet tagjaként szívesen működne a köre, és meg is alakították a Múzeumbarátok Körét, amelynek pontos nevét és szervezeti formáját, a fennálló törvényi lehetőségek figyelembe vételével, mielőbb meg fogják határozni.

Második megbeszélésünkön (november 18-án), már konkrét programjavaslatok és

lépések is elhangoztak, de kiemelt helyet kapott a helytörténeti anyagok gyűjtése, és a leendő falumúzeum esetleges helyeként a Ráday-kastély, mivel e tárgyi feltételek rendelkezésre állása nélkül nem indulhat meg az effektív gyűjtés, mert bármilyen „csekélységet” vigyázni, óvni kell. A fölvetett javaslatok közül mindenestre néhány szempontot azért kiragadunk.

Mi a Kör tevékenységének célja?

Pécel város területén fellelhető minden olyan dokumentum felkutatása, megszerzése, azaz megmentése, amely a közérdeket fogja képviselni, függetlenül attól, hogy az péceli sajátosságot tartalmaz-e vagy sem. Ez által nemcsak értékmentést, hanem elsősorban a nemzeti vagyoni gyarapítását is célozza a törekvésünk.

Milyen területre korlátozódik a gyűjtőtevékenység?

(Csak felsorolás szinten): archeológia (meglévő, múzeumokban található leletek), természettudományi, régészeti és történelmi, művelődéstörténeti, mezőgazdasági, közlekedéstörténeti, néprajzi, képzőművészeti, ipartörténeti, társadalomtudományi, képzőművészeti területekre.

Még jó néhány javaslat, észrevétel hangzott el a város helytörténetére és értékeinek megmentésére vonatkozóan. Egy lényeges javaslatot kiemelnék: aki e tevékenységben szívesen vállalna szerepet, vagy konkrét felajánlása volna, a Polgármesteri Hivatalban Ivánkovics Zoltánon keresztül veheti fel velünk a kapcsolatot.

A november 18-i megbeszélésen egyes tagok régi fényképeket, középkori edénytöredékeket és régi dokumentumokat is bemutatottak. Ezekről a későbbiek során, majd részletesebben is beszámolunk.

Juhász József

Fúvószene Pécelen

Október 30-án este a Szemere Pál Általános Iskola egy szokatlan eseménynek adott otthont. Az iskola hatalmas aulája megtelt emberekkel, akiket a zene szeretete hozott össze, és az, hogy meghallgassák a Pécel Városi Zeneiskola Fúvószenekarának – az immár hagyománnyá vált – őszi végi koncertjét. Az idei koncert különösen fontos volt a zenekarnak, mert alapító karnagya után felvette az Ossó János Fúvószenekar nevet.

Ossó János, az Operaház nyugalmazott kürtművésze Bálint József felkérésére jött Pécelre, megalapította a Zeneiskolában a rézfúvós tanszakot, majd 15 évvel ezelőtt a fúvószenekart.

Az akkori idők ütött-kopott hangszerein az akkor még kezdő gyerekek hangterjedelmére komponálva megszólaltak az első akkordok, felhangoztak az első zeneművek. A „Jani bácsi” tollából származó kották nagy kincsek, a zenedarabok azóta is a részei az együttes repertoárjának.

A koncerten a zenekar színes, változatos műsorával elvárásolta a közönséget. A felhangzó komolyzenei átiratok, indulók, filmzenék, könnyűzenei feldolgozások feledtették a hétköznapi rohanását, élményekkel teli kikapcsolódást nyújtottak a közönségnek. A zenekar sikerét mi sem tükrözi jobban, minthogy évről évre egyre több ember kíváncsi a fúvószenekar műsorára, akik tapsukkal hálálják meg az elhangzó zeneműve-

Pécel Városi Zeneiskola Fúvószenekara

ket. A koncert végén felhangzó Ossó János: „Péceli Ifjúság” című indulóját kétszer is visszatapsolták.

*Nagy Zsolt
a zenekar karnagya*

Nagy Zsolt karnagy

Kovács Ernőné és Ossó János

Bálint József feleségével

Papp László-portré árverése jótékony céllal

A Duna Televízióban októberben megtartott árverésen Papp László portréjára lehetett licitálni. Az alkotásért Dr. Csötönyi Sándor, a Magyar Ökölvívó Szövetség elnöke 100.000 forintot ajánlott.

A legendás boxolóról Rózsahegyi György festőművész készítette a 46x40 cm méretű festményt. A kép tulajdonosa, Papp Ignácné Balla Mária az árverésen befolyt összeget jótékonyági célra, a Peter Cerny Alapítvány a Beteg Koraszülöttek Gyógyításáért szervezet számára ajánlotta fel.

Apróné Orosz Margit

A „pénznek nincsen szaga” demokrácia

A „minden mindennel összefügg, de nagyon” – okosság szemléltetéséhez „Az uszoraHITELEZÉS nemzeti mozgalommá válása” címmel tananyag készítésére kért fel szülőfalum polgármestere.

Megpróbáltam az uszoraHITELEZÉS létezésének jelenségeit jogi, gazdasági és társadalmi összefüggésekben diagnosztizálni, de hamar rájöttem, hogy ez lehetetlen. Allandóan **beleragadtam a történetekbe**, és nem értettem, miért vannak újak és újabbak, amikor egyáltalán nem kellene, hogy legyenek. Aztán mostanában – talán a polgármester felkérése is inspirált – eszembe jutott, minden érthetetlen jelenségnél jelen van a jogszabályi lehetőség a történetek megtörténte és fennmaradására. És valami más is. A cinkosság kevés. Több kell.

Aztán az „akármilyen, csak legyen” – működő tőke társadalmi hasznosságán meditáltam. Tulajdonképpen a Magyar Gárda náci öltözetének gyártása is felfogható prosperáló munkahelyteremtő beruházásnak.

Ebben a „pénznek nincsen szaga” érthetetlen demokráciában – lapzártáig – az uszoraHITELEZÉS joga nyeresre áll. Régóta kikerült a Büntető törvénykönyvből, csak ugyebár a múlt rendszerben nem hiányzott.

„Az uszoraHITELEZÉS 1945 előtt két törvény is rendelkezett, mégpedig az „uszoraHITELEZÉS és a káros hitelügyletekről” szóló 1883. évi XXV. tc., majd az ezt hatályon kívül helyező, az „uszoraHITELEZÉS” szóló 1932. évi VI. tc. A két törvény között jelentős különbség volt a koncepcióban: az első uszoraHITELEZÉS törvény ugyanis az uszoraHITELEZÉS alapvetően büntetőjogi kategóriaként határozta meg, és állami fellépést rendelt el ellene; a második uszoraHITELEZÉS törvény ellenben kötelmi jogviszonyban jelentkező visszasságként foglalkozott vele, és bár büntetőjogi rendelkezéseket is fűzött hozzá, elsősorban az uszoraHITELEZÉS magánjogi következményeivel foglalkozott. A két törvény között helyezkedett el az 1928-as Magánjogi törvényjavaslat, vagyis lényegében Magyarország polgári törvénykönyve, amelyet 1960-ig használt a jogalkalmazás.” (Dr. Gyöngyösi Zoltán: Az uszoraHITELEZÉS szerződés)

A rendszerváltozás után nagyon hamar beillett volna a törvényhozás jogalkotási programjába az uszoraHITELEZÉS büntetése. **Hiszen nem a piacgazdaság velejárója az az ügylet, amelyben a másik fél szorult helyzetének, könnyelműségének, értelmi gyengeségének, tapasztalatlanságának, függő helyzetének a kihasználása tömeges jelenség.**

És erre a tömeges jelenségre úgy tapadt az eltelt tizenhét év alatt az erőszak, mint erdőjáró gatyájára a ragadós galaj.

Beragadt első történetem

1988 őszén kezdődött az első történet, a főiskolán.

István, az évfolyam menőmanója a jól értesültek magabiztosságával adott tanácsot a „merre megy a vállalati vagyon és a pénz” útvesztőjéről a gazdaságpolitikai szemináriumon a viseltes zakójú gyakorlatvezetőnek és a hallgatótársaknak.

István mindent tudott a vas- és fémipar és általában a jó-vagyonú iparágak spontán privatizációja és a kereskedelmi bankhite-

Tízparancsolat

1. Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Égiptomnak földéről, a szolgaság házából. Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem!
2. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alatt a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolatimat megtartják.
3. Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd, mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi.
4. Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat! De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van. Mert hat napon teremtette az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugodott. Azért megáldotta az Úr a szombat napját és megszentelte azt.
5. Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad tenéked!
6. Ne ölj!
7. Ne paráználkodj!
8. Ne lopj!
9. Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!
10. Ne kívánd a te felebarátodnak házát! Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, a mi a te felebarátodé!

(2Móz 20, 1-17)

zés összefüggéseiről, hisz az apja több vállalat igazgatótanácsában főnök volt a megyeszékhelyen.

– Istvánkám, te ott Pest-közelben mindent tudsz, merre megyünk előre? – kedélyeskedtem.

– Attól függ, melyik irányból nézzük. Apámnak tíz kft.-je van, négy iparágban és három részvénytársaságban érintett, ezenkívül egy hatalmas gépgyár vezérigazgatója lett egy éve, mikor önállósították a vállalatot. Húsz éve dolgozik ott, mindent tud. A testvére valamelyik új bankban főosztályvezető. Bonyolult ez a gyerekek – folytatta – magától rendeződik át az alsó-felső. A nép hajt a morzsákért, mindegy honnan esik le, csak essen. Helyzet van, akárki lehetsz, ha jó helyen vagy – ezt csak bizalmasan mondom, mert különben bizalmas is.

– Megvan a közgazdasági magyarázata is – szólt a tanár úr –, de majd magától kitisztul a demokrácia, az állami vagyont mindenáron le kell bontani, igazából a politikai rendszert kell liberalizálni, a többi megy magától.

István szerint a tanár úr naiv, mutyizás nélkül nem lesz békés a rendszerváltozás. Már ha demokratikus lesz pár ezernek. Az a legdemokratikusabb, ha rábízzák az emberekre, a jog meg asz-szisztál. A nép meg későn érő típusú.

Nem értettem.

A Pénzügyminisztérium 1848. május 1-jén kezdte meg működését Kossuth Lajos irányítása alatt, ennek állít emléket a szobor a díszes miniszteri tárgyaló előtt.

Beragadt második történetem

1991-ben kezdődött a második történet. Az Orczi és a Vajda Péter út sarkán találkoztam falubéli ismerősömmel, Oláh Leventével. Örömmel újságolta, hogy leszázalékolták, és így négy év után végre állandó fizetése lesz.

Három év múlva felakasztotta magát. Felesége a hat gyerekkel elköltözött a falukból.

A hová kérdésre négy év múltán leltem választ, mikor az ország legszegényebb településének polgármesterével cipőt-ruhát osztottunk teherautóról. Döbbenet ismertem meg a sorban állók között Oláhnét. Teri félrehívott és patkányoktól védett, szobának nevezett helyiségbe invitált. Könyörgött, ne mondjam el találkozásunkat senkinek. Minden a nyugdíjjal kezdődött, akkor kaptak rájuk az uzsorások.

– Azok mindent tudnak. Mindent, mindenkiről – erősítette meg. – Háromszázezer kamatos tartozás után Levi nem bírta tovább. Az árszállásért feljárom Pestre, így boldogulok, mert az itteni uzsorások csak a gyesemről tudnak. Jaj, lelke! El ne mondja, senkinek, hogy itt élünk! Ha megtalálnak, zsákban látom a gyerekeimet! Megmondták! A mostani uramat is rábeszéltek, menjen a százalékolókhöz, de én nem engedem. Inkább a kocsmába!

A polgármester szerint a rendszerváltozás hozta a nyomorúságot még 86-88-ban, azóta csak rosszabb. Ebben maradtunk, meg hogy több gyerekcipőt hoztak legközelebb.

Ez a történet fejlődött folyamattá az évek alatt példaképszerűen. Nemcsak hogy kiállta az elmúlt évek próbáját, de tökéletesedett a technikai és a hatalmi tudások, a szervezethez való eszközeivel. Külön igazságszolgáltatási, törvényhozói, kormányzói hatalom alakult ki az uzsorakölcsönzés világában. A világok keverednek. Demokrácia van. Az uzsorakölcsön áldozata mégis közelebb áll az uzsoráshoz, mint a hatóságokhoz.

Beragadt harmadik történetem

1995-ben, Hollandiában kezdődött a harmadik történet. Meghívtást kaptam az Európa-díjas, a „Háztartási eladósodás kezelése” című hollandiai mintaprojekt megismerésére és kitanulására. Ez egy nagy tanulás volt. Éppen csak terveztük a magyarországi bevezetését, amikor levelet kaptam Nagy Gézáé Budapest III. kerületi lakostól, hogy segítsünk rajtuk. Gyurival mentünk el a négygyerekes családhoz. Akkor még nem tudtam, hogy hétköznapi a történetük, a tízeletes panelházban, és kábé a volt gyáruk környékén is megszokott az eset.

A havi lakbér, a víz, a gáz, a villanyszámlákat összeírtam, a tartozásokat és a havi jövedelmeket, és ahogy Hollandiában tanultam, elkezdtem az adósság konszolidációját. Munkáltatóhoz nem fordulhattam, mert ilyen hivatalosan nem volt. A férj járt szerencsétlenül a többhónapos kórházi kezelése miatt. A fél lábát szerencsére megmentették, de a munkaadója nem vette vissza az építkezésre, mert akadályozott lett a tetőn való mozgása. Ja, a rokkant nyugdíj! A közüzemi szolgáltatók nem hallottak az Európa-díjas holland projektről, de a vizet nem kapcsolták ki. Kilakoltatás után Borsod megyébe költöztek a rokonokhoz.

Beragadt negyedik történetem

1997-ben a negyedik történetnek az volt a lényege, hogy a maga nemében elsőnek indult, de mára már a megszokás miatt elvesztette hírértékét. A gipszelt lábú Nótás Jutkát a mentősök egy szép őszi nap délutánján elhelyezték a rendelőintézet váróhelyiségében, és otthagyták. Azóta ezt már humanista megoldásnak minősíteném, de akkor még elsőnek gondoltam. Nem volt az. Ahogy nő az orvosi eskü politikai terhelése, természetes a menj innen.

Aztán a „menj innen” általános lett, elkezdődött a népvándorlás. Az elküldött, kiküldött, kirúgott, kilakoltatott gyógyíthatatlanok elfoglalták helyüket az ország peremén. Az ország pereme a demokratikus „egyék meg egymást” igazságügyi, társadalomügyi, politikaügyi módszertan alkalmazásával szerveződött gettókká. Nótás Jutka is egy ilyenben talált társakat. A vesztesek exodusja tömeges volt a nyomor megyék nyomorfalvaiba.

folytatás a 12. oldalon

Beragadt ötödik történetem

1998-ben az ötödik történet mellőzte az egyes számot, mert iparszerű méretekre küszökölt fel a szoc-pol család, de akkor még az új iparág a módszertanát fejlesztette. Megtehettem, mert a második, a harmadik történet számai összeértek, és kellő tökényt gyűjtöttem az ötödik és a következő történetekhez és a hálózatba szerveződéshez. A tőkeallokáció az uzorahitelezők és a szoc-pol befektetők között jogtudományosan prosperált. Álljon itt példaprojektnek egy professzionális esetmegoldás.

A család első házának felépítésénél állami szoc-pol támogatás szempontjából az első két gyerek a leggazdaságosabb, merthogy a második, a harmadik két gyerekre már kevesebb a taksa. Ha például egy családnak hat, nem szoc-polos gyermeke van, az nagy kincs. Kettesével lehet eladni őket.

A vevő teljes ügyintézői és apasági stábbal érkezik, és fizet két-százszáz, vagy elengedi az uzoratarozást. Az új apai elismerések ügyintézése rutin. Az eredmény: minden marad a régiben, az eladó kap a vevőtől, a vevő kap az államtól. A három „patyomkin” ház építését, használatbavételét az erre szakosodott, közigazgatásban és jogban kitanult mellékág intézi.

Beragadt hatodik történetem

1998-ben csodálkozással indult a hatodik történet, mikor özvegy Komár Béla bácsi bebocsátást kért karján egy nejlonszattyóval az Otthonba. Egy adás-vételi szerződést vett elő, amely alapján a kárpótlásból félve megvásárolt tanácsi lakásából kirkta a két ismerős fiatalember. Szattyóval. Reggel.

A szerződés szabályos volt, ügyvédi ellenjegyzéssel. Béla bácsi nem értette miért, és egyáltalán.

Én sem értettem, és nem hallottam eddig róla, hiába, egy faluban később kezdődnek a történetek, Budapesten az évek alatt több száz is volt, mióta az önkormányzatok eladták a lakásokat, általában a bennlakónak.

Az új, tulajdonossá tett tudatlanokra szakosodott ismerkedők értették a dolgukat: bizalom, jószándék, kölcsön, adás-vételi szerződés aláírása, aztán „menj innen”.

Elmélkedés

Tíz évvel ezelőtt István a főiskolán megjósolt történeteket. Kezdem érteni, mert a történetek folyamatokká értek, zavartalanul beragadtak a társadalmi valóságba.

Mikor az „ők, a hajléktalanok” problémakör politikai intézkedési szükségességet jelentett, már késő volt. A hajléktalan emberekkel történő mindennapi találkozások kiegészítették a társadalomban a szolidaritáson kívül az irgalmat is.

A társadalompolitika ragadt, maradt az önkormányzatokra. Csak úgy. Egy lokálpolitikai formációra. Vagyis háromezernyire. Szerintem nem is tudtak róla. Szerintem akkor még az állam se tudta, hogy nem akarják tudni. Meg ha akarták volna, sem tudták volna. Meg miért pont ők? A rendőrség is tudta, a törvényhozók is, a kormányok is.

A nyomorúság nyugodtan és bővítetten újratemelődött, önmagába szegregálódott. Gették, városszélek, bódéköztársaságok a harmadik ezredfordulón. Profil-tiszta minden: a luxus-gazdagság, a hideg-nyomorúság is. Mindegyik a maga képében. Hozzá lehet szokni. Propaganda sem kellett a társadalmi ellenségkép megtalálásához. Történelemből tudjuk, hány év kellett a náci propagandának a halálmenetekhez.

Beragadt hetedik történet

A 2001-es év fordulóján új szakmát kellett kitanulnom, hogy a hetedik történetet megértsem. Ez a bankszektor szakmája volt. Az 1970-ben felvett első és utolsó lakásvásárlási hitel ügyleténél ragadtam le technikailag és módszertanilag a bankvilágban, ezért érthető a továbbképzésem szükségessége.

A hatályos pénzügyi törvény megismerése meg végképp lesújtotta elmémet. Nem értettem, hogyan lehet szabályozás nélkül tenni a hitelkamatot, a teljes hiteldíjmutatót (THM). Itt vannak például a gyorskölcsön szolgáltatók, több-száz százalékos THM-el. Nem voltam képes belenyugodni az évek alatt sem, írtam a PSZÁF-nak, sokszor. Aztán a pénzügyminiszternek, igaz, hogy csak egyszer. Meg még. A történetek az évek alatt folyamattá érlelték a csodálkozásomat. A jog és az igazságérzet nem lehet ennyire szakadékos? – csodálkoztam.

Csodálkozás első

Nem értettem, miért ad a Provident kölcsönt olyan embereknek, akiknek nincs munkajövedelmük. Szegények, nincs 20-40-60-80-100 ezer forintjuk. Erre házhoz jön a „banknak” álcázott segítő, és zsebből ad. Cserébe hetenként eljön a házhoz az esedékes részletért, újra és újra. Nem adja fel. Addig-addig, amíg. A kamat persze plafontalan, és büntetéses.

Felháborodtam, de nem volt miért. Mennyivel méltányosabb, mint a havi, heti százszázalékos uzorakölcsön!

Csodálkozás második

Nem értettem azt sem, hogyan juthat a bankoknak, vagy befektetés vágyú embereknek az eszükbe az, hogy a nyomorúságban élő embertársaiknak kölcsönt adjanak. Ennyire segítőkészek lennének? Mielőtt elsírtam volna magamat, megnéztem a Magyar Köztársaság Éves Költségvetését.

Hát kérem, itt van a lényeg. Több ezer milliárd forint van évente szétosztva az embereknek különféle jogcímenek szociális jövedelemként.

Ahogy én észrevettem, úgy észrevehették a befektetés vágyú emberek, hogy nem az ember szegény, hanem az állam gazdag!

Ez eddig rendben, de hát a módosabbak is kapnak az államtól családi és egyéb járandóságot, nyugdíjat, miért nem hozzájuk mennek Provident és társai?

Rájöttek a befektetők! A kiszolgáltatót ember a legjobb hirtelfelvevő, a kiszolgáltatót embert az állam jobban támogatja. Hoppá!

A közigazgatási összefüggéseket távolról könnyű látni. Az állam segíti a rászorultakat, tehát jó állam. Az uzsora szektor töké-

koncentrál, gazdaságot élénkít, tehát jótévő. A cigányok meg egyik meg egymást.

Csodálkozás folytatódik

De azért nem érttem, hogy az állam miért nem vette észre, hogy voltaképpen nem a cigányoknak, a kilátástalan helyzetű embereknek ad pénzt, hanem a szabályos és a nem szabályos befektetők nyereségeit támogatja.

Jó, az állam nem veszi észre. De hát ott van még a törvényhozó országgyűlés, az igazságszolgáltatás. És ők sem?

Nincs olyan nagy baj, a médiumok felhozták a témát. Számos újságírói díj született a témafeldolgozás különféle műfajának elismerésére. A tényfeltáró újságírás azért vékony jeges műfaj, mint tudjuk. De a demokratikus fájdalom harcos tüneteinek eseményei általában érdekesebbek, mint ez az uzsora izé. Világosabban: lehet ökörnek, lehet Jupiternek mindent, a média hadd dolgozzon.

A demokratikus farkas-törvények megállításhoz a közmegegyezés bejöhethet a nyitott ajtón, de az ajtónállók megvannak. Érdekelte meg vannak. Világosabban: nem hoznak nagymossási törvényt a tisztességesítésre. Csodálkozom: miért.

Csodálkozás harmadik

Itt vannak például az uniós támogatási projektek értük, vagyis a leszakadt rétegek felzárkóztatását támogató, filozófiailag rendkívül távlatos programok. A közelítésben aggályosak csupán.

Tolmácsgéppel a fülelen hallgatom az egyik nyertes pályázó, „roma” szóval megáldott projektzáró konferenciáján prof. dr. Eberhard Jusevics Howard úr előadását a hatszillagos hotel nagytermében. Szünetben a fogadáson tálalt osztrigák és kaviárok közt fanyalogva kerestem töpörtyús szendvicset. „Lakatos Rozália hostess” kítűzöt viselő falubeli segített ki az uzsonnájából. Munkahelyteremtő alkalom – mondtam elégedetten, és elhoztam egy szatyor fényes papíru kiadványt, fűtésre. Kisbarátom, P. Laci örült neki.

Beragadt nyolcadik történet

2005-2006-ban aztán eljutottam a történetek és a csodálkozások olyan szintjére, amely a csodatevést, mint módszert elismeri a magyar valóság gyógyító eszközének a bankszektorban is.

Ismerek egy iskolát nem végzett, analfabéta házaspárt, akiknél az összes történetek összejöttek, és a kölcsönadók már csak a szabad felhasználású ingatlan jelzáloghitel családra kényszerítésében bizakodhattak, hisz a segélyeket, a családi pótlékot, a rok-

kantnyugdíjat a hattagú családnál már kellőképpen birtokolták.

Kérem, én láttam azokat a míves iratokat, terveket, értébecs-
léseket, szerződéseket, titokfeloldó nyilatkozatokat, biztosítási
kötvényeket, aláírási címpéldányokat, amelyeket képaláírással
aláírt az analfabéta házaspár. Kérem, ezek a dokumentumok
mindegyike maga volt a jogi tökéletesség! Mire képes egy írás-
tudatlan magyar házaspár, ha mindenáron svájci frank alapú jel-
záloghitelt szeretne felvenni!

A törlesztő részletek ugyan eleve kudarcosra lettek generálva, de mit meg nem tesz egy család a saját egyetlen háza elérve-
zése érdekében!

Nem kell megijedni, az elérve-
zést megelőző jogügyletek: a
büntető és késedelmi kamatok „bruttósítása”, a végrehajtási eljá-
rás, a Faktoring cég megjelenése tökéletes jogi formsággal
nyolódott. Az árverezési követelés növekedése és az idő szoros
korrelációját az asszony tökéletesen érthette, mert öngyilkos lett,
de élete megmaradt a kórházi gyors beavatkozásnak köszönhe-
tően. Az adóssága is.

Jön majd a nagy árverezés. A „árverezési hiénák” készenlét-
ben.

A szabad felhasználású ingatlan jelzáloghitel „jótéményei”
következtében megjelennek majd ingatlan tulajdonosi új csoport-
ok: az uzsorások és az államilag megsegített bankok? Vagy az
állam, az önkormányzat oda-vissza megvásárolja? Hahó!

A 2008-as évben azon is kiakadtam, miként kaphatnak gond-
noktség alatt álló emberek áruhitelt.

Aztán rájöttem, miért nem véd meg a szegénység, az írástudat-
lanság, a fogyatékosság a kölcsönfelvételtől. Túl jók a reklámok.
Túl jók a pénzügyi intézetek, a hitelezők, hiszen voltaképp különdíja-
zott **társadalmi felelősséget (CsR)** vállalnak. Példaként álljon a
Provident Pénzügyi Zrt. Aranybölcső Díja, a Gyémántfokozatú
Támogató díja és még egyéb díjai.

A pénzkölcsönzés tehát a legdemokratikusabb, legglobálisabb,
legnyíltabb társadalmi jótett a világon, a szegényvilágban meg
különösen.

Szerettem volna mondani a történetek szereplőinek, hogy ne
tessék felvenni kölcsönt, de tanácsaim hitelessége kiüresedett.
Hisz magyar pénzügyi termék az uzsorakölcsön, a jelzáloghitel.
Tiszta magyar termékek.

Társadalomlélektani bumm

Mára a „minden mindennel összefügg” igazság globalizálódott
és modulálódott a „minden a pénzzel függ össze” igazság felis-
merésére. Úgy nevezték el ezt a felismerést, hogy pénzügyi vi-
lágválság. Ilyenkor az elmélkedés szükségszerű. Nem a virtuális
pénz sérülékeny, hanem a valóságos ember.

Némethy Mária

Kell az optimizmus

Beszélgetés Ivánkoviczné Polmüller Brigittával

Ugyan a 2008-as év a végéhez közelít, ám az iskolákban néhány hét múlva még csak az első félévet fogják zárni. A tankötelezettség felső korhatára 18 év, ezért már több gyermeket és több családot érdekel, hogy hol milyen középiskolák hogyan működnek.

Pécel meglehetősen jól áll, ha az iskolák számát nézzük. Három általános és két középiskola is működik a városban. Hamarosan be kell adják középiskolai jelentkezésüket az általános iskolák nyolcadikos tanulói. A péceli gyermekek helyben tanulhatnak tovább a Ráday Pál Gimnáziumban vagy a Fáy András Mezőgazdasági, Közgazdasági Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégiumban.

A továbbtanulni szándékozókát megzavarhatta a nemrégiben szárnyra kapott hír, miszerint lehet, hogy megszűnik a Fáy András Szakközépiskola. Megkérdeztem Ivánkoviczné Polmüller Brigitta igazgató asszonytól, vajon ez igaz?

– Sokan kérdezik tőlem is, hogy érdemes-e jelentkezni iskolánkba. A hozzám fordulókat, így most a kedves olvasót is megnyugtathatom, iskolánk működésében alapvető változás nem várható a jövőben. A hírt vélhetően a képviselő-testület november 7-i ülésének egyik határozata okozta, amit Dr. Szücs Lajos, a Pest Megyei Közgyűlés elnökének levelére válaszul hoztak a képviselők. Nagyon bölcsen, a testület november 13-án összeült, és a határozat kritikus 3. pontját visszavonta. A lényeg tehát, hogy Pécel város Önkormányzata nem adja át az ingatlant, az iskola fenntartását nem veszi át Pest megye önkormányzatától. Vagyis minden marad a régiben. Szeretettel várjuk a péceli tanulók jelentkezését.

– *Amikor az iskola értékéről beszélnek, milliárdos nagyságrendet emlegetnek. Helyes ez a szám?*

– Még soha senki nem mérte fel az iskola vagyonát, tehát forintban nem tudom megmondani az ingatlan értékét, csupán felsorolni tudom, mi tartozik hozzánk. Pécel belterületén egy három hektáros parkban található és Pécel város tulajdonában vannak: az oktatást szolgáló iskola-épület konyhával, a Fáy-kastély, amely kollégiumként működik, a kertben kertészeti egység két üvegházzal, valamint az állatház. A város külterületén található a Kishársasban egy 14 személyes kis kollégium, a lovaspálya, a lóistállók és fedett lovas csarnokunk, amelyek Pest megye tulajdonában vannak. Gyakorlati képzésünket segíti az államtól használatra kapott 100 hektár földterület is.

– *Az iskolában konyha is működik. Ennek üzemeltetése valóban nem az iskolához tartozik már?*

– Az oktatás és az étkeztetés más szaktudást igényel. Hasonlóan sok más önkormányzathoz Pest megye is közbeszerzési pályázattal az iskolák és egyéb intézmények konyháinak működtetését egy hozzáértő cégre bízta. A konyhánk továbbra is az iskolában van, ugyanazok a személyek dolgoznak itt, csak a munkáltatójuk lett más. A cég központilag irányítja a beszerzéseket. Mi ugyanolyan finom menüt kapunk, mint régen, csak az árak kissé magasabbak.

– *Azt gondolom, ha az iskola értékéről beszélünk, annak fontos része az ingatlanvagyon, ám igen jelentős az eszmei értéke, a jó híre, ami még nehezebben számszerűsíthető.*

– Valóban, ha az iskola értékéről beszélünk, fontos tudni, hogy tanulóink létszáma 402, ami megoszlik a szakközépiskolai (mezőgazdasági és közgazdasági) és a szakiskolai (állattenyésztő és lótenyésztő) tagozat közt.

Ez egészen pontosan azt jelenti, hogy jelenleg 402 diák tanul nálunk a munkaerőpiacon hasznosítható szakmát. A szakközépiskolai tagozaton 2008-ban 48-an szereztek érettségi bizonyít-

ványt, és összesen 50 tanulónk OKJ-s szakmai bizonyítványt kapott (pénzügyi-számviteli ügyintéző, mezőgazdasági technikus, lótenyésztő, állattenyésztő), 15 felnőtt hallgató laboratóriumi állattenyésztő technikus végzettséget szerzett. Ezek a számok önmagukért beszélnek, és jelentőségüket növeli, ha még azt is tudjuk, hogy az iskolánkból kikerülő gyermekek szakirányú felsőfokú intézménybe jelentkezésüknél többlet pontokat kapnak, meg persze az alapozó tárgyakból a tudást.

Nagy értéket jelent az iskola fennállása (több mint 55 év) óta kialakult nevelőtestület szakmai tudása. Az iskola főállású (70 fő) dolgozói mellett óraadó tanárok is segítik munkánkat. Érték az a

hagyományrendszer, amely megtalálható iskolánkban. Szintén hatalmas érték az iskola 11 ezer kötetes könyvtára, amelyben szakmai és szépirodalmi könyvek, szakmai folyóiratok nyújtanak naprakész ismereteket az iskola tanulóinak és oktatóinak számára, de legnagyobb érték a gondjainkra bízott ifjúság, akiknek képzését, nevelését felvállaltuk, s akik a jövőt jelentik országunk számára.

– *Köztudottan a szakma tanítására nagy hangsúlyt fektet az iskola. Időnként hallani, hogy a fáyok tanulók Ausztriában töltik*

gyakorlatukat, és Pécelre is érkeznek külföldről diákok.

– Jól ismerik szakmai tevékenységünket a megyében, országos szinten, de nagyképűség nélkül mondhatom, hogy határainkon túl is. Jegyeznek bennünket a szakmai szervezetek, de szerepelünk az országos rendezvénynaptárban, és ez nem csupán az iskola, hanem Pécel jó hírét is kelti. Mint ahogy az iskola több éves együttműködése nyomán jött létre Mistelbach-hal a testvérvárosi kapcsolat. Évek óta benne vagyunk a Leonardo da Vinci mobilizációs pályázati rendszerben. Ennek keretében töltik diájkaink sok éve nyári gyakorlatukat Ausztriában. Ezek nagyon hasznosak, sok értékes tapasztalatot szereznek tanulóink, miközben a német nyelvtudásuk is csiszolódik. Négy-öt éve svéd lányok, osztrák diákok töltik nálunk gyakorlatukat, akik már ragaszkodnak iskolánkhoz. De említhetném a most (december 12-én) iskolánkba látogató szakmai együttműködést ajánló holland és dán iskolákat is. Az ide látogató külföldi vendégek szabadidős programjáról is gondoskodunk, megismerik a várost, így ők is viszik nem csupán az iskola, hanem Pécel jó hírét is.

– *Az iskola működése milyen pénzekből biztosított?*

– Az iskola költségvetési támogatásból és saját bevételeiből működik. Pest megye önkormányzata, iskolánk fenntartója az éves költségvetésünk összeállításánál előírja, hogy a normatíva mellé mennyi saját bevételt kell produkálnunk. Ez utóbbi összeg ebben az évben 31 millió forint. A saját bevételünk hasonlóan komoly összeg volt az elmúlt években is. Kertészetünk,

állattenyésztésünk, szántóföldi növénytermesztésünk, egyéb szolgáltatásaink segítségével az előírt bevételt az iskola kemény munkával mindig teljesítette.

– *A fejlődés manapság szinte csak pályázati támogatással képzelhető el. Milyen fejlesztések történtek a közelmúltban pályázatok segítségével?*

– Valóban sokat pályázunk, ezek révén tudunk fejleszteni. Ilyen volt például a fűtés korszerűsítése, a tornaterem tetejének cseréje, az akadálymentesítés, fedett teraszt építettünk, tantermeket alakítottunk ki a főépületben, hogy az idegen nyelvet kis létszámú csoportokban tudjuk oktatni, számítógépparkunkat fejlesztettük, mezőgazdasági gépeket vettünk. Kis lépésekben sok mindent csináltattunk, fejlesztettünk az utóbbi években. Ezek mind-mind a gyerekek érdekében történtek, és az ingatlan valamint az eszközállományunk értékét növelték.

Az imént említettem, hogy Pécel belterületén található az állatházunk. Régóta tervezzük ennek kitelepítését, de sajnos ilyen jellegű újabb beruházásra nincs pályázati kiírás. Anyagi forrással a fenntartó sem rendelkezik, így ez ügyben egy helyben topogunk. Igyekszünk jó gazda módjára gondoskodni a fejlesztésekről.

Bizonyára sokan hallottak már a TISZK-ekről (Térségi Integrált Szakképző Központ). Iskolánk benne van az Ország Középe TISZK-ben (Dabas-TISZK). A TISZK-ek lényege, hogy az iskolák szövetségre lépnek, így ésszerűbben tudnak működni, és ebben a szervezett formában könnyebben és nagyobb összegű uniós pályázati forrásokat tud egy-egy iskola fejlesztésre fordítani. Sokak előtt nem világos, miként jelenti a TISZK-ek megalakulása a szakképzés racionalizálását. A TISZK-ek alakulásának fő célja, hogy a képzési párhuzamosságokat kiszűrjék, egy adott területen ne aprózódjanak el a fejlesztésre szánt pénzek. Például húsz kilométeres körzetben ne sok kicsi, azonos szakképzést folytató iskola legyen, hanem inkább egy nagyobb, a legmodernebb eszközökkel felszerelve, így a csúcstechnikát tudják alkalmazni abban a szakképző iskolában.

– *Az iskola honlapján olvastam, hogy a nyolcadikos gyerekek és szüleik januárig minden pénteken 10 órától megismerkedhetnek az iskolával. Ezzel a pályaválasztást kívánja az iskola megkönnyíteni?*

– Minden érdeklődő megismerheti az iskolát, annak működését, képzési profilját. Ezeket a napokat elsősorban a pályaválasztás előtt álló diákok és szüleik számára szervezzük, de szeretettel várjuk az iskola élete iránt érdeklődő polgárokat is.

Iskolánk nyitott, a péceliek számos programunkon részt vehettek, és bepillanthattak iskolánk életébe. A város gyereknapi rendezvényét évek óta iskolánk parkjában tartja, a nyári napközis tábornak öt éve adunk helyet. Saját rendezvényeink például az évente megrendezésre kerülő Fáy-napok a Kishársasban, az iskola parkjában a Péceli Autó- és Motorszalon. Ezeket mi nagy-nagy munkával, sok energiával csináljuk.

– *Igazgatóként mivel, hogyan méred az iskola teljesítményét, sikerét?*

– Pedagógusaink munkáját minősíti, hogy a szakma kiváló tanulója versenyen évek óta eredményesen szerepelnek a gyermekeink. Megtiszteltetés számunkra, hogy 2009 tavaszán Pécelen fogják megrendezni a szakma kiváló tanulója versenyt lótenyésztő szakmában. Az ország kiváló szakemberei és tanulói lesznek itt, s a versenyzés mellett megismerik iskolánkat és Pécelt is. De sikernek könyvelhetjük el az egyre növekvő számú előrehozott érettségit valamint emelt szintű érettségit tevő tanulóink számát. Évről évre nő a sikeres ECDL vizsgát tevő tanulóink száma is. Szép és színvonalas ünnepségeknél örülhetünk.

Volt diákjaink közül többen szép sikereket érnek el a továbbtanulásban, diplomaszerezésben. Büszkéek vagyunk Dobrovicz József fogathajtó világbajnokra, aki iskolánk tanulója volt, de folytathatnám a sort sok nagyszerű karriert befutó gyerek nevével.

Az iskolánknak több hátrányos helyzetű tanulója volt és van napjainkban is. Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy segíteni tudjuk őket, és ha később arról kapunk hírt, hogy megállják a helyüket a munkájukban, az életben.

Manapság sok kritika éri az oktatást, különféle rémtörténetek keringenek iskolákról. Nekem jól esett hallani, hogy felelősséggel gondolkodva, a szakmai érveket szem előtt tartva azért még létezik jól működő, fejlődni képes iskola is. Mindannyiunk örömeire itt, Pécelen.

Apróné Orosz Margit

Felhívás

A rendészeti szakközépiskolák várják a fiatalokat

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium rendészeti szakközépiszkolái (Körmend, Miskolc, Adyliget, Szeged) a felnőttoktatás rendszerében érettségire épülő, kétéves nappali tagozatos képzést indítanak rendőr szakképesítés megszerzésére 2009 szeptemberében.

A magas követelményeket támasztó, korszerű ismereteket nyújtó iskolák a vonatkozó jogszabályokban rögzített juttatásokban részesítik a tanulókat. (Pl.: diákigazolvány, ösztöndíj, igény és lehetőség esetén szállás és étkezés, természetbeni ruházati ellátás, B kategóriás jogosítvány megszerzésére való felkészítés.) A rendőrség a képzés során szakmai gyakorlatra fogadja a tanulókat, majd utánpótlási igényei szerinti számban a sikeres szakmai vizsgát tett fiataloknak hivatásos tiszthelyettesi állományban munkakört ajánl fel.

A rendészeti iskolába való jelentkezésével munkahelyet, élethivatást is választ, ezért a felvételi eljárás során kimondottan szigorúak az erkölcsi tartásra, fizikai állóképességre és az egészségi állapotára vonatkozó előírások.

A jelentkezés feltételei: magyar állampolgárság, 18. életévét betölti a jelentkezés évében, de 33 évesnél nem idősebb, cselekvőképes, állandó belföldi lakóhellyel rendelkezik, büntetlen előéletű, és életvitelének kifogástalan, sikeres közép- vagy emeltszintű érettségivel rendelkezik, vagy a képzés kezdetéig megszerzi, vállalja a hivatásos szolgálatra való alkalmasságának megállapításához szükséges vizsgálaton való részvételt, elfogadja egyes alkotmányos jogainak a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény szerinti korlátozását, hozzájárul személyes adatainak kezeléséhez illetve családi és életkörülményeinek vizsgálásához, vállalja a hivatásos szolgálatot, az azzal járó kötelezettségeket, és azt, hogy az ország bármely rendőri szervénél teljesít szolgálatot, befizeti a jelentkezési adminisztrációs költségét (3.000 Ft-ot).

A jelentkezéssel, a szakképzéssel, a rendészeti iskolákkal kapcsolatos információk, illetve a jelentkezési lap az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Oktatási Főigazgatóság honlapjáról (www.rendeszeti-oktatas.hu) tölthető le. A kitöltött jelentkezési lapokat 2009. február 2-ig lehet személyesen vagy postai úton eljuttatni a kiválasztott rendészeti szakközépiszkolába.

(A Gödöllői Rendőrkapitányságon a képzéssel, a rendőri pályával kapcsolatos kérdésekkel a személyzeti főelőadóhoz lehet fordulni a 28/514-655, 28/514-645 telefonszámokon.)

Gödöllői Rendőrkapitányság

Mi a cserkészzet?

Ha azt a szót halljuk, „cserkészzet”, akaratlanul is az amerikai filmekben látott sütiárus kislányok jutnak az eszünkbe, akiknek a célja, hogy érdemérmekeket gyűjtsenek. Bár jókat mosolygunk ezeken a bájos gyerekeken, valahogy mégse vonz senkit sem különösebben ez a dolog.

A cserkészzet valójában nem ez. Joggal merül fel a kérdés: hát akkor mi?

Az 1900-as évek elején *Lord Baden Powell*, vagy ahogy a cserkészek nevezik, *Bi-Pi*, a háborúból hazaérve szembesült egy ma is nagyon aktuális problémával: az utcán kóborló gyerekekkel és fiatalokkal. Akkor sem volt másképpen, mint ma: ezekkel az ifjú emberekkel nem igazán tudtak foglalkozni, ők pedig unaloműzés céljából bandázni kezdtek. Bi-Pi, aki nagyon a szívére vette a fiatalok helyzetét, maga köré gyűjtötte ezeket az utcagyerekeket, és elkezdte őket tanítani, más szóval: lekötötte őket. Mozgalmának katonai külsőségeket adott, például saját egyenruhát tervezett az angol hadsereg egyenruhájára alapján. Nos, ebből a veterán katonatiszt által vezetett gyerekhadból alakult ki az az életforma, amit ma *cserkészzetnek* nevezünk.

Viszagnak a Vadmacskák

Elméleti képzés

Ma a cserkészzet nem más, mint egy ifjúsági elitképzés. Külsőségeiben ma is a katonaságra hajaz leginkább, ismeretanyagában pedig nem is lehet nagyon mihez hasonlítani... hiszen melyik szervezet tanít meg:

- tüzet gyújtani,
- faragni,
- sátrat állítani,
- rovásírással írni stb.?

Ráadásul a sok hasznos gyakorlati ismeret mellett komoly figyelmet fordít:

- a lelki tisztaságra,
- a nőiesség/férfiasság egészséges fejlődésére,
- a helyes értékrendre,
- az egyéniség kibontakoztatására stb.

Elitképzésnek neveztem fentebb a cserkészzetet, és nem véletlenül. Ez nem egy felvett külsőség és elméleti tudások halmaza, hanem a mindennapi életben is hasznos és szükséges dolgok átadása a következő nemzedéknek.

Mi teszi a cserkészt cserkészzé? Ilyenkor a legtöbben az egyenruhára gondolnak, pedig (bár együtt jár a cserkészettel) valójában a legkevésbé fontos. Amit ki kell emelnünk: a napi jócselekedet, és a 10 cserkésztörvény.

A napi jótett egyszerű: egy cserkésznek tudatosan tennie kell valami jót minden nap. Ez ugyan tényleg nem tűnik nehéznek,

de gondoljunk csak bele, amikor átélünk egy tipikusan „borzalmas” napot, nemhogy jót tenni nem könnyű, de még az is nehéz néha, hogy senkit ne bántunk meg.

A 10 cserkésztörvény itt olvasható:

1. A cserkész egyenes lelkű, és feltétlenül igazat mond.
2. A cserkész híven teljesíti kötelességeit, amelyekkel Istennek, hazájának, embertársainak és a magyarságnak tartozik.
3. A cserkész ahol tud, segít.
4. A cserkész minden cserkészt testvérének tekint.
5. A cserkész másokkal szemben gyöngéd, magával szemben szigorú.
6. A cserkész szereti a természetet, jó az állatokhoz, és kíméli a növényeket.
7. A cserkész feljebbvalóinak jó lélekkel és készségesen engedelmeskedik.
8. A cserkész vidám és meggondolt.
9. A cserkész takarékos.
10. A cserkész testben és lélekben tiszta.

Igazából ez teszi cserkészzé a cserkészt, és emeli ki a hétköznapi emberek közül, akár egyenruhát visel, akár nem. A cserkészeket négy nagy korcsoportba sorolhatjuk:

- kiscserkész (6-10 éves korig),
- cserkész (10-14 éves korig),
- rover (14-25),
- öregcserkész (25+).

A kiscserkészek ígéretet tesznek, a többiek fogadalmat, ezzel erősítik meg elhatározásukat emellett az életmód mellett. Évente szokás megújítani ezeket az ígéreteket, fogadalmakat.

Biztosan sokaknak ismerős ez a mozgalom, hiszen sok mindenben emlékeztet az *úttörő* mozgalomra. Hogy egy tévedést eloszlassak: a cserkészetből lett később az úttörő, és nem fordítva! Ma mind a két szervezet működik, békében egymással, hiszen a fő cél mindkettőnél az ifjúság nevelése.

A közvélemény általában felemás véleménnyel vizsgálja a cserkészzetet. Vannak, akik szimpatizálnak a létevel, mások nevelésnek tartják, megint mások kimondottan ellenségesek. A legegyszerűbb módszer, ha saját szemünkkel győződünk meg egy-egy csapat munkájáról, és mi magunk alkotunk ítéletet.

A cserkészmozgalom ma is folyamatosan bővül és erősödik. Kevesen tudják, de a pápa, XVI. Benedek maga is cserkész volt, és a mai napig köszön minden cserkésznek, akivel találkozik.

Veszelszki Bálint

1103. Romzsa Tódor Cserkészcsoport, rover őrvezető

Szent Erzsébet-hét a Katolikus Iskolában

A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában idén novemberben ismét sor került a Szent Erzsébet-hétre. Arra a rendezvénysorozatra, amellyel tiszteleg iskolánk névadónk – Árpád-házi Szent Erzsébet – előtt. Ez a Szent Erzsébet-hét különleges volt. Különleges, mert már 15. alkalommal ünnepeljük névadónkat és azért, mert ez egy teljesen felújított iskolában történt.

Ebben az évben 5 nagy témából készültünk fel:

- Iskolánk története (15 éves az iskola)
- Biblia ismerete (Biblia éve van)
- Szent Pál élete (születésének 2000. évfordulója van)
- Reneszánsz Magyarországon, Mátyás a reneszánsz uralkodó (reneszánsz év van)
- Wass Albert (100 éve született)

Természetesen Árpád-házi Szent Erzsébet életpéldája, szerete hatotta át egész heti tevékenységünket, ünneplésünket.

Az ünnepélyes hetünket közös szentmisével kezdtük, ahol elsőseink és új tanulóink letették a fogadalmat és megkapták a megszentelt nyakkendőzt az iskola jelvényével.

A színdarab egyik pillanata

A mise után a reneszánsz év alkalmából színdarabot adtunk elő, amelynek címe: „Mátyás király udvarában”. A darabnak nagy sikere volt. A péceli katolikus közösség minden évben türelmetlenül várja az éppen soron lévő színdarabunk előadását.

A következő nap Fésűs Károly művész úr Szent Erzsébet rózsái című domborművének ünnepélyes leleplezése, valamint képműállításának megnyitása volt. Mindenki nagyon várta Szent Erzsébet ábrázolását, hiszen az átadásig le volt takarva egy lepedővel. Ámulva néztük, hogy milyen szép lett. Köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal lehetővé tették, hogy Szent Erzsébet nemcsak az előkertben fogadjon bennünket, hanem az aulában is.

Másnap, kedd délután vers- és prózamondó versenyen mutattuk be, milyen jól ismerjük Wass Albert verseit, meséit, regényeit. Este vesperásra került sor, amelyet a római katolikus templomban adtunk elő a Premontrei Szent Norbert Egyházzenei Szakközépiskola tanulóinak vendégszerelésével.

Elérkezett a szerdai nap is, amikor az iskola tanulói vetélkedtek. Vajon melyik osztály tudja jobban Szent Pál életét, és az iskolánk történetét? Melyik osztály tud többet a Bibliáról, Wass Albertől vagy éppen Mátyásról, a reneszánsz uralkodóról? Hogyan sikerül bemutatni a kapott témát? Végül is mindenkinek nagyon jól siker-

rültek a prezentációi, közös feladatai, villámkérdései. Ezen a napon volt a „tanulók délutánja” is. Zene, tánc, beszélgetések az osztálytársakkal, barátainkkal. Jó volt a büfé. Köszönjük az anyukáknak.

Fésűs Károly az avató ünnepségen

Csütörtökön ünnepi hangverseny volt az isaszegi Klapka György Általános Iskola gyermekkarának előadásában. Ezt követte a Szent Erzsébet-hétre kihirdetett pályázatok, versenyek, vetélkedők eredményhirdetése. Ezt a pillanatot már mindannyian nagy izgalommal vártuk. Sok szép oklevelet, könyvet kaptak a díjazottak. Ezzel a nappal számunkra, gyerekeknek véget ért a sürgés-forgás, lázas készülődés. Azonban még másnap Erzsébet-est is volt a szülők részére. Úgy hallottam ők is remekül érezték magukat. Találkozhatott így szülő a pedagógussal. Biztos jól elbeszéltek rólunk, gyerekekről.

Az isaszegi „klapkások” hangversenye

Véget ért ez a hét. Jövőre ismét meg lesz rendezve a Szent Erzsébet-hét, hiszen ez iskolánk egyik szép hagyománya. Ezen a héten nagyon jól éreztük magunkat, sokat játszottunk, nevetünk, versenyeztünk, persze közben tanultunk is, hisz órarend szerint folyt a tevékenység az iskolában. Egy a fő azonban: örömet szereztünk másoknak. Tudatosult bennünk, hogy egy nagy családhoz tartozunk, a Szent Erzsébet iskola közösségéhez!

Péter Fruzsina, a Szent Erzsébet Kat. Ált. Isk. 8. osztályos tanulója

Kedves, szép emlékek 2008-ból

„Az életet nem azok a napok jelentik, amelyek elmúltak, hanem azok, amelyekre emlékezünk.” (Pavlenko)

Rohanó, elanyagiasodott világunkban mind kevesebb a mosoly, az önfeláldozó munka, a jótett, az egymás felé fordulás. Nem vesszük észre az embert, nincs időnk a barátra, az ismerősre. Most, az év végén amikor az emlékeink, az ideai élményeink tarsolyában leltárt készítünk, több kedves, szép esemény és találkozás is eszünkbe jut. Egyik ilyen kedves emlék a csernyeiek ideai találkozója, pontosabban az isaszegi-péceli vendégek fogadása. 2007-ben már többen jártunk Isaszegen az Alemany Erzsébet Segítő Házban és nagyon kedves emberekkel ismerkedtünk meg. Olyan tiszta lelkű, igaz szívű, segítőkész barátokkal találkoztunk, akikkel a mai rohanó világban már nem nagyon találkozik az ember. Néhány kedves ismerős az ESE-ből az idén júliusban Magyarcsernyén járt, és a rövid találkozás alatt úgy tűnt, hogy már hosszú idő óta ismerjük egymást. A találkozó előtt egy kicsit izgultunk, hogy az „Európából” érkező vendégeknek mit is tudunk mutatni a mi szegényes falunkban. A három nap alatt azonban úgy tűnt, hogy nem idegen, érdektelen emberek érkeztek hozzánk, hanem egy nagyon kedves jó kedélyű társaság, akit nagyon is érdekel a mi kis egyszerű életünk. Érdeklődve hallgattak bennünket, megnézték szerény kiállításunkat, iskolánkat, templomunkat, a kézimunka szakosztály otthonát. Érdeklődve hallgatták a plébános úr beszámolóját, a csernyeiek találkozásának minden pillanatát élvezték. Úgy érzem, hogy mindenki jól érezte magát, és szép élmény marad a Mimi néniel való találkozás vagy a kedves fogadtatás Kósó Misu bácsiéknál. Ez idő alatt mások a csernyeiek határral ismerkedtek, az aratás utáni helyzetképet, a szépen sárguló napraforgótáblákat szemléltek érdeklődve.

Azt hiszem, hogy e rövid találkozást mindenki elraktározta a szép emlékek között, és jól esik visszagondolni azokra a forró nyári napokra, meg a barátokra, akikre mindig lehet számítani.

A magyarcsernyeiek

Néhányan az Isaszegre látogató csernyeiek közül leírták élményeiket, benyomásaikat. Olvassák szeretettel!

Dr. Szilágyi Gyöngyi

Egy kellemes őszi hétvégén abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy Isaszegre látogassak, az Alemany Erzsébet

Segítő Házba. Magyarország e táját még nem ismertem, és csodálattal figyeltem az erdős-dombos vidéket és az ebből büszkén kiemelkedő otthont, homlokzatán a megszervezhető felirattal ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház. Kissné Erzsike határtalan szeretettel, feketével és sütivel várt minket. Rövid, meghitt beszélgetés után a régi ismerősökkel együtt – ugyanis néhányan kis csapatunkból már jártak Isaszegen – bemutatatta az otthont. A bentlakók csendben élvezték az otthon melegét és a gondnokok törődését. Ki-ki tette a magáét a tiszta, világos és tágas szobákban, a személyzet megföltűnés nélkül vegyült bele segítségével a lakók tevékenységébe. A nővér kedves mo-

sollyal érdeklődött az idősek hogyléte felől, és aggodalmasan ápolta egy súlyos beteget. Közben mi is megcsodáltuk a bútorokat, a falakat díszítő szötteket, a modern ágyakat és az ezeket díszítő szötteket, melyek a sérült lakók sajátkezű munkái, a bútorok nagy része pedig adomány. Isaszegen nagyon jól éreztem magam a családi környezetben, külön élmény és csodálat volt megélni a lelkes emberek odaadó munkáját, akik fáradságot nem ismervé igyekeznek egy kis fényt lopni a sérült és idős emberek mindennapjaiba.

Egy ilyen összetett közösséget az anyagiak biztosításával is igen nehéz lenne működtetni határtalanul jóindulatú és türelmes emberek nélkül

Málics Melinda

Korán csörög az óra, de az ébredés nem esik nehezemre. Az úti cél Isaszeg, az ESE-ház, ahol tavaly egy hetet töltöttem, és feledhetetlen élményben volt részem, meg nagyon jó barátokat ismertem meg.

Még ki sem virradt, mi már a határon voltunk, a magyar vámot jót is derült rajtunk,

mondván: „Hölgyeim maguk hova ilyen korán?” Útközben útitársainknak, akik még nem jártak Isaszegen, próbáltuk cselelni, hogy mit is láthatnak az ESE-házban. Meséltünk a szívélyes házigazdákról, a tavalyi élményekről. A minibusz vezetője Vajda Attila négy óra alatt megtette a Magyarcsernye-Isaszeg útvonalat. Vendéglátóink, ezúttal Kiserzsi és férje, Margit és férje, Marika és Pali már vártak bennünket. A kávézás után körbevezettek bennünket a házban, megmutatták az új részlegeket, amelyeket augusztus 20-án avattak föl. Találkoztunk az otthon lakóival, Palival, Csabával, Marikával, Gergővel, Mónikával. A nézelődés után finom ebéddel kedveskedtek a szakácsnők. Ott tartózkodásunk hosszabbra sikeredett, mint terveztük, de még így is rövid volt az idő, hogy mindannyian elmeséljük, hogy mi történt a legutóbbi találkozás óta.

Kormányos Erzsike

A közelmúltban váratlan utazási lehetőségünk adódott. Budapest volt a célpont. Egy kis kitérővel Isaszegre nagyon könnyen el lehet jutni. Nagyon megörültünk ennek a lehetőségnek, hogy isaszegi jó barátainkkal és ismerőseinkkel ismét találkozhatunk, nem is reméltük, hogy az idén immár másodszor is. Idehaza nagyon sokat meséltünk, hogy az ESE dolgozói és lakói számunkra nagyon közeliek, és szinte olyan érzést kelt bennünk, mintha már hosszú idő óta ismernénk őket. Ez az ismeretség akkor kezdődött, amikor néhány évvel ezelőtt Alemany Fesszl Erzsike téglajegyek vásárlására kérte fel a falu lakóit. Az ő emberszeretete és odaadó munkája hatott az emberekre. Akkor hallottunk először Isaszegről és az ESE-ről. Azóta nagyon szép kapcsolat alakult ki. Remélem és tudom, hogy ez a kölcsönös szeretet és ragaszkodás, jó baráti kapcsolat mindig fennmarad. Az ESE dolgozóitól nagyon sokat tanultunk, munkájukból és odaadásukból csak pozitív kisugárzás érződik.

Közeleg a karácsony, a szeretet ünnepe, és mi kérjük a jó Istent, adjon mindenkinek jó egészséget, a munkánkhoz kitalást és szeretetet.

„A szeretet soha el nem fogy, és általa mindenki gazdagodik!”

A magyarcsernyeiek nevében minden kedves isaszegi-péceli barátunknak kellemes karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánunk!

Visszatekintés 2008 missziós feladataira

Először is engedjék meg a kedves olvasók, hogy másfél év elteltével ismét szeretettel köszöntsem Önöket. Közel egy éves kihagyás után visszatértem az Egymást Segítő Egyesületbe, hogy missziós tevékenységemet tovább folytathassam. Nem túlzok, nagyon hiányzott ez a fajta munka, amíg távol voltam, sokszor eszembe jutottak azok az emberek, akiket így vagy úgy segíteni tudtam.

Hát hol is kezdjem? A kérő levelek, üzenetek száma manapság sem csökken, egyre többen vannak, akik rászorulnak a nem távolságtartó, nem a fejet homokba rejtő, hanem a gondoskodni tudó és akaró segítségre. Kapcsolatunk továbbra is ugyanúgy fennáll azokkal a vidéki családokkal, akiket évek óta támogatunk, illetve a börtönökben szabadságvesztés büntetésüket töltő fogvatartottakkal. Azonban nem csak ebben merül ki segítő munkánk, hiszen bárki bejöhet, és segítséget, tanácsot kérhet hivatalos ügyei bonyolításához, kérelmek, beadványok megírásához stb. Egész évben nyitva áll az ajtónk a hajléktalanok előtt, akik mindenekeelőtt élelmet, valamint az időjárásnak megfelelő ruházatot, lábbelit kapnak. A nyáron volt egy kliensünk, aki heteket töltött el egyesületünknel, miután betegsége miatt kórházba került, s ez idő alatt állásából, albérletéből kitétek. Csa-

ladjával nem tartott kapcsolatot, így nem is tudtak kilátástalan helyzetéről. Teljes ellátást és szállást biztosítottunk számára, s mikor helyzete valamelyest normalizálódott, hazautazott vidékre.

Engedjék meg, hogy köszönő sorait megosszam Önökkel: „Köszönet és átvételi elismervény. Köszönetemet fejezem ki mindazért, amit Önök nyújtottak számomra nehéz napjaimban, és hozzásegítettek életkörülményeim rendezéséhez. Elismerem, hogy a mai napon az Egymást Segítő Egyesülettől köszönettel átvettem az általam használt ruhadarabokat, cipőket, tisztálkodó eszközöket, valamint az alábbi használati eszközöket: 1 db paplan, 1 db párna, 1 db kispárna, 1 db pléd, 2 db párnahuzat, 2 db paplanhuzat, 2 db kispárnahuzat, 2 db törölköző. Kérem, hogy az Egyesület címére érkező postaküldeményeimet szíveskedjenek utánam küldeni új lakóhelyemre. Pécel, 2008. július 28. B. I. átvévő, Cz. S-né átadó”. Néhány nap múlva üdvözlőlapot hozott a postás, az ő jókívánásaival.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy ezúton is köszönetet mondjak azokért az adományokért, amelyeket eljuttatnak hozzánk jó minőségű ruhák, cipők formájában, hogy továbbítsuk a rászorulóknak. Feltétlenül meg kell említenem

legfőbb támogatónkat a Németországban élő Alemany Erzsébet asszonyt, aki időt, energiát nem kímélve fáradozik – országhatároktól függetlenül – a szükségét szenvedő emberek boldogulásáért. Isten áldását kérjük rá és munkatársaira minden egyes nap. Végezetül B. I. verssorait idézve kívánok Áldott Karácsonyt Önöknek!

Ima a korszellem ellen

Uram! Ebben az okos korban
Ne engedd elbutulni néped,
Hogy az üres emberi szó
El ne némítsa Szent Igédet!

Uram! Ebben a jóllakott korban
Ne engedd, hogy éhen haljunk,
Táplálj mennyei eledellel,
Hogy pusztulásba ne zuhanjunk!

Uram! Ebben a jéghideg korban
Adj nekünk lángoló szívet,
Hogy szereteted melegét áraszsa
A Földön, aki a Tied.

Uram! Ebben a fáradt korban
Adj új tettekre erőt nekünk,
És légy a mi erőnk Te magad,
Ha lankadunk, ha elcsüggedünk.

Czétényi Sándorné

Karácsonyi gondolatok a Biblia évében

„Új világosság jelenék,
Ó tévelygés csendesedék,
Isten ígéje jelenék,
Újonnan nekünk adaték.”

Baththyány-kódex, XVI. század

Az emberi történelemben talán az a legérdekesebb, hogy aki olvassa és ismeri a legrégebbi irodalmi műveket – így a Bibliát is – megfigyelheti, hogy az emberi jellem évezredek óta nem változott, inkább rosszabbodott. A humanizmus korában az ember saját magát és embertársait tette a középpontba, így az erkölcs viszonylagossá vált. Egymáshoz mérjük magunkat. De „más szemében a szálkát is, a magunkéban a gerendát se látjuk meg” alapon az emberi szempont mindenképpen jellemgyengüléshez vezetett. Nem az isteni mérce, a Tízparancsolat és az Evangélium, Jézus szeretetparancsa került a középpontba. Jelen korunkban ez tovább romlott. Az individualista, sokszor mások kárára történő önmegvalósítás már a humanista korban még jelenlévő emberszeretetet is háttérbe szorítja. Ma már odáig jutott a közgondolkodás (kimondva még

nem, de cselekedeteiben már érzékelhetően), hogy az ember, az élet, az életet biztosító környezet (föld, víz, levegő) már nem fontos!

Valami bizonytalan kimenetelű egyéni gazdagságot, szabadságot hajszolunk, a pillanatnak élünk, a fogyasztást, az élvezeteket helyezzük előtérbe. Minden évezredek erkölcsöt, értéket felrúgunk a modernség jegyében.

Bár csendesednék tévelygésünk, melyet a XVI. századbéli ismeretlen költő fogalmazott meg!

Bárcsak megállnánk egy időre, és feltennénk a kérdéseket magunknak: hová, miért, és főleg jó irányba rohanunk?

A Bibliából megtudhatjuk, hogy Isten négyezer évig a prófétái által szólt hozzánk, de nem hallgattunk rá. De „úgy szeretete Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János ev. 3,16).

Jézus emberi alakot öltve jött közénk, hogy átélje minden emberi szenvedésünket. A szeretet, a világosság, a hűség és igazság megtestesültjeként. A bűnösök, a betegek,

a szegények közé jött, hogyha Reá nézünk, életünk és örömünk legyen!

Az Evangélium = Örömhír!

Lássuk be, hogy ez a világ, amiben élünk, rossz. Ezer okunk lehet az elkeseredésre, kilátástalanságra, depresszióra. Még akkor is, ha nem veszünk róla tudomást, és éljük a magunk kis önmegvalósító, giccses életét. Persze vannak apró örömeink – néha igaziak is. De biztos, hogy jó az irány, amerre megyünk?

Csendesdjünk el az adventi időszakban! A „Biblia évében” vegyük kezünkbe a Szent Könyvet. Most ne úgy olvassuk, mint egy regényt, hanem mint személyes üzenetet! Tegyük mérlegre értékeinket: igazságunkat, szeretetünket a jézusi üzenet fényében. Keressük az igaz utat, a jó irányt elkövetkező életünkben! Nézzünk föl Jézusra!

Ne engedjük, hogy a körülményeink, mások elvárásai, saját beidegződött rossz szokásaink megakadályozzanak abban, hogy a szeretet útján járjunk. Mert az az egyetlen igaz út.

Áldott, békés, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket kívánok!

Horváth Anna

A FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány 2007. évi közhasznúsági jelentése

A 2007. évi számviteli beszámoló főbb adatai eFt-ban

Mérleg fő adatai:

Befektetett eszközök	10.961
Forgóeszközök	16.515
Aktív időbeli elhatárolások	0
Eszközök (aktívák) összesen	27.476
Saját tőke	26.971
Kötelezettségek	505
Források (passzívák) összesen	27.476
Eredménykimutatás fő adatai:	
Összes közhasznú tevékenység bevétele	20.014
Vállalkozási tevékenység bevétele	600
Összes bevétel	20.614
Közhasznú tevékenység ráfordításai	14.891
Vállalkozási tevékenység ráfordításai	600
Összes ráfordítás	15.491
Tárgyévi közhasznú eredmény	5.123
Tájékoztató adatok:	
Személyi jellegű ráfordítások	12.042

A FÉNY-ESE Alapítvány 2007. évben nem nyújtott sem pénzbenei, sem természetbeni támogatást vezető tisztségviselőinek.

Közhasznú tevékenységről szóló beszámoló

Alapítvány célja

A munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetű (egészségügyi, szociális, foglalkoztatási szempontból, etnikai hovatartozás, iskolai végzettség, tartós munkanélküliség szempontjából) emberek foglalkoztatási esélyeinek növelése, munkaerőpiacra történő (re)integrálása személyre szóló komplex szolgáltatásokkal (betanító, felzárkóztató, szakmai ismereteket nyújtó) képzésekkel.

Elvégzett tevékenységek:

– 2007-ben akkreditált új képzésünk: Munkaerőpiaci szociális ügyintéző (200 óra, PL-1576).

– Elkészült a szervezet bemutatását szolgáló és képzéseiről szóló tájékoztató szóróanyag.

– HEFOP-2.2.1-06/1-2006-08-0044/4.0 sz. pályázat keretében elkészült egy oktatófilm, amely a hátrányos helyzetű embereket mutatja be a munka világában. A bemutató kisfilm a pályázati program záró konferenciáján prezentálva lett a résztvevők számára, mint az oktatási anyag része.

– Alapítványunk munkatársai részt vettek egy kistérségi civil honlap (www.egymast-segito-kisterseg.hu) létrehozásában, amely tartalmazza a Gödöllői Kistérség humán szolgáltatóinak, önkormányzati intézmé-

nyeinek adatait, és a térség civil szervezeteinek elérhetőségét.

Az Egymást Segítő Egyesület OFA/VHR-524170048 számú programjában szerződött képzéseink (2007):

- szociális intézményi segédgondozó (15 fő, 400 óra – 2006-ról 2007-re áthúzódo képzés)
- számítástechnikai alapismeretek (18 fő, 150 óra)

- szupervízió II. blokk (20 fő, 30 óra)

- non-profit szervezetfejlesztés (12 fő, 200 óra – 2006-ról 2007-re áthúzódo képzés)

- non-profit szociális szolgáltatások fejlesztése (10 fő, 200 óra – 2007-ről 2008-ra áthúzódo)

A VÉDESE Kht. OFA/NHR-524170035 programjában szerződött képzéseink (2007):

- kommunikációs és személyiségfejlesztő tréning (20 fő, 3 nap)

- motivációs tréning II. (20 fő, 3 nap)

- számítástechnikai alapismeretek (24 fő, ebből 12 fős csoport 2006-ról áthúzódo 2007-re)

- ételmszer-higiéna alapjai konyhai kiségitők részére (15 fő, 200 óra)

HEFOP-2.2.1-06/1-2006-08-004474.0 projekt konzorciumi partnereként vállalt képzéseink:

- motivációs tréning (21 fő, 16 óra)

- kommunikációs és személyiségfejlesztő tréning (21 fő, 16 óra)

- európai uniós ismeretek (21 fő, 24 óra)

A képzés célcsoportja a szociális területen dolgozó szakemberek és önkéntesek, akik tevékenységük, munkájuk során hátrányos helyzetű emberek problémáival (is) foglalkoznak. A képzés eredményeként 21 fő „Munkaerő-piaci szociális ügyintéző” tanúsítványt kapott.

Megtartott *szociális szakmai minősítést kapott tanfolyamaink* 2007-ben:

- Haldokló betegek testi-lelki ápolása, gondozása szociális intézményben (2007. március: 15 fő végezte el; 2007. november-december: 25 fő)

- Mozgásrehabilitáció, sebkezelés és személyn higiéné az idősek ápoló otthonában (2007. szeptember-októberben 16 fő végezte el)

Részvételünk egyéb képzésekben:

- Kommunikációs, személyiségfejlesztő és önismereti tréning (10 fő, 2007. első felében havonta 1 nap)

- Munkajogi, munkavédelmi ismeretek társ-szervezeteink munkatársai részére (4 óra)

- Magyarországról (Vajdaság) érkezett 6 fő részére számítástechnikai és non-profit ismeretekkel egybekötött pályázati tréning (2007. augusztusban 4 nap)

Humán erőforrás-fejlesztés, szervezetfejlesztés

Az Alapítvány nyertes OFA/2006/

CSZFKN/6125/0157. számú pályázata lehetővé tette 1 fő 30 év alatti diplomás munkatárs foglalkoztatását. A bér- és járuléktámogatásra kiterjedő program a 2008-as év első felére is átnyúlik.

Felnőttképzési intézményünk munkatársai számára konferenciákon való részvétel és több továbbképzés (pl. ROP-képzés, Easy-Learning Kft., Nonprofit Alapítvány által szervezett képzések) szolgálta a szakmai ismeretek bővülését.

Hazai és nemzetközi kapcsolataink

– 2007-ben az Egyenlő Esélyek Éve nemzetközi program részeként egy fő munkatársunk Brüsszelben képviselhette szervezetünket, és új (európai uniós) ismereteket szerzett a civilek részére szervezett rendezvényen.

– 2007 augusztusában részt vettünk a Magyarországról érkezett 8 fős civil delegáció fogadásában és vendégül látásában, mely látogatás fő célja forrásszerző és szövevény ismeretek elsajátítása volt.

– A pályázatok és képzések végrehajtása során számos (többek között civil) kapcsolatra tettünk szert. Ezeket a kapcsolatokat továbbra is fenntartjuk és ápoljuk.

Felnőtt képzéssel, szociális ellátással és szervezetfejlesztéssel kapcsolatos kutatási tevékenységünk:

A 2007. évben kutatási tevékenységünk a 8 osztályt el nem végzett társadalmi csoportok komplex (szociális-foglalkoztatási) problémáinak megoldására fókuszált.

Közösségfejlesztő, közösségépítő tevékenységeink

– Alapítványunk munkáját illetve felnőttképzési tevékenységét kb. 20 fő önkéntes segíti. A képzések terén nagy segítséget jelent számunka az önkéntes előadók munkája is.

– Az Alapítvány munkatársai hasonlóan vállalnak önkéntes és segítő tevékenységeket rendezvényszervezésnél vagy óraadást vendéglelőként.

– 2007 júliusában szakmai konferenciát szerveztünk „Méltó munka, európai élet” címmel. A rendezvény fő előadója Kósáné Kovács Magda európai parlamenti képviselő asszony volt.

– Szakmai és egyéb konferenciáink megrendezése a szakmai ismeretek átadásán túl az önkéntesség erősítését, a jótékonyági rendezvényeken való részvételt is szolgálják.

Nyilvánosság: Havonta megjelenő ESE Híradó című kistérségi kulturális és közéleti folyóiratban illetve a www.egymast-segito.hu honlapon rendszeresen beszámolunk az Alapítvány tevékenységéről, képzéseiről, rendezvényeiről. Közhasznúsági jelentésünk megtekinthető székhelyünkön (Pécel, Pihenő u. 2.), valamint a www.egymast-segito.hu honlapon.

A VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Közhasznú Társaság 2007. évi közhasznúsági jelentése

A 2007. évi számviteli beszámoló főbb adatai (eFt-ban)

Mérleg fő adatai:

Befektetett eszközök	140.359
Forgóeszközök	30.404
Aktív időbeli elhatárolások	303
Eszközök (aktívák) összesen	171.066
Saját tőke	34.063
Kötelezettségek	13.224
Passzív időbeli elhatárolások	123.779
Források (passzívák) összesen	171.066

Eredménykimutatás fő adatai:

Összes közhasznú tevékenység bevétele	211.774
Vállalkozási tevékenység bevétele	19.242
Összes bevétel	231.016
Közhasznú tevékenység ráfordításai	162.456
Vállalkozási tevékenység ráfordításai	45.586
Összes ráfordítás	207.954
Tárgyévi vállalkozási eredmény	-26.344
Tárgyévi közhasznú eredmény	49.318
Tájékoztató adatok:	
Személyi jellegű ráfordítások	142.246

A VÉDESE Rehabilitációs Foglalkoztató és Szociális Segítő Közhasznú Társaság tisztségviselői 2007. évben nem kaptak tag-ságukkal kapcsolatban sem költségtérítést, sem tiszteletdíjat.

A közhasznú tevékenységről szóló beszámoló

Általános cél

A fogyatékkal, károsodottsággal élő és megváltozott munkaképességű emberek esélyegyenlőségének, tartós foglalkoztatásának, társadalmi integrációjának elősegítése védett munkahelyi környezetben.

Az új támogatási rendszerre történő áttérés nehézségei

A VÉDESE Kht. 2007. július 1-től elnyert költségkompenzációs pályázat alapján igényel a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával kapcsolatos költségekhez támogatást a Szociális és Munkaügyi Minisztériumtól. A támogatási szerződés három évre szól, és maximum 10 fő megváltozott munkaképességű munkavállalásához nyújt vissza nem térítendő támogatást. A megváltozott munkaképességű dolgozók bérköltségeit a Közép-Magyarországi Regionális Munkaügyi Központ támogatja.

Az új támogatási rendszerrel lényegesen csökkent a VÉDESE Kht. megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására kapott támogatása. Lényeges változás a megnövekedő pénzügyi és ügyviteli adminisztráció megszervezése és kialakítása. A belső komplex rehabilitációs feladatok rendszerének kialakítására már jó gyakorlat áll rendelkezésre.

Elvégzett tevékenységek, fejlesztések:

– Pécelen

Telekingatlan rendezési munkák

A péceli telekingatlan rész rendezése elkezdődött (kerítésbontás, tereprendezés, előregedett fák kivágása, gyümölcsfa telepítése). Az üvegház és a raktárépület lebontása megtörtént, a szaletli raktárrá alakítása megvalósult.

Cukrászati üzem kialakítása és működtetése

A VÉDESE Kht. péceli konyházemét cukrászattá és tálalókonyhává alakítottuk, mely 2007. április 6-án kapott működési engedélyt. A cukrászati egységbe korszerű és nagy teljesítményű eszközök kerültek beszerzésre (dagasztógép, hűtőgépek). A sütemények gyártása megkezdődött, az új rendszer működéséhez szükséges adminisztrációs nyilvántartási rendszereket, HACCP-t kidolgoztuk. A cukrászati termékek értékesítése 2007. évben a várakozásnak megfelelő bevételt eredményezett.

– Isaszegen

Funkcionális átszervezések

A III. épület funkcionális átalakításával a textilgyártási részleg (varroda, szövöde) felújítása megtörtént. A kertészeti raktárt karbantartó műhellyé alakítottuk át.

Egészségügyi-rehabilitációs szolgáltatás fejlesztése

További felsőfokú végzettségű és szakképzett munkatársak felvételével bővítettük a gyógytorna, gyógymasszázs és hidroterápiás szolgáltatásunkat a megnövekedett kereslet igényei szerint.

Tevékenységek átszervezése

A fodrászatot intézményi szolgáltatásra fókuszáltuk a kereslet csökkenésnek megfelelően. A cipőjavító műhely működését megszüntettük, mivel az árbevétel alacsony szintje nem biztosította a fenntartást. Mindkét telephelyen gazdaságossági okok miatt megszüntettük a területi ételhordós ebédkiszállítást. A helyben történő ételkiadást és a badellás ételszállítás fejlesztését tűztük ki célunk.

A telekingatlan rendezési munkái

Az isaszegi telekingatlan részen is megtörtént a terület rendezése, gyümölcsfák telepítése, valamint a csapadékvíz-elvezetési, rendezési munkálatok befejezése.

Szervezetfejlesztési, humánerőforrás-fejlesztési feladatok

Az OFA/NHR pályázat végrehajtása

A VÉDESE Kht. „Integrálás a rehabilitációban” című sikeres pályázatának végrehajtása során 2007. évben 15 fő dolgozónk vett részt élelmiszer-higiéniai képzésen, 20 dolgozó kommunikációs és személyiségfejlesztő tréningen, 20 dolgozó motivációs tréningen. Számítástechnikai alapismeretek képzésen 12 munkatársunk vett részt sikeresen. A pályázat célja a belső humánerőforrás fejlesztése, mely a CTF és a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány közreműködésével valósult meg.

A kht. újra akkreditálása

A szervezet újra akkreditálásával kapcsolatos előkészítő munkák 2007. év végére elkészültek. A kht. újra akkreditálása létfontosságú a szervezet számára, mivel a megváltozott munkaképességű dolgozók bértámogatásának feltétele az akkreditációs tanúsítvány megléte.

Az új támogatási rendszer rendkívül hátrányosan befolyásolja a VÉDESE Kht. működését, mert éves szinten közel 10 millió Ft-tal csökken a szervezet bevétele. A bevételecsökkenés miatt a vezetőség átszervezéseket hajtott végre: a kevésbé gazdaságos tevékenységeit megszüntette, s új, nagyobb bevételt eredményező szolgáltatásokat vezetett be. Ez a nehéz anyagi helyzet ellenére fejlesztéseket igényelt (cukrászüzem, egészségügyi rehabilitáció).

Ezek a változások nem eredményezhették az alapmisszió sérülését, vagyis a fogyatékos emberek munkahelyének elvesztését, ezért az Egymást Segítő Egyesület vezetősége határozatot hozott a VÉDESE Kht-nak 2007. évben nyújtott 31,2 millió Ft működési kölcsön, valamint a 2006. évi 9,7 millió Ft kölcsön végleges átadásáról. A vezetőség döntése alapján az alapított kht. részére a 2006. és 2007. években nyújtott összesen 40,9 millió Ft kölcsönt véglegesen átadott pénzeszköznek minősítik, támogatva a szervezet tevékenységét, biztosítva működését és a megváltozott munkaképességű dolgozók hosszú távú, védett foglalkoztatását. Közhasznúsági jelentésünk megtekinthető székhelyünkön (Pécel, Pihenő u. 2.), valamint a www.egymast-segito.hu honlapon.

Tanulni sohasem késő

2008. november 14-e nagy nap volt az ESE történetében! Ekkor indult dolgozóink számára a Szociális gondozó és ápoló OKJ-s képzés.

Mit is jelent, hogy egy képzés OKJ-s? Hogyan lehet ezt a címet elnyerni? Az Országos Képzési Jegyzék (röviden OKJ) tartalmazza a Magyarországon hivatalosan megszerezhető szakképesítéseket. Ez azt jelenti, hogy aki egy ilyen képzést elvégez, államilag elismert szakmunkás-bizonyítványt szerez. Éppen ezért nagyon szigorúan ellenőrzik, ki tarthat ilyen képzést: alaposan megnézik, hogy a képző cég mit, hol és hogyan tanít, rendelkezésre áll-e minden, az oktatáshoz szükséges eszköz, tanszer. A tanulók központilag meghatározott írásbeli, majd a képző intézmény által lebonyolított, de szigorúan ellenőrzött szóbeli és gyakorlati vizsgán bizonyítják tudásukat.

A Fény-ESE Szociális Központ Alapítvány mint akkreditált felnőttképzési intézmény megfelelt a magas szintű elvárásoknak, így megszervezhettük ezt a fontos oktatást.

Jelinekné Vári Zsuzsa, Némethy Mária és Orosz Adrienn

A képzést segédgondozóink számára indítottuk. Célunk az volt, hogy mindenki megszerezhesse a törvényben meghatározott, munkája betöltéséhez szükséges szakképesítést, senkit se kelljen elbocsátani azért, mert nincs meg a megfelelő papírja. Az oktatásban részt vevők számára a képzést az ESE térítésmentesen biztosítja, ehhez a Közép-Magyarországi Regionális Munkaügyi Központtól kaptunk támogatást.

Mit tanulnak munkatársaink? Sok hasznos dolgot. Jogi, szociálpolitikai, etikai, pszichológiai, ápolási és gondozási ismereteket, egészségügyi és szociális alapismereteket, az idősellátás klinikai és kisklinikai alapismereteit, szociális munkát, szociális gondozást, a szociális szakember személyiségvédelmét, a gondozás és ápolás adminisztrációját... egyszerűen mindent, ami szükséges ahhoz, hogy jól felkészült szakemberekké váljanak. Komoly elméleti ismereteket szerezhettek a hallgatók, ami a gyakorlati képzés során készség szintű ismeretté válik. Az alaposabb elsajátítás érdekében gyakorlaton két szociális intézményünk mellett (Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthon és Alemany Erzsébet Segítő Ház) a Bajcsy-Zsilinszky Kórházban is részt vesznek a tanulók.

Miért olyan nagy dolog ez? 17 szakképzetlen ember szerzi meg a szakmunkás-bizonyítványt. 17 ember kerül magasabb beosztásba, 17 család kerül jobb anyagi helyzetbe.

Van a tanulók között rossz szociális körülmények között élő cigányasszony, akinek az egész családjában nincs szakképzett ember. Van nagymama, többgyermekes családjában, akiknek esélyük sem lenne arra, hogy máshol szakmát tanuljanak. Gondoljuk el, nekik

mit jelent, hogy alig egy év múlva, 2009 novemberében már nem segédgondozók, hanem képzett szociális szakemberek lesznek!

És milyen sokat fog jelenteni az idősellátásban, hogy a segédgondozók, akiket lelkiismeretes munkájukért, kedvességükért eddig is szerettek az öregek, innentől magas szintű szakmai tu-

A tanulók

dással, önállóan, képzett szociális gondozóként dolgozhatnak!

Ilyen vagy hasonló képzést minden cég, vállalat indíthat, ahol szakképzetlen, képzésre szoruló dolgozók vannak. A munkaügyi központ segítséget nyújt, csak meg kell szervezni az oktatást, és szerződést kell kötni egy, a képzést vállaló, akkreditált felnőttképzési intézménnyel. A mostani gazdasági helyzetben a munkahely elvesztése teljesen kihúzza a talajt a dolgozó lába alól. Mindenkinek van lehetősége arra, hogy emberséges legyen, van lehetőség arra, hogy a szakképzetlen, de már bizonyított, gyakorlott munkatérőt ne „lecserélje”, hanem szakképzettséghez segítse.

Veszelszki Éva

Állaspályázat

Foglalkoztató nővért keresünk

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) szakképzett munkatársat keres isaszegi ápoló otthonába.

A munkakör betöltésének feltételei:

- szociális vagy pedagógiai asszisztens (mentálhigiénés asszisztens) végzettség,
- idős ellátásban szerzett szakmai tapasztalat,
- részletes szakmai önéletrajz, melyet kérünk személyesen/levélben (2119 Pécel, Pihenő u. 2.) vagy e-mailen (ese@vnet.hu) eljuttatni.

A munkavégzés helye:

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház, Isaszeg, Nap u. 2/b.

Fizetés: a közalkalmazotti besorolás alapján

Az állás betölthető: 2009. január 5-től

Bővebb felvilágosítás:

A munkakörrel kapcsolatos további tájékoztatás Tóth Tamásné Marika ápolási igazgatótól kérhető tel.: 28/454-076 vagy 28/454-077.

Egyesületünkéről és intézményünkéről bővebb információ található honlapunkon (www.egymast-segito.hu).

Programok kismamáknak

Szoptatásra felkészítő foglalkozás várandósoknak

Azoknak a második féldőben járó várandósoknak ajánlom ezt a tanfolyamot, akik szeretnének ismereteket szerezni a szoptatás kezdetéről. Akik kíváncsiak az újszülöttek természetes viselkedésére. Akik szeretnék minél hamarabb felismerni kisbabájuk jelzéseit. Akik nagyobb önbizalommal és örömmel szeretnének elindulni anyai életszakaszukon. Elsősorban várandós anyáknak és partnerüknek, családtagoknak és nagymamáknak.

Mikor veszem leginkább hasznát ennek a foglalkozásnak?

Ha anyatejjel szeretné táplálni a kisbabáját és szeretne többet tudni a szoptatásról. Ezen a foglalkozáson a várandósság második felétől érdemes leginkább részt venni.

Hozhatok-e kísérőt/kísérőket?

Igen várjuk a kísérőket, mert szerepük az édesanyák támogatásában óriási.

Hol lesz legközelebb Szoptatásra felkészítő foglalkozás?

Pécelen, Hasznos utca 36 sz. alatt.

Budapest, II. kerület, Margit körút 58. sz. alatt a Grilla stúdióban.

Mikor lesz legközelebb?

Pécelen: Minden hó második péntekén 15-19 óráig. (2009. január 9-én.)

Budapesten: infó a www.grilla.hu oldalon

Szükséges-e bejelentkezni?

Igen kérem, hogy részvételi szándékát jelezze a lenti elérhetőségek valamelyikén.

Szoptatást segítő baba-mama csoport

2 és fél éve működik Pécelen szoptatást segítő baba mama csoport. Szeretettel várunk, ha kedved van kellemes, oldott légkörben beszélgetni, szoptatást érintő témákról. Minden érdeklődőre számítunk függetlenül attól, hogy hogyan táplálja a kisbabáját. Rendszerint négy alkalom során próbáljuk átfogni a szoptatás időszakát. Először a felkészülés és a kezdethez kapcsolódó kérdésekről, másodsor a szoptatott kisbaba első félévéről beszélgetünk. A harmadik alkalommal a szilárd táplálékok bevezetéséről, majd végül a negyedik alkalommal a nagyobbacska gyerekek szoptatásáról és az elválasztódás folyamatáról cserélünk tapasztalatokat. A csoport díjmentesen látogatható.

Mikor lesz ilyen csoport? Minden hónap második hétfőjén, legközelebb, január 12-én 9.30- tól 11.30 óráig az ESE-ben. Cím: Pécel, Pihenő u 2.

IBCLC szoptatási tanácsadás

díjmentes telefonos tanácsadás

Ha nehézséged vagy kérdésed támad kisbabád táplálásával kapcsolatban, fordulhatsz laktációs tanácsadóhoz itt Pécelen is.

IBCLC laktációs szaktanácsadás mikor segíthet?

A szoptatás kezdeténél akkor, pl. ha

- az anyának szoptatással kapcsolatos kérdése, vagy aggodalma van.
- az anyának korábbi negatív szoptatási tapasztalata van.
- lapos, érzékeny vagy sebes mellbimbók nehezítik a szoptatást.
- korábbi mellműtétet követ a szoptatás.
- kettes vagy hármas ikrek szoptatását kezdi az édesanya.
- koraszülött babát kell mellhez szoktatni.
- a kisbaba állapota befolyásolja a szopási képességét.

A szoptatás későbbi időszakában akkor, pl. ha

- kevesebb az anyatej, vagy elmarad a baba gyarapodása.
- kisgyermek szoptatásával kapcsolatos kérdése van.
- az elválasztással kapcsolatos kérdése adódik.

Személyes tanácsadás

Azok az édesanyák, akik bonyolultabb problémára keresnek megoldást, és ehhez szükséges az emlő és a csecsemő szemrevételezése, és a szoptatás megfigyelése, telefonos időpont egyeztetés után, kérhetnek látogatást is a család otthonában.

Tanácsadás/időpont egyeztetés a lenti telefonszámon. On-line tanácsadás: www.grilla.hu fórumon.

Beszélgető kör várandósoknak

Amikor kisbabát vársz, sok kérdés merülhet fel Benned, keresel. Érdekes lehet találkozni a közeledben élő várandósokkal, kicserélni a tapasztalataidat, megosztani a kérdéseidet. Várunk.

Mivel telik ez a délután?

– *Filmet nézünk* közösen (várandósság változásai, életmód, torna, szülésre felkészülés, fájdalomcsillapítás lehetőségei a vajúadásban, kórházban háborítatlanul születés, inprinting, szoptatás témákban).

– *Szülési tervet készítünk.* Körüljárjuk az ideális szülés-születés, babafogadás, szoptatás, megváltozó kapcsolatok, családdá alakulás témáit. Beszélünk nehézségekről és nem várt helyzetekről, veszteségekről is.

– Alkalom nyílik *dúlással megismerkedni*, kapcsolatot kialakítani.

– *Készülünk* a gyermekágyas napokra, a sikeres, örömteli szoptatásra, babagondozásra, kisgyermekes életmódra. Böngészhetsz könyvtárunkban.

Szeretettel várunk, ha kedved van kellemes, oldott légkörben velünk készülni.

Minden hónap első szerdáján 16 órától Pécel, Hasznos utca 36. sz. alatt. Bejelentkezés után, díjmentesen látogatható.

Werner Katalin IBCLC, egészségnevelő

Telefon: 06-20/9440-225,

kataluna@freemail.hu

Meghívó az ESE karácsonyi ünnepségeire

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) intézményeiben a hagyományoknak megfelelően az idén is megrendezzük karácsonyi ünnepségeinket. A rendezvényekre szeretettel várjuk lakóinkat, napköziseinket, családtagjainkat, hozzátartozóikat és természetesen az érdeklődőket.

Az intézmények ünnepségeinek időpontjai:

Pitti Katalin Idősek Nappali Klubja, Pécel – december 16. 10 óra

Fogyatékosok Integrált Intézménye, Isaszeg – december 19. 10 óra

Aleman Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthona, Isaszeg – december 19. 16 óra

Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthon, Pécel – december 22. 16 óra

Szeretettel várjuk tagjainkat, minden barátunkat, támogatóinkat, segítőtinket az ESE hagyományos **karácsonyi ünnepségére**, melyet **2008. december 29-én** (hétfőn) **15 órai kezdettel** tartunk Isaszegen az Aleman Erzsébet Segítő Házban családi ESE körben.

2008. december

az ESE vezetősége nevében:
Némethy Mária elnök

Boldog új évet kíván az Egymást Segítő

JANUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1 Újév, Fruzsina	2 Ábel	3 Genovéva, Benjámín	4 Títusz, Leona
5 Simon	6 Boldizsár	7 Attila, Ramóna	8 Gyöngyvér	9 Marcell	10 Melánia	11 Ágota
12 Emő	13 Veronika	14 Bódog	15 Lóránt, Lóránd	16 Gusztáv	17 Antal, Antónia	18 Piroska
19 Sára, Mária	20 Fábián, Sebestyén	21 Ágnes	22 Vince, Artúr	23 Zelma, Rajmund	24 Timót, Xénia	25 Pál
26 Vanda, Paula	27 Angelika	28 Károly, Karola	29 Adél	30 Márta, Gerda	31 Marcella	

FEBRUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 Ignác, Brigitta
2 Karolina, Aida	3 Balázs, Oszkár	4 Ráhel, Csenge	5 Ágota, Ingrid	6 Dorottya, Dóra	7 Tódor, Rómeó	8 Aranka, Jeromos
9 Abigél, Alex	10 Elvira	11 Bertold, Marietta	12 Lidia, Lívia	13 Ella, Linda	14 Bálint, Valentin	15 Kolos, Georgina
16 Juliana, Lilla	17 Donát	18 Bernadett, Konrád	19 Zsuzsanna, Eliza	20 Aladár, Almos	21 Eleonóra	22 Gerzson
23 Alfréd	24 Mátyás	25 Géza	26 Edina	27 Ákos, Bátor	28 Elemér, Oszvald	

MÁRCIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 Albin, Lea
2 Lujza, Henriett	3 Kornélia, Frigyes	4 Kázmér, Luciusz	5 Adorján, Adrián	6 Leonóra, Inez	7 Tamás	8 Zoltán
9 Franciska, Fanni	10 Ildikó	11 Szilárd	12 Gergely	13 Krisztián, Ajtony	14 Matild	15 Nemz. ünn., Krisztof
16 Henrietta	17 Gertrúd, Patrik	18 Sándor, Ede	19 József, Bánk	20 Klaudia	21 Benedek	22 Beáta, Izolda
23 Emőke	24 Gábor, Karina	25 Iré, Irisz	26 Emánuel	27 Hajnalka	28 Gedeon, Johanna	29 Augusta
30 Zsolt	31 Árpád					

ÁPRILIS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1 Hugó	2 Áron, Ferenc	3 Buda, Richárd	4 Izidor	5 Vince
6 Vilmos, Biborka	7 Herman	8 Denes	9 Erhard	10 Zsolt	11 Leó, Szaniszló	12 Húsvét, Gyula
13 Húsvét, Ida	14 Tibor	15 Anasztázia, Tas	16 Csongor	17 Rudolf	18 Andrea, Ilma	19 Emma
20 Tivadar	21 Konrád	22 Csilla, Noémi	23 Béla	24 György	25 Márk	26 Ervin
27 Zita, Mariann	28 Valéria	29 Péter	30 Katalin, Kitti			

MÁJUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1 Fülöp, Jakab	2 Zsigmond	3 Tímea, Irma
4 Mónika, Flórián	5 Györgyi	6 Ivett, Frida	7 Gizella	8 Mihály	9 Gergely	10 Ármin, Pálma
11 Ferenc	12 Pongrácz	13 Szervác, Imola	14 Bonifác	15 Zsófia, Szonja	16 Mózes, Botond	17 Paszkál
18 Erik, Alexandra	19 Ivó, Mlán	20 Bernát, Felicia	21 Konstantin	22 Júlia, Rita	23 Dezso	24 Eszter, Eliza
25 Orbán	26 Fülöp, Evelin	27 Hella	28 Emil, Csanád	29 Magdolna	30 Janka, Zsanett	31 Angéla, Petronella

JÚNIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1 Pünkösöd, Tünde	2 Kármén, Anita	3 Klotild	4 Bölcsü	5 Fatime	6 Norbert, Cintia	7 Róbert
8 Medárd	9 Félix	10 Margit, Gréta	11 Barnabás	12 Viló	13 Antal, Anett	14 Vázul
15 Jolán, Vid	16 Jusztrín	17 Laura, Alida	18 Arnold, Levente	19 Gyárfás	20 Rafael	21 Alajos, Leila
22 Paulina	23 Zoltán	24 Iván	25 Vilmos	26 János, Pál	27 László	28 Levente, Irén
29 Péter, Pál	30 Pál					

Az ESE 20 éves
ünnepsége

Alapítva: 1989. június 5.

ESE Szociális Központ, 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

Tel./fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077

e-mail: ese@vnet.hu

Alemány Erzsébet Segítő Ház, 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.

Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426

e-mail: aesh@invitel.hu

www.egymast-segito.hu

Egyesület (ESE)!

2009

JÚLIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1 Tihamér, Annamária	2 Otó	3 Kornél, Soma	4 Ulrik	5 Emese, Sarolta
6 Csaba	7 Apollónia	8 Ellák	9 Lukrécia	10 Amália	11 Nóra, Lili	12 Izabella, Dalma
13 Jenő	14 Őrs, Stella	15 Henrik, Roland	16 Valter	17 Endre, Elek	18 Frigyes	19 Emília
20 Illés	21 Dániel, Daniella	22 Magdolna	23 Lenke	24 Kinga, Kincső	25 Kristóf, Jakab	26 Anna, Anikó
27 Olga, Liliána	28 Szabolcs	29 Márta, Flóra	30 Judit, Xénia	31 Oszkár		

AUGUSZTUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1 Boglárka	2 Léhel
3 Hermán	4 Domonkos, Dominika	5 Krisztina	6 Berta, Bettina	7 Ibolya	8 László	9 Emőd
10 Lőrinc	11 Zsuzsanna, Tiborc	12 Klára	13 Ipoly	14 Marcell	15 Mária	16 Ábrahám
17 Jácint	18 Ilona	19 Huba	20 Szt. István, Vajk	21 Sámuel, Hajna	22 Menyhért, Mirjam	23 Bence
24 Bertalan	25 Lajos, Patrícia	26 Izso	27 Gáspár	28 Agoston	29 Beatrix, Erna	30 Róza
31 Erika, Bella						

SZEPTEMBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1 Egyed, Egon	2 Rebeka, Dorina	3 Hilda	4 Rozália	5 Viktor, Lőrinc	6 Zakariás
7 Regina	8 Mária, Adrienn	9 Ádám	10 Nikolett, Hunor	11 Teodóra	12 Mária	13 Kornél
14 Szeréna, Roxána	15 Enikő, Melitta	16 Edit	17 Zsófia	18 Diana	19 Vilhelmina	20 Friderika
21 Máté, Mirella	22 Móric	23 Tekla	24 Gellért, Mercédesz	25 Eufrozina, Kende	26 Juszina	27 Adalbert
28 Vencel	29 Mihály	30 Jeromos				

OKTÓBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1 Malvin	2 Petra	3 Helga	4 Ferenc
5 Aurél	6 Brúnó, Renáta	7 Amália	8 Koppány	9 Denes	10 Gedeon	11 Brigitta, Gitta
12 Miksa	13 Kálmán, Ede	14 Helén	15 Terez	16 Gál	17 Hedvig	18 Lukács
19 Nándor	20 Vendel	21 Orsolya	22 Előd	23 Nemz. ü., Gyöngyi	24 Salamon	25 Blanka, Bianka
26 Dömötör	27 Szabina	28 Simon, Szimonetta	29 Nárcisz	30 Alfonz	31 Farkas	

NOVEMBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 Márianna
2 Achilles	3 Győző	4 Károly	5 Imre	6 Lénárd	7 Rezső	8 Zsombor
9 Tivadár	10 Réka	11 Márton	12 Jónás, Renátó	13 Szilvia	14 Aliz	15 Albert, Lipót
16 Odón	17 Hortenzia, Gergő	18 Jenő	19 Erzsébet, Zsóka	20 Jolán	21 Olívér	22 Cecília
23 Kelemen, Klementina	24 Emma	25 Katalin	26 Virág	27 Virgil	28 Stefánia	29 Taksony
30 András, Andor						

DECEMBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1 Elza	2 Melinda, Vivien	3 Ferenc, Olivia	4 Borbála, Barbara	5 Vilma	6 Miklós
7 Ambrus	8 Mária	9 Natalia	10 Judit	11 Árpád	12 Gabriella	13 Luca, Otilia
14 Szilárd	15 Valér	16 Etelka, Aletta	17 Lázár, Olimpia	18 Augusztina	19 Viola	20 Teofil
21 Tamás	22 Zénó	23 Viktória	24 Ádám, Éva	25 Karácsony, Eugénia	26 Karácsony, István	27 János
28 Kamilla	29 Tamás, Tamara	30 Dávid	31 Szilveszter			

A klubban történt

Az ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának tagjai közül néhányan csak a csillagok között vannak velünk... Emlékeinkben élnek, lélekben velünk vannak, halottak napján a sírjuknál elmondott imával, egy csokor virággal külön megemlékezünk Róluk, idén október 30-án került erre sor.

November 4-én Orosz Ferenc református lelkésszel a halottak napjáról elmélgedtünk. Ezúttal Virág Erzsike néni kísért el, Babi néni csak üdvözlét küldte, mert éppen kórházban volt. Mindenekelőtt az ő gyógyulásáért imádkoztunk. Feri bácsi az emlékeiben élő történeteket mesélte, melyek mondanivalója az volt, hogy az ember a halállal nem tud mit kezdeni, nem tudjuk honnan jöttünk, hová megyünk. Többeknek az a véleménye, hogy még senki nem jött vissza a halálból. Pedig Jézus vissza-jött. A Bibliát idézve mondta: „aki Isten nélkül él, meghal és eltemetik, aki Istennel él, az vitétt Ábrahám kebelére, oda vitétt a hívők közé”. Ők örök életet élnek. Mindenkor, a mai napon is van, aki mindenkit szeret, nyugodt a lelkiismerete, és van, aki csak önmagát, nekik a gyötrelmek helyén lángokban szólal meg a lelkiismeret. A lelkeket megérintő beszélgetés végén Virág Erzsike néni felolvasott Túrmezei Erzsébet verseiből néhányat.

Ligeti Éva és Árvay Marika közös produkciója

Papp Ignácné Marika „Mosolyogni tessék!” című előadás-sorozata már inkább „Meglépődni tessék!” címet érdemelné, hiszen az elmúlt hónapokban ugyan adott lehetőséget a mosolygásra, de igen kellemes meglepetéseket is okozott. Mint a kedves olvasó korábbi cikkeimből értesülhetett róla, nagyon sok híres művészt hozott Marika klubunkba. November 6-án ismét Ligeti Éva művésznő volt meglepetésvendégünk. Klubtagjaink között is akadtak merész vállalkozók, akik Éva zongorakíséretével énekeltek, csabai barátaink közül úgyszintén. Marikának is sikerült elragadtatni a közönséget, akárcsak kolléganőnknek, Árvay Marikának. A fergeteges hangulatban töltött délelőttért ezer köszönet, elsősorban szeretett Marikánknak, Évának és mindenkinek, akikkel együtt nótáztunk.

Márton-napot ünnepeltünk november 11-én Árvay Marika közreműködésével. Az ehhez a naphoz kapcsolódó írásokból való felolvasás után Marika zongorán játszott, mi dalogtunk, vígadtunk.

November 13-án Barabás Katával és Csabával Szicíliaba, a Földközi-tenger legnagyobb szigetére utaztunk. Láthattuk Európa legnagyobb, igen aktív, gyakran kitörő vulkánját, az Etnát. A fővárosba, Palermóba érkezve az első benyomásunk a kultúrák keveredése volt. A muzulmánok és a normannok kultúrájának keveredése egészen sajátos egyedi stílust hozott létre az építészetben, amelynek nyomai ma is fellelhetők a városban. Említést érdemel, hogy a főváros egyik legnagyobb sugárútját a körösladányi Tü-

kőry Lajosról nevezték el. A város 1860. május 27-i ostromakor Garibaldi szabadságharcosait ő vezette, de az ostrom alatt súlyos lábsérülést szenvedett, amibe később belehalt. Sírjánál Garibaldi mondott gyászbeszédet. Az ezredes első nyughelyét emléktábla jelzi. Csodálatos látnivalók voltak a Capella Palatina, a Dóm, a kapucinus katedrális, akárcsak a székesegyház, a Palazzo dei Normanni, Segesta 26x61 méteres temploma, Cefalú sokszögű ókori épületeinek romjai. Utolsó állomásunk a tengerpart volt, ahol a naplementében gyönyörködhettünk. Itthon finom almás pite várt, köszönjük Katának és Csabának az utazást!

Farkas János, KO Laci és csapata

Erzsébet–Katalin-bálunkon, november 20-án KO Laci és csapata szolgáltatta a megszokott, jó hangulatú zenét. Ezúttal a három énekes lány mellé csatlakozott Farkas János nótáénekes is, aki saját dalait adta elő. Táncszünet közben klubtagjaink figyelemmel, meghatóttan hallgatták János édesanyjához szóló dalait. A lányok pörgős dalai pillanatok alatt más hangulatot teremtettek, aztán ismét táncolhattunk, ameddig csak bírtunk. Köszönjük a csapatnak a szórakoztató, kellemes délelőttöt.

Klubunkban járt a mikulás

Klubunkban nem is ünnepelhetnénk igazi Katalin-napot klubunk névadója, Pitti Katalin művésznő nélkül. Idén is, eleget téve meghívásunknak, tiszteletét tette Hegedűs Valér zongoraművész kíséretében. Csodálatos órákat szereztek tagjainknak, gondozóházaink lakóinak, mindenkinek, aki itt lehetett. Egy idős hölgy szavait idézve: „angyal jött közénk, elhozta az adventet”. Azt hiszem, mindannyian ezt érezhettük.

Parajdi Olga

Születésnap

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Házában 2002. november 25-én kezdte meg működését a **Lakóotthon**, majd egy év múlva, 2003. november 26-án a **Fogyatékosok Nappali Intézménye**.

A két intézmény közös születésnap ünnepségét november 26-án tartotta. A műsorvezető Kara Gabriella, a Fogyatékosok Integrált Intézményének vezetője volt, aki kedvesen köszöntötte a megjelenteket, majd a gyerekek produkciói következtek. Úgyesen szerepelt mindenki, bár volt, akinek elment egy kis bátorítás. Némethy Mária elnök asszony felidézte az 5 és 6 évvel ezelőtti napokat, majd Emese mesélte el, miként emlékszik a Lakóotthonban eltöltött első napjára.

Az ének és az előadó

A zenekar most is sikeres volt

Kara Gabriella és a gyerekek

A születésnap eseményről **Tuchband Csaba** napközisünk így ír: „Immár 6 éve, hogy az első lakók beköltöztek ebbe a szép intézménybe, és 5 éve a napközi otthon is megindult, sok örömet szerezve ezzel az ide járó fogyatékkal élő gyermekeknek, és talán egy kis könnyebbséget okozva a szülőknak.

Az ünnepségen versek, zenék vegyesen hangzottak el. A kis és a középső csoport közös énekléssel örvendeztette meg a közönséget, én is elénekeltem egy dalt. A lakóotthon süteménnyel készült (ők készítették, saját kezűleg), Anita és János szülei pe-

dig üdítőt és süteményt is küldtek. Nagyon jó volt a hangulat, a végén páran még tánca is perdültek.

Köszönjük mindazoknak, akik ezt létrehozták, hogy ide járhatunk, reméljük, sokáig lesz ez még így.”

Apóné Orosz Margit

Köszönet a Pitti klub segítőknek

„Ismét jön Karácsony,
nap, mint nap közeleg,
belopja melegét,
tárd ki a szívedet,
hogy mást is hevítsen a JÓ,
mivel Téged megáldott az Isten.”

Ezzel az idézettel gondolunk azon kedves előadókra, művészekre, akik ebben az évben eljöttek klubunkba, hogy szebbé, kellemesebbé tegyék délelőttjeinket, vagy vendégül látták klubtagjainkat. Köszönet minden pillanatért, amit velük tölthettünk! Isten áldása legyen rajtuk az elkövetkező években is:

Bálint Gyöngyi evangélikus lelkész, Bálint József zene tanár és tanítványai, Barabás Kata és Csaba, Beke László baptista lelkész, Berecz András énekes és mesemondó, Csopják Tibor képviselő, Détár Enikő színművésznő, Edző utcai Fehérakác Idősek Klubja, Fazekas Géza és neje, Zsuzsika, Hájos Rita, Harangvirág Óvoda kicsinyei, pedagógusai, Hegedüs Valér zongoraművész, Heltai Miklós történelem tanár, Jakabffy László és neje, Judit,

Jónás Károly, dr. Kadocsa Emese állatorvos, Krizsanyik Ildikó szakápoló, KO Laci és csapata, Ligeti Éva zongoraművésznő, Maczkó Mária népdalénekes, Marik Péter színművész, Monori Sándor környezetvédelmi előadó, Orosz Ferenc református lelkész, Orosz Ferencné Babi néni, Papp Ignácné Balla Mária, Pitti Katalin operaénekesnő, Rátonyi Pál, Rózsahegyi György grafikusművész, dr. Varga László intézményi orvos, Szemere Pál Általános Iskola VII. a. osztálya és osztályfőnökük, és végül, de nem utolsó sorban a bájos, öt éves Schneider Lilla.

Külön köszönetemet fejezem ki azon kollégáimnak, akik munkájuk mellett készültek, és előadást tartottak, vagy fellépést vállaltak időseink szórakoztatására, utaztatásunkban, előkészületekben segítettek.

Idén jóval többen, mint az elmúlt években adományaikkal segítettek klubunk működésében, fenntartásában, nekik is hálás szívvel köszönjük, és kívánom, ahogyan József Attila: „Igazi lelkünket, akárcsak az ünneplő ruhákat gondosan őrizzük meg, hogy tiszta legyen az ünnepre.” és jövőre.

Parajdi Olga

Életet adó segítség

Marci küzdelme a leukémiával

2004 augusztusában kezdődött minden. Úgy ébredtünk, mint azelőtt minden megszokott napon, azzal a különbséggel, hogy nyaraltunk a Balatonon. Boldogok voltunk, és próbáltuk élvezni a szabadság utolsó napjait. Kisfiam, Marci akkor 3 és fél éves volt, izgatottan vártuk az óvodakezdest.

Aztán estére belázasodott, gondoltuk, na már csak ez hiányzott, biztos valami vírus. Másnap már otthon voltunk a gyermekorvosnál, és kb. 1 hét leforgása alatt kiderült, nagyobb a baj, Schwaiger doktornő vérvételre küldött, aminek az eredménye nem lett túl jó, de arra nem gondoltunk, hogy ilyen súlyos lesz.

Marci és anyukája a Balatonnál 2004-ben

Szeptember 1-jén (az óvoda helyett) a Bethesda gyermekkórházban kötöttünk ki, itt nézték meg újra a vérképet, de sajnos az orvos szerint csak rosszabbodtak az eredmények. Haematológust hívtak, aki közölte, a pontos diagnózishoz csontvelő-mintavételre van szükség, de ők sem feltételezték, hogy komolyabb gond lenne, olyan jó fizikai állapotban volt a gyermek.

Valamiért leblokkolt a csontvelő, mondták, bármi lehet az oka, a vizsgálat után kiderül. Reggel elaltatták, levették a mintát, s mi még mindig mit sem sejtve vártuk, hogy Marci felébredjen, és egy kicsit felvidítsuk.

Aztán következett az, ami a legrosszabb rémálomban sem fordulhatott volna elő, a doktornő közölte velünk a diagnózist: „sajnos a gyermeküknek leukémiája van”. Nem, ez nem lehet, gondoltam, és önmagamot meghazudtolva, gyermekemet magamhoz szorítva ültem, és hallgattam a doktornőt arról, hogy mi vár ránk az elkövetkezendő időszakban. A férjem igyekezett uralkodni magán, és látszólag figyelt a doktornőre, próbált vele kommunikálni, amire én abban a pillanatban nem voltam képes.

Pár óra múlva már a Sote II.sz. Gyermekklinika haematológiai osztályán voltunk, Dr. Kovács Gábor főorvosnál, és én tőle vártam a lehetetlent, hogy kimondja, mégsem ilyen nagy a baj, de sajnos nem így történt. Tájékoztattott minderről, amit a betegségről tudni kell, elmondta a kezelési lehetőségeket, és azt is, hogy a gyermekkori leukémia nagy százalékban gyógyítható.

Próbáltam összeszedni magam, hogy legalább Marci ne sokat vegyen észre abból, mennyire rossz dolgok történnek vele. Eleven volt, olyan, mint egy kicsikó, aki ki akar törni a karámból, ahova hirtelen bekerült. Olyan gyorsan pörögtek az események, amiből érezte, valami nincs rendben körülötte, de hála istennek túl kicsi ahhoz, hogy megértse. Megértette viszont azt (még ha nehezen is), hogy most sokáig itt fogunk „lakni” a kórházban,

külön szobánk lesz. Én is vele lehetek, ez a legfontosabb és legmegnyugtatóbb volt számára.

Szeptember 3-án kapott egy centrális kanült, amit beültettek a mellkasába, mint egy kis dobót, hogy ezen keresztül kapja az infúziót, gyógyszereket, vérkészítményeket, mindent, ami a gyógyulásához szükséges. 4-én megkezdődött a kemoterápia első szakasza. Nagyon erős daganatellenes szerek kombinációját kapta, nagy dózisban. A cél: minél több rosszindulatú sejt pusztuljon el a csontvelőből, és persze maga a csontvelő is, hogy a helyére saját őssejtjeiből felépítve egészséges sejtek kerülhessenek. A kezelés 8 napig tartott, ezután következett a még nehezebb időszak. Az immunrendszer legfőbb elemei, a csontvelő által termelt fehérvérsejtek, az oxigént szállító vörsvérsejtek és a véralvadást elősegítő vérlemezkék hiányával küszködtünk. Inentől kezdve ki sem tehettem a lábát az elkülönítőből az én mozgékony, azelőtt fáradhatatlan kisfiam. Így próbáltuk megvédeni a számára életveszélyes fertőzésektől. Folyamatosan kaptuk a vérkészítményeket, antibiotikumokat, és különböző hányás- és fájdalomcsillapító gyógyszereket, és vártunk. Vártuk, hogy kis szervezetében saját őssejtjeiből újra elinduljon a csontvelőképződés, és imádkoztunk, hogy az eddigi gonosztevő leukémiás sejtek helyett, érett egészséges fehérvérsejtek képződjenek.

Karácsonyi családi kép 2005-ből

És mit tettünk mi ez alatt? Próbáltuk megfogadni a kitűnő orvosok és nővérek tanácsát, teljes erőnkkel segítettünk Marcint, hogy minél könnyebben viselje ezeket a nehéz időket, és persze magunkon azzal, hogy bíztunk, reménykedtünk, és hittünk. Hihetetlen erő szállt meg ezekben a napokban. Egyre erősödött bennem az anyai ösztön, bármire képes lettem azért, hogy neki minél jobb legyen. De természetesen ez csak úgy működhetett, hogy segítettek orvosaink, Dr. Kovács Gábor és Dr. Csóka Mónika, akik mindvégig mellettünk voltak, segített az összes ápolónő, de még a szakács is.

Bármilyen panasza volt a kisfiamnak, azonnal jöttek a nővérek, és csillapították a baját. Egy percig sem hagyták szenvedni. Aztán egyik nap hozták a vérképet, és nagy örömmel vettük tudomásul, hogy a fehérvérsejt száma **0,1**. Tehát valami elindult. Másnap **0,2**, és így tovább.

Csak egészségesek legyenek, gondoltuk. Ez majd a következő csontvelővizsgálatnál derül ki.

Mikor elértük a 2(ezer) feletti értéket, Kovács doktor hazaengedett minket hétvégére. Egy hónap után újra otthon! Mi lesz velünk, ha nincsenek közvetlen közelünkben az orvosaink? Nem

baj, lényeg, hogy otthon lehetünk. Végül is 1 óránira van a kórház.

Teljesen átrendeződött az életünk, gondolataink átértékelődtek, csak az számított, hogy kisfiunk meggyógyuljon. A betegség előtti problémáink felszín alá kerültek.

Október elején a következő csontvelővizsgálattal kezdtünk. A rosszindulatú sejtek száma minimálisra csökkent, tehát a szervezet reagált a kezelésre. Ezután próbáltunk még optimistábbak lenni. Négy kezelés volt hátra, az elsőhöz hasonló szisztéma szerint. Vajon Marci kis szervezete elég erős lesz, hogy kibírja a megterheléseket? Muszáj meggyógyulnia, másra gondolni sem mertünk. Teltek a napok, hetek, újabb és újabb kezelés, lumbálás (gerincscsapolás, érzéstelenítés mellett agyvíz levétele 2 csigolya közül az alsó gerincszakaszon, majd a helyére gyógyszereket fecskendeznek vissza), csontvelővizsgálat. Ez utóbbi eredményét mindig rettegve, de bizakodva vártuk. Novemberben szerencsére már teljesen „tisztá” volt a csontvelő. Ez gíngint biztató jel.

Marcival mindeközben nagyokat játszottunk és nevetgélünk az elkülönítőben. Örült, ha maszkban, infúziós állványt húzva maga után kimehetett betegtársai közé, játszhatott a számítógépen vagy a többiekkel. Hihetetlenül tudnak alkalmazkodni a gyerekek az életükben bekövetkező változásokhoz, még kisfiam is, akit egyébként nagyon erős akarattal áldott meg a sors, és az őt erő kellemetlenségek, amiket egy ilyen betegség során nem lehet kikerülni, még nagyobb ellenállást váltottak ki belőle. Sohasem hagyta el magát, biztosan tudta, erősebbnek kell lennie a betegségénél. Amikor a kemoterápia mellékhatásaival küszködünk, és rosszul volt, hozzábújtam, és minden energiámat átadtam neki. Csak akkor mentem ki a szobából, ha a férjem felváltott. Ott volt szinte mindennap ő is, és a szüleim is, akik többnyire csak üvegen keresztül láthatták, hisz minimálisra kellett csökkenteni az érintkezést a fertőzések elkerülése miatt.

A karácsonyt itthon töltöttük, szerencsére rendben volt minden. 24-én még megkaptuk az thrombocytá (vérelemeke) adagunkat, aztán indulás haza. Ekkorra már tapasztaltabbak voltunk a betegséggel kapcsolatban, próbáltuk kellemesen tölteni az ünnepeket.

Januárban az utolsó kezelés következett, előtte szokás szerint csontvelővétel. Sohasem felejttem el, hogy mikor meglett az eredmény, Kovács doktor olyan örömmel közölte velünk a jó hírt, mintha csak a sajátjáról beszélt volna. Ám még előttünk állt egy nagyon erős kezelési blokk, és Marci csontvelője, szervezete egyre fáradtabb volt a megpróbáltatásoktól. Ilyenkor még nehezebben jönnek ki a gyerekek az ún. cytopén (sejtnélküli) állapotból. Ekkor jöttek elő leginkább a mellékhatások, hasmenés, látászavar, májkárosodás. Az idegeim kezdtek felmondani a szolgálatot. Úgy sirtam, hogy a kisfiam ne lássa, a nővére nyugtatgatott. A főorvos úr és Csóka doktornő is biztatott: igaz, hogy már nehezen indul be a csontvelőképződés, de aztán egy kis segítséggel hamar összeszedik magukat a gyerekek. Marci-kám pedig csak nézett rám nagy barna szemével, amit szinte alig tudott kinyitni a fényérzékenység miatt, játszott a kedvenc pókembereivel, napszemüvegben, az elsötétített szobában. Elővettem neki az Indul a bakterház c. könyvet, és felolvastam neki. „Csukjuk be a szemünket, oszt úgy falatozzunk!” – idéztem nevetve. Próbáltuk elviccelni a dolgot.

Január végére ezen is túl voltunk, az aktív kezelés végéhez értünk, „már csak” a koponyabesugárzás és az 1 éves fenntartó kezelés volt hátra. A sugárterápiától féltünk, ki fogja-e bírni, hogy teljesen nyugton kell maradni. Végül szépen megértette: ez olyan, mint egy úrhajó, és még sisakot is kap. (Ezen jelölték be a besugárzás pontjait.) Éppen serkenő kis hajacskája alig kezdett el nőni, újra kihullott a sugártól.

Közben elindult a fenntartó kezelés, ami állandó gyógyszereszedésből és havi 4 alkalommal „nem szeretem” szurikból állt. Ekkor már többnyire itthon voltunk, és kezdhettünk visszatérni

a normális életünkbe. A teljes gyógyulásig 5 évnek kell eltelnie tünetmentesen. A legkisebb megfázástól is rettegtünk, főleg mikor 2006 szeptemberében közösségbe mehetett, és jobban ki volt téve a fertőzéseknek. Marcinak nagyon hiányzott a gyerekközösség, de hozzám még jobban ragaszkodott, ezért nem volt egyszerű visszailleszkedni a társadalomba. Ebben volt segítségünkre Pécelen a Harangvirág Református Óvoda, ahova isaszegi lakosként is felvették Marcit. Nem véletlenül választottuk ezt az óvodát, az ottani körülmények lehetővé tették, hogy könnyebben elengedjem a gyermekemet. Szeretet és odafigyelés jellemzi az intézményt, nem beszélve a tisztaságról. Ennek ellenére Marci gyenge immunrendszere miatt sokszor estünk át felső légúti fertőzéseken, aminek középfül-gyulladások, majd orrmandulaműtét lett a következménye. Dr. Ablonczy Mária fül-orr-gégész műtötte, és azóta is kezeli, bármi ezzel kapcsolatos problémánk adódik. A doktornőnél ugyanazt a segítőkészséget és lelkiismeretes hozzáállást tapasztaltam, mint a haematológián. A fenntartó kezelés befejeztével egyre ritkultak a kontrollok, vérvételek, amik a klinika haematológiai ambulanciáján zajlanak. Az egészben az a legjobb, hogy ha vérvételre kerül sor, Marcinál teljesen természetessé vált, hogy szó nélkül odaadja a kezét a mi drága Böbe néninknek, aki elérte nála azt, hogy félelem és sírás nélkül, nyugodtan is meg lehet ezt csinálni. Ha végeztek, nem megyünk el anélkül, hogy ne rajzolna valamit a szúrás helyét védő ragasztóra, és persze ne kapna vigaszdíjat a kis beteg. Hofrics Istvánné Böbe néni egyébként nemcsak a mi kedvencünk, hiszen Ő nyerte meg az idei Démétér-díjat az ápolónő kategóriában. Ezt a díjat azok kaphatják, akik a legemberibb és leglelkiismeretesebb módon gyógyítják az életveszélyes betegségben szenvedő gyermekeket. Büszkén mondhatom, hogy kórházi osztály kategóriában klinikánk haematológiai osztálya nyert.

Marci, a hős

A mi esetünkben még messze vagyunk attól, hogy kimondják a teljes gyógyulást, de mindenképpen megnyugtató, hogy gyermekemet biztos kezekben tudhatom, és ez megerősíti bennünk a hitet és a reményt a teljes gyógyulás felé vezető úton.

Marci szeptember óta a Gábor Dénes iskola elsős tanulója. Nem a legkönnyebben, de hősiesen veszi az akadályokat, egyre jobb úton halad afelé, hogy teljes életet élhessen.

Ezúton is köszönetet mondok dr. Kovács Gábor főorvos úrnak, dr. Csóka Mónikának és az egész haematológiai osztálynak, az ambulancia dolgozóinak, köztük Böbe néninek és Farkas Andinak, dr. Ablonczy Máriaának és a fülészeti osztálynak és úgy egyáltalán a II.sz. Gyermekklinikának, a házi orvosunknak, Dr. Schwaiger Máriaának, az általuk végzett áldozatos munkáért, és azért a sok jóért, amit a kis beteg gyerekekért, köztük az én kisfiámért tettek és tesznek!

Kovácsné Zsiros Krisztina

30 éve Isaszegen

Október 23-án megtelt hívekkel Isaszeg Szent István temploma. Nemcsak nemzeti ünnepünket ünnepelték, hanem Gulyka József prépost atya isaszegi szolgálatba lépésének 30. évfordulóját is. Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök elmondta, hogy nagy öröm számára az, amikor azt látja, hogy egy papját szeretik a hívek. Gulyka atyát nemcsak Isaszegen szeretik és tisztelik, hanem Pécelen is.

Isaszegen aktív lelkipásztor, hitoktatást vezet és a szentségekre való felkészítést is tart. Egyházközségében és egyházmegyéjében köztisztelőnek örvend. Hetente jár az ESE isaszegi Alemnany Erzsébet Segítő Házába, gyakran részt vesz a péceli Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola programjain, lelkigyakorlatain. Találkozhatunk vele elsőáldozáskor, bérnialáskor, találkozókon a péceli templomban.

Felmerül a kérdés: hogy van ennyi energiája, türelme, munkabírása? Annyi bizonyos, hogy ehhez hivatás kell. Ebben a hivatásban a papnak gondoskodnia kell a rábízott közösség életéről, s ez elsősorban a szeretet tetteiben nyilvánul meg.

Gulyka József címzetes prépost, esperes

Mint az egyházközség pásztor, a pap e közösségért van és él: érte imádkozik, tanul, dolgozik és áldozza fel magát. Készen áll arra, hogy az életét is odaadja, mert úgy szereti a közösséget, mint Krisztus. Minden szeretete és megbecsülése a közösségnek szól, minden erejével és percében rendelkezésre áll, hogy az Egyházat, mint Krisztus menyasszonyát az Atya dicsőségére egyre szebbé és a Szentlélek szeretetére egyre méltóbbá tegye.

Amennyiben a pap összegyűjti Isten családját, és az Egyházat, mint közösséget megvalósítja, aki összeköti Istent és az embereket, s az emberek testvére lesz azzal, hogy pásztoruk, atyjuk és tanítójuk akar lenni. A léte értelmét kereső mai ember számára a pap Krisztussal való találkozáshoz vezető út. Ez a találkozás az Ő Egyházában történik, és olyan, mint egy hírnök, egy még jelenlévő, de valóságos tény. Ezáltal az Isten népe szolgálatára szentelt pap az emberség szakértőjének bizonyul, az igazság és a közösség emberének, s tanúnak, aki az egyetlen Pásztor összes és minden egyes bárányának szóló törődését bizonyítja. A közösség biztosan számíthat arra, hogy beavatkozik ha kell, hogy rendelkezésre áll, hogy fáradhatatlanul hirdeti az evangéliumot, s mindenekelőtt, hogy szeretete hűséges és feltétlen.

Hogyan választotta Gulyka atya a papi hivatást?

Zagyvaszántón született egy vallásos családból. A 3 fiúgyermek és a szülők nemcsak a templomban, hanem otthon is imádkoztak. Apai nagyapja harangozó volt, így már korán „otthon”

érezte magát a templomban. Pl. olykor a harangozásnál hintázott a harangozó kötélén. Igazából a család indította el a papi pályán. Elmondása alapján már óvodáskorban tudta, hogy pap akar lenni. Milyen nagy dolog ez, ma már a 14, 18 évesek sem mindig tudják, hogy ők milyen hivatást válasszanak.

ESE karácsonyi ünnepsége 2006

A hivatásválasztásról Tamási Áron is eszembe jut. Az édesanyjának írt levélben szól arról, hogy milyen érdekesen vezette őt az Úristen egy egészen szokatlan hivatás felismerésére és betöltésére. Az író szavai: „Nem illendő dolog az Istenre ráfogni mindent, ami velünk, vagy mással történik. De a jelen esetben mégis rá kell döbennünk, hogy mily csodálatos az Isten csendes igazgatása, mellyel minden utat befödöz, csupán egyet hagy nyitva, hogy azután azon az egyen futhassunk az Ő akarata szerint.” Isten befödözi előttünk az utakat”, amelyek máshová vezetnek, s azután azt az utat hagyja nyitva, amin futhatunk, hogy az Ő szent akarata szerint a pályánkat bejárjuk. Sajátosan szép emberi megfogalmazása a hivatásnak.

Bérnialás Pécelen

Gulyka atyát is a Jóisten választotta erre az útra. Pap nem úgy lesz valaki, hogy úgy dönt, hogy elmegy papnak, hanem maga az **Isten hívja meg** az emberek közül, s egyedül Ő tudja, hogy miért éppen őt hívta.

Az akkori időben nem volt hálás feladat papnak készülni. A váci piarista iskolába járt, majd amikor azt államosították (1947)

egy nap alatt kitétték az iskolából. Minden előzetes értesítés nélkül reggel kivitték az állomásra és kezébe adták a vonatjegyet. 12 éves volt, amikor tíz iskolatársával együtt elküldték Vácról. Soha nem felejtí el, amikor megérkezett Zagyvaszántóra. Senki sem volt otthon, hisz nem tudták, hogy hazaküldik. Később mentek el a szülei a ruháiért. Egerbe a megyei oktatási osztályon felvételizett, hogy felvegyék valahová a nyolcadik osztály után. Végre a hatvani Bajza Gimnáziumba felvették.

Az iskolában nem igazán örültek annak, hogy érettségi után az Egri Hittudományi Főiskolára nyert felvételt. Ő tudta már akkor, hogy egyetlen fix pont az Isten. Szülei azonban büszkék voltak rá, bár soha nem mondták, hogy pap legyen. Következésképpen végigvitte azt, amit már kiskorában akart, pap lenni.

Az egri főiskolás éveire szívesen emlékszik. Jó tanárai voltak. Sportrendezvények, kirándulások tarkították napjait. Jó közösségben éltek és ez nagyon fontos volt.

1960. június 19-én szentelték pappá Vácott. Majd odament, ahová küldték. Volt Lajosmizsén, Üllön, Kiskunmajsán, Dányban, Lörincátán.

1978-ban helyezték Gulyka József atyát Isaszegre. Az azóta eltelt 30 év igen nagy idő. Gyermekek nőttek fel a keze alatt, s már talán ők is szülők. Nagyon fontos egy pap az emberek életében, jelen van életünk legnagyobb eseményeinél. Amikor születésnél, halálánál, esküvőnél Istenhez kiáltunk, elhívjuk a papot, elmegyünk a templomba. Áldást kérünk örömkömben és bánatunkban. Hétköznap is akad dolga bőven. Hitoktató, felkészítő, szentmisét mond.

Mindig kész a szolgálatra. Aki Krisztus szolgálaként papi hivatásra szólíttatik, annak kell leginkább magáévá tennie a szolgálat

készségét. A pap számára a szentségi út is ez az egyházban: a keresztség szentségében Isten gyermeke, az egyházi rend szentségében Krisztus szolgálója lett.

A hivatását elvállaló ember Krisztus megváltásának titkában részesül. A keresztet veszi magára. Minden hivatás kereszttel kezdődik. Eről szól Jézus: „Aki követni akar, vegye fel keresztyét, és kövessen engem.” (Mt. 16, 24) Kinek-kinek megvan a saját keresztye. S mert a Szentléleknek sokféle ajándéka van, kinek-kinek a saját ajándékát kell komolyan venni. Jézus mondta: „Aki első akar lenni, az legyen az utolsó.” (Mt. 20, 27.) Vagyis legyen a többieknek a szolgálója. A hivatás felismerésekor és választásakor felmerül a kérdés: miért akarok egy hivatást elérni? Mert úgy gondolom, hogy akkor első leszek? Vagy azért, mert azt mondom, hogy ott még utolsó is lenni boldogság lesz számomra? Minden hivatást úgy kellene választania, elfogadnia az embernek, hogy tudván tudja, hogy itt leszek a többiek szolgálója. Nem azért választom, hogy első legyek, hanem azért, mert itt tudok legjobban szolgálni.

Gulyka József atya ilyen „szolgáló”. Szolgálata azt jelenti, hogy mindig készen áll. Bármilyen gondunkkal, bajunkkal, örömmel, bánatunkkal meg lehet őt keresni és szíve és ajtaja nyitva van.

Ha megjelenik iskolánkban érezni körülötte a szeretetet, nem megy el úgy egy gyerek mellett sem, hogy meg ne simogassa, vagy hozzá ne szóljon egy

kedves szót. Ilyen kedves a felnőtt emberekkel is.

Büszke vagyok rá, hogy ismerhetem. Az isaszegi és a péceli egyházközség híveinek nevében jó egészséget és erőt kívánok a választott hivatásához!

Almási Zsuzsanna

Az isaszegi nagytemplom, Notter Béla fotója

Szent – éj

Csendes éj, szentséges éj, mindenek nyugta mély... énekeljük szenteste.

Tényleg szentséges éj? Tényleg mindenek nyugta mély? Tényleg...?

Ízraelben járva, amely köztudottan nem épp a béke fellegvára, sehol a világon annyit nem hallottam a shalom köszöntő szót. De hisz Jézus is, bizonyára nem véletlenül, köszönt feltámadása után így: Békesség néktek. Mert ahol a legnagyobb szükség van a békességre, ott kell a legtöbbet beszélni róla.

Szent ez az éj, mégis hányan vannak e földön, akiknek talán csak ez az egyetlen éjszakájuk, amely békés, vagy talán még ez sem.

Még a háborúzó felek is, ezen éjszakára tűzszünetet szoktak elrendelni.

Mitől lesz szent valami vagy valaki, na nem jellemzően teológiai értelemben, ennek boncolgatása maradjon a teológusok dolga, hanem hétköznapi értelmezésben?

A latin *sanctitas* fordításaként valakinek vagy valaminek a szent mivoltára vonatkozik. „...Szent, szent, szent a Seregek Ura...” (Ézs.6:3). És mint tudjuk, a szóisméltés nyomatékosítja annak jelentését. A „Szentség” pedig alapjában véve „elválasztott”-at jelent, a szentségtelen dolgoktól való elválasztást, és az elválasztást a lelki dolgokra. „Szentek legyetek, mert Én szent vagyok.” (1Pt.1:15,16; 3Móz.11:44).

Szent az az éjszaka, amikor Jézus megszületett. És ez az éjszaka el van választva a többitől, nem lehet olyan, mint a többi. És mint tudjuk, attól az éjszakától kezdve, amikor Jézus született, bizony más lett a világ.

Ha egy fontos ember jön országunkba, rendezvényünkre, otthonunkba, másként viselkedünk, és jó érzéssel vagyunk, mert itt van köztünk a híres ember.

Milyen más lett a világ is, amint lejött az Isten Fia. Szent az a hely, a föld is, ahol az Isten Fia járt. És ez a Szentföldön járva kézzel fogható. Már most szinte valóság, hogy a kövek „beszélnek.”

Ha a szentséges éjt szentséges napok és évek követik, abból kiteljesedhet a szentséges élet.

Szent tehát az az élet, idő, adomány, ajándék, amelyet Jézus tanítását követve, szeretettel másoknak adunk. Ezek elválasztandók, sőt elválasztódnak a hétköznapi dolgoktól.

Betlehemből azon a SZENT-Éjszakán megváltozott a világ.

Ezt már nem nekünk kell megtennünk. Azt viszont igen, hogy közhírré tegyük: ez nem csak egy a sok éjszaka közül, hanem ez a SZENT ÉJ. Ez Jézus földi, szent életének első éjszakája, és szent életünk alapja.

Durkó Sándor László

Péceli diakónus Rómában

A péceli rokonok is ott voltak Rómában a Szent Ignác templomban 2008. október 10-én a délelőtti szentmisén, amikor Walter Kasper bíboros-érsek öt diakónust pappá és négy növendéket diakónussá szentelt. A frissen szentelt papok németországi egyházmegyések. A diakónusok magyarok, köztük Bezák Tamás, aki péceli származású.

Sajnos én magam nem lehettem ott a szertartáson, ám édesanyám, Bezák Tiborné és nagynéném, Sasvári Józsefné elbeszéléséből tudom, hogy a liturgiában először a diakónussá szentelés történt meg, majd utána következtek a pappá szentelések. Az élményi beszámoló meghallgatása után Tamástól érdeklődtem, számára mit jelentett diakónussá szentelése.

– A diakónusszentelés számomra annak a mozzanata, hogy a jósaos Isten megerősíti a tervét, amit rólam elképzelt.

– *Miért választottad a papi hivatást?*

– Meghívást kaptam rá. Tetszik. „Mélységeket” rejt magában. De tudatában vagyok törekénységemnek, amit Szent Pál apostol, a népek apostola így fogalmaz egyik levelében: „Ez a kincsünk azonban cserépedényben van, hogy a nagyszerű erőt ne magunknak, hanem Istennek tulajdonítsuk.” (2Kor 4,7)

Ezt a tervet az Ő módján, igen gyengéden tudatta velem. Mégpedig azt, hogy Egyházának közösségében a papi szolgálatra hív. Tizennégy éves lehettem, amikor kérdés formájában szólalt meg bennem. Azon gondolkodtam, hogy *mit is szeretnék igazából hivatásszerűen csinálni? Mi lehetne az én valódi hivatásom?* Elképzelem már volt. Mégis úgy éreztem, erre a felmerülő kérdésre most választ kell adnom. Válaszom akkor így hangzott: *„Azt szeretném, amit rólam az Isten az Ő tervében kigondolt, ami az Ő akarata velem kapcsolatban.”*

Felkészülés, Bezák Tamás és Kasza László

Így történt, hogy az első kérdést követte egy másik: *„És ha Isten azt szeretné, hogy pap legyek?”* Akkor én is azt szeretném. Mindezen kérdésfeltevések és válaszok közben semmi különleges nem történt. Csak ami utána történt több éven keresztül, az nevezhető kissé különösebbnek. Vártam türelemmel a „valódi” hívó szóra ezzel kapcsolatban, de nem jött, az én elképzelem szerint. Ami újra vissza-visszatért, az ez a mozzanat, ez a kérdésfeltevés. Közben az életem haladt tovább. Ezekben a visszatérésekben láttam meg később, hogy ez az akkori „párbeszéd” nem tőlem, hanem Tőle jött. Az elhatározás azonban az én teljes szabadságomra volt bízva, úgymond a kezembe téve. Azt gondoltam, belevágok, de csakis az Ő segítségével, ebbe a „kalandba”.

Édesapánknak volt egy mondása, miszerint az ő fiai vagy meg-nősülnek, vagy papnak mennek. De papnak csak úgy mehetnek, ha személyes meghívást kapnak a Jó Istentől.

– *Hogyan emlékszel a papi hivatás állomásaira? Hogyan indult a pályád?*

– Az általános iskola 3. osztályától ministráltam. Kezdeti ministráns éveken megtetszett az, ahogy a plébános atya, Dr. Fila Lajos bemutatta a szentmisét. Egy idősebb atya, Kovács Pál is akkor volt Pécelen, akinél nagyon szerettem gyönni. Igazából

A szentelés pillanata

nem gondolkodtam el azon, hogy esetleg pap legyek. Pilóta szerettem volna lenni. Nyolcadik után a Kecskeméti Piarista Gimnáziumba jelentkeztem. Négy nagyon szép évet töltöttem el a kollégiumban és a gimnáziumban. Az ottani évek alatt fogalmazódott meg bennem, hogy nem állna távol tőlem a papi hivatás, sőt, ha az Úr Jézus elhívna, akkor én szívesen követném Őt. Eről nem nagyon beszéltem senkivel.

Majd érkezett a gimnáziumi pályaválasztás. Nem volt bennem biztos elhatározás, sem biztos hivatástudat ezt illetően. Így két lehetőséget láttam: vagy pilóta leszek, vagy valamilyen műszaki pályán tanulok tovább. Pilótának nem vettem fel, de a Budapesti Műszaki Egyetemre felvételt nyertem.

A papi hivatás gondolata bennem maradt továbbra is az egyetemi évek alatt. Mivel különösen nehezen indultak a tanulmányaim, nem akartam váltani, hanem végigvinni azt, amit elkezdtem. Közben próbáltam az Egyházzal, egyházközséggel a kapcsolatot erősíteni. Ifjúsági hittanokra, lelkigyakorlatokra jártam, lelki-ségi mozgalmakkal ismerkedtem. Továbbra is megmaradtam mint ministráns az oltár mellett.

Közeledett az egyetem vége, amikor úgy tűnt, újra itt a lehetőség, döntenem kell. Váratlanul, még diplomairás előtt, kaptam egy állásajánlatot az MTA SZTAKI-ba. Némi megfontolás után elfogadtam, mert még nem volt igazi témám a diplomához, és úgy gondoltam, az elméletek után nem árt egy kis gyakorlat is.

Úgy alakult, hogy még egy évvel megnyújtottam a diplomavédés után a munkát, majd meghozva a döntést, jelentkeztem a váci egyházmegyébe papnövendéknek. Keszthelyi Ferenc megyéspüspök úr fel is vett. Vácott eltöltöttem egy szép évet, majd Budapesten folytattam a papságra való készüléket, ahol megint csak tartalmas két évben volt részem. Új püspököm, Dr. Beer Miklós ezután úgy gondolta, hogy Rómába küld a Pápai Német-Magyar Kollégiumba. Nagyszerű, barátságos légkör fogadott itt engem, és az azóta is remélem, hogy sikerül ezt viszonznom.

– *Hogy érezted, a család hogyan viszonyult a papi hivatás választásához?*

– Egy kicsit meglepődtek, de mindenben a segítségemre voltak és vannak. Legjobban édesanyánk örült az elhatározásomnak, a mai napig is mindenben támogat.

– *Környezeted hogyan fogadta, hogy papnak mész?*

– Összességében elmondhatom, hogy nagyon pozitív a visszajelzés. Biztos, hogy személyes beszélgetésekben árnyaltabbá válik ennek a megítélése, mivel sokakban más-más kép él akár papokról, akár papságról, mint hivatásról.

– *Hogyan készültél a diakónusszentelésre?*

– Közvetlen a diakónusszentelést megelőzően lelkigyakorlaton vettünk részt, amely lehetőséget adott csendben az Istennel való kapcsolatban lenni, kizárva egy kicsit a külvilág forgatagát. Majd elpróbáltuk a diakónus feladatait a szentmisén, és persze a szentelési szertartást, hogy minden szépen menjen.

– *A szentelés után mi következett?*

– Egy hálaadó szentmise, melyet október 11-én Dr. Beer Miklós, váci megyéspüspök tartott Rómában a trasteverei Szűz Mária Bazilikában. A hálaadó mise hasonló ahhoz, mint amelyet a frissen szentelt papok a szentelést követően bemutatnak újmisésként. Mi diakónusok még a papszentelés előtt állunk, így magunk szentmisét nem végzünk, hanem hálát adunk egy szentmisében a meghívásunkért. Ennek bemutatásához kértük fel Beer Miklós püspök atyát, aki előzőleg a szentelésen is részt vett több pappal együtt.

– *Most mit csinálsz Rómában?*

– Keresztény antropológiát tanulok, vagyis a kereszténységnek az emberről szóló tanítását. Ezt szeretném majd a lelkipásztori munkámban hasznosítani.

– *Milyen a körülötted levő társaság, nemzetiségek, kultúrkörnyezetük?*

– Rómában kinyílik az ember előtt a világ. Minden kontinensről érkeznek ide diákok, főleg seminaristák, papok, szerzetesek és szerzetesnővérek. Velük együtt tanulok, és közben megismerem őket, meg egy kicsit beletekintek a hazájuk életébe.

A szentelés után Dr. Beer Miklóssal

– *Mennyivel több vagy jobb, hogy Rómában tanulsz?*

– Erre egyértelmű válasz nehezen adható, hogy jobb vagy több. Biztosan lehetne teológiai területek összehasonlításába bonyolódni, de talán nem ez a lényeg. Mindannyiunk püspökének van egy elképzelése, amiért Rómába küldött bennünket. Mindenképpen más itt, a környezet miatt is. Igaz, tanultam Magyarországon is, de nem otthon végeztem a tanulmányaim egészét. Azt érezzük, hogy nagy ajándék itt lenni. Amivel szembesül először itt az ember, az a nyelvi nehézség. Alapjaiban nincs nagy különbség az életvitelben, de ahogy minden helynek meg vannak a sajátosságai, úgy van ez itt is. Azt semmiképpen nem mondanám, hogy aki itt végez, az „jobb teológus”, vagy más ember lenne. Szeretek itt lenni a nehézségek ellenére is, mert sok öröm ér.

– *Mikor lesz a pappá szentelésed?*

– Jövő nyáron.

– *Utána milyen lesz a folytatás? Mik a terveid?*

– Befejezni a tanulmányokat, majd hazamenni és az egyházmegyémmel szolgálatába állni. Most itt vagyok, életem egy újabb állomásán, ahol továbbra is szeretnék a papságra készülni lelki-

ekben, szellemiekben, emberségben, miközben bízom az áldozatos hívek imádságában.

Ünnepi ebéd a „családdal”

– *Mivel vagy mennyivel több, hogy papként szolgálsz, mintha mérnökként élnél? Mi számodra a többlet, mennyivel jobb, mint civil katolikus keresztényként az egyházközségben illetve a közösségben dolgozni?*

– Nem lehet azt mondani, hogy egyik jobb vagy több a másikkal, semmi esetre sem. Engedd meg, hogy Szent Ágostontól idézzek, aki azt mondta a hívőknek: „Értetek vagyok püspök, és veletek keresztény.” Ebben a mondásában két dolog egységet alkot. A püspöki hivatását az Isten akaratából úgy tölti be, hogy azzal szolgáljon, és személyisége ebben teljesebben ki, miközben Krisztus követésében kell élni, mint a többiek, akiknek ugyanúgy megvan a saját hivatásuk. Mindannyiunk számára van az Istennek egy olyan sugallata, amely bensőnkben megszólal. Erre válaszolhatunk igennel.

Valójában az egész életünk válaszadás, hol jobban sikerül, hol kevésbé jól. Szent Ciprián azt írja: „Mindig arra kell gondolnunk, hogy nekünk nem a magunk akaratát, hanem Isten akaratát kell megtennünk, ahogyan az Úr tanított rá minket a mindennapi imádságban. Legyen meg a te akaratod...”

Azt hiszem mindannyiunkban él a vágy egy biztos, el nem veszíthető, „honvágy nélküli lét” iránt, amit nem feltétlenül valahol, hanem Valakinél találhatunk meg.

Bezák Tibor

Diakónus: (a görög diakonosz = szolgáló, régi magyar megnevezése: szerpap)

Az egyházi rend (papság) szentségének alsó fokán áll a diakónus. „A diakónus a Szentlélek ajándékaiban részesülve legyen a püspök és papjainak segítségére az Ige, az oltár és a szeretet szolgálatában. A diakónus feladata, hogy ünnepélyesen kiszolgáltassa a keresztiséget, őrizze és kiosssa az Oltáriszentséget; az Egyház nevében eskessen, és megáldja a házasulandókat; elvigye a szent Útravalót a haladókknak; Szentírást olvasson a híveknek; oktassa és buzdítsa a népet, vezesse a hívek istentiszteletét és imádságát, kiszolgáltassa a szentelményeket, és temessen.” (II. Vatikáni zsinat tanításából: LG 29). Öltözete: alba (hosszú, fehér, köpenyszerű ruha) és stóla (sálszerű vászoncsík), amelyet a pappal ellentétben nem a két vállán leengedve hord, hanem keresztben, valamint dalmatika (T-alakú, dalmát eredetű, miseruhához hasonló ruha).

Diakónusszentelés: A híveknek már előzőleg bemutatott szentelendőket a mise evangéliuma után szentelik fel. Szertartása: a jelöltek kiszólitása után a szentelő püspök szól hozzájuk, majd kérdéseket tesz fel nekik leendő szolgálatukról. A közösség imája (Mindenszentek litániája) után a kézfeltétel, majd a diakónusszentelés imádsága következik, melynek lényegi része: „Küldd rájuk a Szentlelket, kérünk Istenünk, hogy hétszeres kegyelmi ajándékok által a szolgálat hűséges végzésében erőt nyerjenek.” Liturgikus ruhákba (keresztben tett stóla és dalmatika) öltöztetve a szentelő püspök átnyújtja nekik az evangéliumos könyvet, és köszönti őket a béke jelével. (Katolikus lexikon)

Üvegszem karácsonyra

Az egyik régebbi újságban a következőket olvastam:

„Béres János, az Evangéliumi Pünkösdi Közösség (EPK) isasze-gi gyülekezetének lelkipásztora májusi kongói látogatásáról ismét megrendítő élményekkel tért haza. A hazai gyűjtésből és egyéni szponzori támogatásokból befolyt összegeket legfőképpen élel-miszerre és gyógyszersegélyekre fordították, de iskolaépítésre és keresőtevékenységek elindításának támogatásához is nyújtottak segítséget. A két hetes utazásról nyolc kilóval könnyebben haza-térő pásztor megrendülten beszélt arról a nyomorról, amit a lep-ratelepeken, a kórházakban, az árvaházakban és a hadiözvegyek között látott. A nagy és kockázatos útra Durkó Zsolt operatőr is elkísérte, így hamarosan elérhető lesz az ott készült film.”

„Ha kapna egy üvegszemet...”

Aztán kiderült, hogy Béres János azóta ismét Kongóban járt, Durkó Zsolt operatőr pedig erről újabb filmet készített ez év szeptemberében és októberében. Érdekel, mi motiválhat valakit 68 évesen arra, hogy a világ legszegényebb részén élő embereken segítsen, nem kis áldozatot hozva és kockázatot vállalva.

Béres Jánost a „Béres-farmon” kerestem fel. Olyan érzésem volt, mintha egy szigetre érkeztem volna a nagyváros tömbháza-i és közlekedési káosza után.

Béres János átadja az adományt

Isaszeg határában egy kis bekötő út vezet ide. Közel 10 éve vették meg a régi, elavult épületekkel együtt ezt a részt a Pilisi Erdőgazdaságtól, és azóta ott minden megváltozott. Más ebben a korban nyugdíjba készül, Ő pedig ekkor kezdett hozzá egyik álma megvalósításához. A farmon csak az évszázados fák emlékeztetnek a régi időkre, minden más mai és a jövőbe mutató. A műhelyben több tucat ember a világ legmodernebb gépein, a világ legismertebb márkáit gyártó cégeknek dolgozik.

Leültet a szépen berendezett irodában, körös körül régiségek, melyeket nézve megörültem a SOKOL rádiót látva, emlékezőn,

Béres János egy kórházban

hogy ilyenén hallgattam gyerekkoromban otthon a dunyha alatt esténként Amerika hangját.

Béres János kezét nézem, pillantásom elkapja, és már mondja is, hogy: az az elvem, hogy mindenben elől járok. Ha valami különleges igény van, és ma már a megrendelőknek szinte csak az van, én magam mutatom meg, mit hogyan kell csinálni. Naponta a gépek mellett is dolgozom, de nem ez az életem, hanem csak annak egy része.

Ezek után nem csoda, ha érdekelt Béres János életének másik része is.

Nézelődés, kilátás...

Keresztény emberként elhívást érzett arra, hogy tegyen valami nem átlagosat Istenért. És mivel szereti a kihívásokat, egy felkérésre Bibliákat kezdett el szállítani illegálisan a volt szocialista országokba. 25 évig tette ezt, rengeteg izgalom és veszély közepe, hisz ezt az akkori törvények komoly büntetéssel sújtották. A rendszerváltás után ezt magas amerikai és magyar állami kitüntetésekkel ismerték el, de erről nem szívesen beszél, mondván, nem ezért csinálta. A mennyei elismerést várja, a földi úgyis ideig-óráig való.

Élete ezen része valahol érthető, de Afrika?

Hogyan került Kongóba? Naná, hogy nagyon izgatott, de erről beszéljen Ő maga:

Kongó belga gyarmat volt, 1960-tól önálló. 60 millió lakosa van, de ez csak körülbelüli szám, mert nincs születési anyakönyvi kivonat arrafele, így csak saccolják a lakosság számát. A területe majd hasonlószerű nagyobb, mint Magyarország. Hogyan kerültem Kongóba? Egyik újságban a Ne add fel, menj tovább! című cikket olvastam 2006-ban. A cikk írója a Kongó-folyó partján egy nagy követ látott, és ahogy a kőnek nekiütözik a folyó, megtorpan egy pillanatra, majd megy tovább, és ahogy ezt elképzeltem, és láttam a képeket az ott élő emberekről, ez mélyen megérintett.

Persze, jogos lenne a kérdés, hogy nincs Magyarországon elég nyomorult, akin segíteni lehet és kell, miért keresek én a világ másik részén segítségre szorulókat. Nos, nem azért, mint a sztárok, hogy ezzel is felhívják magukra a figyelmet. Szívemben küldetést érzek feléjük, és érzem, ha én nem segítek rajtuk, ha én nem hívom fel a figyelmet nyomorúságukra, akkor ki?

Talán így könnyebb

Én a kereszténységet nem templomba járó vallásosságként gondolom és élem meg. Jézus se ezt mutatta nekünk példaként. Hanem segítőként és segíteni akaróként kell az emberek között élnünk.

Egyébként Isaszegen gyülekezetünk az önkormányzattól néhány éve címlistát kért, kik azok, akik különösen segítségre szorulnak, és azóta tíz családnak rendszeresen segítünk. Bejárunk az állomás mellett lévő családsegítőbe is, az idős embereket látogatni.

Én a nyomorult, segítségre szoruló, beteg emberek között érzem jól magam, segítve rajtuk.

Tudom, ez csak egy csepp a tengerben, de a tenger is cseppekből tevődik össze. Kongóban a leprakórházban látni a betegek örömet, ha meglátogatjuk őket, és hálásak, hogy gyógyszert kaphatnak. A gyógyszerek a lepránál arra hatnak csupán, hogy az ne terjedjen tovább. A leprás nem panaszkodik, baját nem mondja el senkinek, hisz mindenki látja.

Legutóbb az egyik leprakórházban egy kisfiút láttam, a lepra miatt hiányzott az egyik szeme, és emiatt az arca is eltorzult. Orvosai azt mondták, ha kapna egy üvegszemet, akkor az arcának alakja helyreállna. Annyira megrendített a látvány, hogy megígértem a kisfiúnak, hogy karácsonyra küldök neki postán egy üvegszemet. Neki ez az álma-vágya, és örülök, hogy ezzel segíthetek neki.

Kórházi látogatás

A szeretet ünnepe előtti rohanásban gondoljunk azokra, akik segítségre, szeretetre szorulnak. És adjunk, szolgáljunk feléjük örömmel, jó szívvel. Mert jobb adni, mint kapni!

*Durkó Sándor László
Fotók: Durkó Zsolt*

Névjegy

Béres János 1941-ben Gödöllőn született. Négy gyermeke és hét unokája van. Munkahelyei: IKARUS, SÖRGYÁR, LIGNIFER KTSZ, majd a KOKILLA-PREC KFT. tulajdonosa. Az EPK Isaszegi Gyülekezetét 1964 óta vezeti, 1967-ben szentelték lelkésszé.

Függetlenség

A szó hallatán arra gondolunk, igen, függetlennek lenni jó. A kérdés az, hogy mitől vagy kitől jó függetlennek lenni.

Kamasz koromban már nagyon szerettem volna a saját döntéseim szerint élni, a szüleimet túl lassúnak gondoltam mindenhez, és többször megfordult a fejemben, hogy olyan óvatosak, bizalmatlanok, ezért lemaradnak mindenről. Vágyam volt a szüleimtől „függetlenül” világot rengető döntéseket hozni, vagy csak legalább abban dönteni, hogy mi fontos dolgot tudnék tenni a tanuláson kívül és helyett. Csak felnőtten láttam meg, hogy nem lemaradtak valamiről a szüleim, hanem egyszerűen nem is akartak „mindent” elérni. Nem lassúak voltak, csak végiggondolták a lehetőségeiket, a mit, a miértet, és nem hoztak felelőtlen döntéseket, ami a családjuk létét veszélyeztetné, vagy bizonytalanná tette volna.

Isten nélkül akartam élni, gondoltam: „ÉN” majd megteremtek mindent, a saját döntésem alapján Istentől is „függetlenül”.

Sokszor gondolok erre a „lázadó” és buta korszakomra, és visszatekintve már mosolyogni való, hogyan lehettem olyan nagyon önző. Mérhetetlen szeretet érzek a szüleim és Isten iránt, hogy megbocsátották azt a sok felelőtlen dolgot, amit elkövettem magam ellen és Őellenük.

Már hosszú ideje a legfontosabb dolognak azt tartom, amikor a saját önzésemtől vagyok képes független lenni.

Az egész világ az ÉN, ÉN, ÉN és ÉNkéktől hangos, mindenki a saját igazát mondja, hogy a másik ember mit érez és mit gondol, nem számít. Nagyon boldog vagyok, ha csak a szikrájával is találkozom bármilyen élethelyzetben a szeretettel, az elfogadással.

Nemrég szép ajándékot kaptam Szakcsi Lakatos Bélától. A Művészetek Palotájában születésnap koncert adott világhírű zenész barátaival. A koncerten három ember végtelen alázattal zenélt, mindent megtettek azért, hogy nekünk örömünk legyen a játékban.

A tehetség pusztá léte nem tud boldoggá tenni senkit, de Szakcsi Lakatos Béla tud szeretni, és ezért képes boldoggá tenni több ezer embert a zenéjével.

Szakcsi Lakatos Béla FÜGGETLEN Önmagától, fontosnak érzi, hogy az Úrtól kapott tehetségét megossza velünk, és minden találkozásunk alkalmával bizonyosságot tegyen Jézus szeretetéről.

Mindenki megismerheti az igazi szabadságot és függetlenséget, aki már levetkőzte az önzését, sutba vágta a másik ember legyőzésének a vágyát.

Isten örök parancsával kívánok boldog karácsonyi ünnepeket mindenkinek:

„Maradjatok meg szeretetben”.

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

A szeretet lángja gyújtani is képes!

A karácsony és a hozzá kapcsolódó ünnepkör egyik legjellegzetesebb színfoltjai a gyertyák, mécsesek, kis fáklyák. A régebbi időkben ezek a folyamatosan csökkenő természetes fény pótlására szolgáltak, mára azonban lényegében több jelentéssel is bíró jelképpé váltak. Ez a változás azonban azt hozta magával, hogy elődeinknek a folyamatos használatból eredő rutinja a mai – ezeket csak néha használó – emberekből hiányzik, és mi tűzoltók tapasztaljuk csak igazán, hogy néha milyen hajmeresztő dolgokra vagyunk képesek.

Néhány gondolat a használatról:

A gyertyák, mécsesek használatánál legfontosabb az, ahogyan ezeket elhelyezzük. Mindenféleképpen használjunk **nem éghető** anyagú alátétet (tányér, csészealj) vagy erre a célra készített, szintén nem éghető anyagú gyertya- vagy mécsesstartót, melyet eldőlés, leesés ellen biztosítottunk. Sok tüzeset keletkezik abból, hogy a leégett eszköz a műanyag alátétet, asztallapot, terítőt, adventi koszorút gyújtja meg. Kereskedelmi forgalomban kaphatók csodálatosabbnál csodálatosabb műanyag mécsesstartók, melyek fő hátránya, hogy a teljesen leégett mécses utolsó lánglobbanásaival éppen a tartót fogja tűzbe borítani. Egyébként az is jó megoldás, ha nem hagyjuk teljesen leégni az eszközt, és legfőképpen: nem hagyjuk hosszú időre – mondjuk egész éjszakára – egymagában lobogni.

A másik jelentős veszélyforrás, hogy a láng akkora hőszugárzással rendelkezik, mely a közelben lévő éghető anyagokat, díszítő elemeket képes meggyújtani. Ezért az eszközöket illetve a környezetében lévő éghető anyagokat úgy kell elhelyezni, hogy azok egymáshoz képest ne legyenek gyújtásközben. Ez

a biztonsági távolság normál esetben kb. 30 cm, de ez függ a láng nagyságától, a huzat irányától stb. Javasoljuk, hogy a fenti távolság figyelembevételével helyezzük el az eszközöket, és a meggyújtott láng körül tenyerünkkel keressük meg azt a távolságot, ahol a kezünket tartósan ott tudjuk tartani. Ezen a távolságon kívül az anyagok meggyulladásával nem kell számolnunk. Ez az eljárás csak jól rögzített, eldőlésre, leesésre nem hajlamos tárgyak esetében megfelelő. A nem stabilan rögzített anyagokat az eszközök közeléből mindenféleképpen el kell távolítani.

Ez érvényes az olyan anyagokra is, melyek gőze szobahőmérsékleten képes ellobbanni (benzin, alkoholszármazékok). A gyertyafény mellett végzett körömlakkozás nem biztos, hogy a megfelelő eredményt fogja hozni.

Ebben a körben kell szót ejtenünk a világító eszközök modern rokonairól, a karácsonyfákon alkalmazott elektromos lámpafüzérekről.

Ezek a biztonságos és a szabványoknak megfelelő kialakítás esetén szinte teljes biztonságot nyújtanak a nyíltlángú eszközökhöz képest. Itt különös hangsúlyt kell helyezni a biztonságos beszerzésre mivel a kéz alatt vásárolható, vagy igen leértékelt árú „bóvlik” – amellet, hogy igen megrázó élményt tudnak nyújtani – túlmelegedésükkel, zárlataikkal ugyanakkora tüzet tudnak okozni, mint nyílt lángú társaik.

A karácsony évszázadok óta a legszebb ünnepünk. Egy kis odafigyeléssel, elővigyázatossággal megelőzhetjük, hogy a legszomorúbb legyen.

Gödöllői Tűzoltóság

Telefonszám: 06-28/528-700, segélyhívó: 105

A tanév fontosabb időpontjai

A 2008/2009. tanév **első féléve** 2009. január 16-ig tart. Az iskolák 2009. január 23-ig értesítik a tanulókat, illetőleg a kiskorú tanulók szüleit az első félévben elért tanulmányi eredményekről.

A **téli szünet** 2008. december 22-től 2008. december 31-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap 2008. december 20. (szombat), a szünet utáni első tanítási nap 2009. január 5. (hétfő).

A **tavaszi szünet** 2009. április 9-től április 14-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap április 8. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 15. (szerda).

A 2008/2009. tanévben a szorgalmi idő utolsó tanítási napja 2009. június 15. (hétfő).

Középfokú iskolákba jelentkezőknek

2009. 02. 20. – Az általános iskola továbbítja a tanulói jelentkezési lapokat a középfokú iskoláknak, a tanulói adatlapok első példányát pedig a Felvételi Központnak. (A 6 és 8 évfolyamos gimnáziumba történő jelentkezésről a tanuló közvetlenül is megküldheti a jelentkezési lapot a gimnáziumnak, a tanulói adatlapot a Felvételi Központnak.)

2009. 04. 27. – A felvételt hirdető középfokú iskolák megküldik a felvételtől vagy az elutasításról szóló értesítést a jelentkezőknek és az általános iskoláknak.

2009. 06. 22-24. – Beiratkozás a középfokú iskolákba az iskola igazgatója által meghatározott időben.

Felsőfokú oktatási intézménybe jelentkezőknek

December 15-én megjelenik a felvételi legfontosabb kiadványa, a 2009. szeptemberi képzéseket tartalmazó Felsőoktatási felvételi tájékoztató.

Felhívjuk a figyelmet, hogy idén először két Tájékoztató jelenik meg: az egyik kötet a mesterképzésekre vonatkozó szabályokat és az induló szakokat külön kötet tartalmazza, míg a másikban alapképzésekre, az egységes, osztatlan képzésekre, valamint a felsőfokú szakképzésekre vonatkozó információk lesznek. Decemberben változik a felvi.hu adatbázisa is.

A jelentkezés határideje **február 15.** (illetve a munkaszüneti nap miatt február 16.) lesz, eddig kell befejezni a jelentkezést. Ha valaki nem akar a hagyományos jelentkezési lapokkal bajlódni, használhatja az egyre nagyobb népszerűségnek örvendő e-felvételi rendszert (www.felvi.hu), ami a teljes felvételi időszak alatt elérhető. Nemcsak a jelentkezést lehet benyújtani segítségével, de a határidő letelte után is megkönnyíti az ügyintézés, a dokumentumcsatolást, az adatok ellenőrzését és módosítását. Ha valaki mégis a hagyományos módszer híve, postai úton is jelentkezhet majd.

Az információkat a jogszabályokból és az internetről összegyűjtötte:

Apróné Orosz Margit

Tragédiák és balesetek megelőzése érdekében 2. rész

Ritkán szoktunk hivatkozni előző számainkra, de mégis vissza kell utalnunk az idei szeptemberi számunk hasonló című cikkére. Ebben arra hívtuk fel olvasóink figyelmét, hogy jó az, ha a település tele van fákkal és növényekkel, de nem mindegy, hogyan helyezük el, hogyan gondozzuk azokat a továbbiakban.

A cikk lényege is az volt, hogy kedvenceink, barátaink mennyire veszélyessé tudnak válni, ha nem figyelünk rájuk. E gondolatok továbbfűzése érdekében, arra szeretnénk még felhívni a figyelmet, hogy a „bosszantó” magárahagyatottságon túl, a közveszélyesség mennyire ott lapul a szépségben. E példának azon fákra és növényekre vonatkozik, amelyek elektromos vezetékek közelében vannak, és ez belterületen csaknem mindenütt fennáll. Aki pedig nyitott szemmel jár településünkön, az elég gyakran találkozik ezekkel a problémákkal. A veszély taglalására, példákra nem kívánok kitérni, hiszen mindenki tudna épp eleget mondani. Inkább a megoldás és a megelőzés szabályozását ragadnám ki.

A 122/2004.(X.15.) GKM rendelet a villamosmű biztonságos övezetéről 16.§ (11) pontja szerint: **a biztonságos övezet környezetében lévő fák, bokrok ágait az ingatlan tulajdonosa (kezelője) köteles rendszeresen eltávolítani, ha azok a szabadvezeték biztonságos övezetét érintik.**

Mi a biztonsági övezet?

A föld feletti vezeték mindkét oldalán a nyugalomban levő áramvezetőktől vízszintesen és függőlegesen mért távolságokra vonatkozóan az alábbi (7.§ alapján):

a) 1-35 kV névleges feszültség között belterületre a fokozott biztonságra vonatkozó előírások figyelembe vételével : **2,5 méter,**

c) 1000 V alatti kitesztelésű vezetékeknel: **1 méter.**

(3) Tartószerkezetre szerelt vezetékeknel – ez van túlsúlyban belterületen – **0,5 méter** a kritikus és veszélyes közelség.

Még kell említenünk még a 14.§ (2) j. pontját is: csak olyan gyümölcs- vagy egyéb fa telepíthető, illetve akkor hagyható meg, ha **véglegesen kifejlett állapotában** a növényzet **1,25 m-nél** jobban nem közelíti meg az áramvezetőt.

Aki szakszerűen kívánja elvégezni az ágak visszavágását, saját maga vagy vállalkozó által, annak a veszélyes állapotokra minden esetben figyelnie kell!

Még egy dologra fel kell hívni a figyelmet, amit a 2001. évi CX. törvény 72.§-a ír elő: Ha az ingatlan tulajdonosa a gallyazási köteleességét nem teljesítené, az áramszolgáltató fogja elvégezni a fák visszavágását, ami nem kötelezi arra, hogy szakszerűen járjon el ilyenkor. Érthető módon az ELMŰ szempontjai: a biztonságos üzemeltetés és a legkisebb költségráfordítás.

Tehát a jó szándékunkat – a későbbi kellemetlenségek elkerülése érdekében – meg kell gondolnunk. Sőt, ne szégyelljünk esetleg szakemberhez is fordulni akár a telepítés, akár az ágak visszavágása előtt.

*Juhász József
a Péceli Zöld Kör tagja*

Szünetel a péceli helyi busz

A városi buszjárat üzemeltetőjének a szolgáltatásra vonatkozó szerződése 2008. október 31. napjával lejárt. A megszűnést megelőzően a folyamatban lévő pályázatra nem érkezett értékelhető ajánlat a határidő lejártáig.

A megszüntetés váratlan ténye következtében a szolgáltatás azonnali pótlására nincs lehetőség, mivel kizárólag csak pályázati úton lehet kiválasztani a szolgáltatót.

Pécel Város Önkormányzata a szolgáltató terveiről értesülve azonnal elfogadta és meghirdette a buszjárat üzemeltetésére vonatkozó újabb pályázatot. A jogszabály által előírt kötelező pályázati határidők figyelembe vétele miatt legkorábban 2009. első hónapjaiban indulhat újra a szolgáltatás.

A buszjárat kimaradása miatti kellemetlenségekért megértésüket kérjük!

Pécel Város Önkormányzata

Rákoscsabai Községi Ház

1171 Budapest, Péceli út 222.,

Telefon: 06-1/256-9526, 06-1/258-7714

E-mail: info@csabahaz.hu, Honlap: www.csabahaz.hu

Csabai Karácsony

December 20-án (szombat) 15.00-20.00 óráig kézműveskedés, hennafestés, karaoke;

15.45 órától társasjáték klub;

este a Mikulás is vendégünk lesz, közös fenyőfa díszítés a községi ház udvarán.

A belépés ingyenes!

Karácsonyi hangverseny

December 20-án (szombat) 19.00 órától

Idei karácsonyi hangversenyünkön ismételten a rákoscsabai felnőtt énekkarok és általános iskolák diákjai szerepelnek.

Helyszín: Rákoscsabai Református Templom – Rákoscsaba utca 2.

Művészeti vezető: Tóthné Mózer Annamária

A belépés ingyenes!

KIKE – Kistarcsai Kulturális Egyesület

2143 Kistarcsa, Bercsényi u. 18.,
Tel./fax: (28)470-926, e-mail: kike@kike.hu
Honlap: www.kike.hu

DEÁKTANYA

2008. december 18.

KIKE karácsony:

Az ajándékozás jegyében

A korábbi évekhez hasonlóan, most is azt szeretnénk, ha mindenki hozna magával valami olyan ajándékot, amellyel mindnyájunknak örömet tud szerezni, és aminek értéket nem pénzben mérjük, mivel azt sehol sem lehet megvenni, nem kereskedelmi áru: egy kedves verset, egy szép dalt, egy szívhez szóló idézetet, egy kedves emlékü történetet... Vagy egy tál házi süteményt, egy üveg saját termésű bort, vagy bármi mást, amivel megkínálhatja a többieket.

2009. január 8.

Halmos Monika:

„Isztambul, vágyom nálad lenni bitangul”

Egy rövid, de izgalmas utazás Törökországban. Minden, amit két nap alatt meg lehet kóstolni Isztambulból: képek, kövek, hangok, ízek... A megunhatatlan bazár. Magyar emlékek és színes kerámiák Kúthayában. Hajóval a Márvány-tengertől a Fekete-tengerig, naplemente a Boszporuszon.

2009. január 15.

Telegdi Péter:

Amerikai foci

Miben különbözik az európai focitól, és miért nem rögbi? A játék alapvető szabályai. Milyen szerepet játszik a technika, és mennyire fontos a csapatszellem? A sportág magyarországi helyzete. A kistarcsai csapat megalakulása, és eddigi sikerei. A kitűzött célok és a lehetőségek.

2009. január 22.

Földényi Ágnes:

Párkapcsolatok vizsgálata grafológiával

Milyen emberi kapcsolatokat tud létesíteni és fenntartani az adott személy? Férfi és nő különbözősége. Két ember összeillésének vizsgálata szellemi szinten és a mindennapi élet terén. Érzelmi kapcsolatok kialakulása előtt, vagy szerelmi állapotban forduljunk grafológushoz?

2009. január 29.

Kabai Péter:

Állati szex

A fajfenntartás elengedhetetlen eleme a szexuális kapcsolat. Az emberek nemi életéről sok szó esik, de vajon hogyan csinálják az állatok? Hány ivarja lehet egy fajnak? Mi kell a hímeknek, mit várnak a nőstények? Mi lehetett a szerepe a párválasztásnak az ember evolúciójában?

A Deáktanya előadásait a civilház (Kistarcsa, Széchenyi út 33.) közösségi termében tartjuk. Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk kb. 1 óra. A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat bárki térítésmentesen látogathatja.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Vigyázó Sándor Művelődési Ház

(Korábban: Dózsa Művelődési Ház)
1173 Budapest, Pesti út 113., Telefon: 256-4626, fax: 256-7403,
E-mail: info@vigyazomh.hu

2009. január 11. 20.00 óra

KLB (Kaltenecker-Lukács-Borlai) – Jazzpresso

Kaltenecker Zsolt – orgona, szintetizátor

Lukács Péter – gitár

Borlai Gergő – dob

Belépő: 800 Ft

2009. január 24. 16.00 óra – **SZAFFI**

A Magyar Kultúra Napjához kapcsolódóan

Népzenei gyermekszínmű a Fogi színház előadásában

Jókai Mór történetét, mely a török korban játszódik, a gyerekek már rajzfilm alapján megismerhették. Most színházi előadásban láthatják nép-zenei formában Szaffi és Botsinkay Jónás történetét. Jónás, akit mutatványos cigányok neveltek fel, miután felcseperedik, vissza akarja szerezni ősi birtokát. Ekkor még nem sejtje, hogy egy török basa, Szaffi apja, a Botsinkay birtokon rejtette el kincseit. A meséből a szerelem sem hiányozhat. A sok móka és kacagás, valamint félreértések sorozata után, a két fiatal egymásba szeret. Ezt a gyönyörű mesét, melyet magyar nép-zenei elemekkel gazdagítottunk, ajánljuk minden kicsi és nagyobb gyermeknek.

Az előadás után kézműves foglalkozással várjuk a családokat.

Belépő: 800 Ft

2009. január 25. – **Magyar Kultúra Napja 2009.**

17 órakor:

Litkei József (1924-1988) festőművész, grafikus kiállításának megnyitója a Ballonyi Galérián

A kiállítást megnyitja: dr. Bereczki Loránd, a Magyar Nemzeti Galéria főigazgatója

18 órakor:

Ünnepi köszöntőt mond: Riz Levente, Rákosmente polgármestere

Kováts Kriszta: „Arany-óra” – Arany János balladája a cappella

Az elhangzó balladák: Mátyás anyja, Vörös Rébék, Árva fiú, Hídavatás, Éjféli párbaj, Zách Klára, Tetemre hívás, Népdal, A walesi bárdok, Ágnes asszony. Kováts Kriszta estje sok műfajtvöz, s ami így megvalósul, az egyszerre koncert és színház, irodalom, képző- és videoművészet. Arany János balladája hangzanak el a cappella – azaz hangszeres kíséret nélkül, „csak” a mindent kifejezni képes énekhangon, több szólamban. Szörényi Levente klasszikusa, a Vörös Rébék előtt és után Szirtes Edina Mókus új dalai szólalnak meg. Kováts Kriszta partnere a Fool Moon férfi énekegyüttes mellett Farkas Gábor „Gábrriel” lesz, aki nemcsak énekesként, hanem képzőművészként is meghatározza a produkciót. Az ő képei és élőben készülő rajzai adják a látványt, Korai Zsolt videoanimátor segítségével. A ritmusszekciót egy beatboxos (szájdobos) előadó, Keönch László alkotja, s a fiatalok körében népszerű beatbox élővé, maivá teszi a klasszikus verseket.

Közreműködnek: Kováts Kriszta – ének, rendező, Fool Moon Énekegyüttes, Szirtes Edina Mókus – hegedű, Farkas Gábor „Gábrriel” – ének, rajz, látvány, Keönch László – beatbox, Korai Zsolt – videoanimáció, Ruttka Andrea – ruhák
A belépés díjtalan, szeretettel várunk mindenkit!

Pécel-Csömör buszjárat

2008. november 17-től

Menetrend

CSÖMÖR Laky sarok	6:15	8:15	10:15	11:45	13:15	15:15	17:15
Fecske utca	6:16	8:16	10:16	11:46	13:16	15:16	17:16
Rét utca	6:17	8:17	10:17	11:47	13:17	15:17	17:17
Rákóczi út	6:18	8:18	10:18	11:48	13:18	15:18	17:18
Hősök tere	6:19	8:19	10:19	11:49	13:19	15:19	17:19
Petőfi utca	6:22	8:22	10:22	11:52	13:22	15:22	17:22
Gorkij fasor	6:23	8:23	10:23	11:53	13:23	15:23	17:23
Béke tér	6:25	8:25	10:25	11:55	13:25	15:25	17:25
Áruházak	6:35	8:35	10:35	12:05	13:35	15:35	17:35
KISTARCSA Kórház	6:37	8:37	10:37	12:07	13:37	15:37	17:37
Kistarsa Uszoda	6:39	8:39	10:39		13:39	15:39	17:39
NAGYTARCSA Községháza	6:47	8:47	10:47		13:47	15:47	17:47
Központ	6:48	8:48	10:48		13:48	15:48	17:48
PÉCEL Orvosi rendelő	6:58	8:58	10:58		13:58	15:58	17:58
Pécel Ráday tér	6:59	8:59	10:59		13:59	15:59	17:59
PÉCEL MÁV állomás	7:00	9:00	11:00		14:00	16:00	18:00

PÉCEL MÁV állomás	7:10	9:00	11:00		14:10	16:10	18:10
Pécel Orvosi rendelő	7:11	9:01	11:01		14:11	16:11	18:11
NAGYTARCSA Központ	7:12	9:02	11:02		14:12	16:12	18:12
Községháza	7:22	9:12	11:12		14:22	16:22	18:22
KISTARCSA Uszoda	7:30	9:20	11:20		14:30	16:30	18:30
Kistarsa Kórház	7:32	9:22	11:22	12:22	14:32	16:32	18:32
CSÖMÖR Áruházak	7:35	9:25	11:25	12:25	14:35	16:35	18:35
Béke tér	7:45	9:35	11:35	12:35	14:45	16:45	18:45
Gorkij fasor	7:47	9:37	11:37	12:37	14:47	16:47	18:47
Petőfi utca	7:48	9:38	11:38	12:38	14:48	16:48	18:48
Hősök tere	7:51	9:41	11:41	12:41	14:51	16:51	18:51
Rákóczi út	7:52	9:42	11:42	12:42	14:52	16:52	18:52
Rét utca	7:53	9:43	11:43	12:43	14:53	16:53	18:53
Fecske utca	7:54	9:44	11:44	12:44	14:54	16:54	18:54
CSÖMÖR Laky sarok	7:55	9:45	11:45	12:45	14:55	16:55	18:55

További tájékoztatás

A **viteldíj** összege a mindenkori egységes helyközi közlekedési árszabályzat szerint van megszabva (Volán busz díjszabás). Pécel – Kistarcsa Kórház és Pécel – Csömör bevásárló központ között **250 Ft/egy** út a menetdíj. Diákok és 65 év alatti nyugdíjasok 50%-os kedvezményben részesülnek, a 65 év feletti nyugdíjasoknak pedig ingyenes az utazás. Minden hónap végétől a következő hónap 5-ig havi bérlet is vásárolható.

A jövő évi díjváltozás a helyközi közlekedés díjszabásának megfelelően fog emelkedni, amit a Közlekedési Minisztérium és a Volán társaságok szabályoznak. A Csömör felől érkező autóbusz először az Orvosi Rendelőnél majd a Rákos utcán tovább haladva a körforgalom után kanyarodik a Ráday tere a BKV-val közös buszmegállóba. Majd ezután a MÁV állomás következik, mint végállomás. Innen az indulás Csömör felé a BKV útvonalán az Orvosi Rendelő felé történik, ami már nem érinti a Ráday teret. Természetesen a Ráday téren is felszállhatnak az utasok, akik a kórház felé szeretnének utazni, mert maximum 10 percet áll a busz a MÁV állomáson.

Elérhetőségeink

e-mail: mail@hungaro-linebusz.hu,
Telefon: 06-28-455-104,
Fax: 06-28-455-104
Mobil: 06-20-480-5583

*Becs Józsefné,
Hungaro-Line Busz
szakmai irányítója*

Dózsa György Művelődési Otthon

Isaszeg, Dózsa György. u. 2. tel: 28/582-055; fax: 28/582-056
isaszegmuvotthon@citromail.hu; web: www.dozsamuvotthon.atw.hu

Tervezett programkínálat:

December 20. Az Isaszegi Nyugdíjasok Baráti Körének karácsonyi ünnepe.

A már közkedvelt tanfolyamok (jóga, hastánc gyöngyfűzés, zenebölcs, bélyeg szakkör) mellett, új foglalkozások indulnak, melyekre szeretettel várjuk az érdeklődőket!

– Mozduljunk együtt! **Egészségmegőrző edzés**, keleti mozgások (tai chi, csikung, jóga) segítségével. Az edzés célja megismerni önmagunkat, megtalálni az egyensúlyt a mindennapokban. A részvétel kortól és testi adottságoktól független. Infor-

máció: Tóth Roland: 20/450-9363, tothroland5@yahoo.com. Szerdánként 19.30-tól, gyülekező 19.15-től.

– Januártól újra indul a felnőtt **társastánc** tanfolyam. Standard és latin amerikai táncok tanítása. Oktató: Vojt Zsanett. Érdeklődni lehet a Dózsa György Művelődési Otthon elérhetőségein.

– **Zene-ovi: zenés, játékos foglalkozás óvodás korú gyermekek számára**, sok hangszerral, eszközzel, mozgásos játékokkal. Előzetes jelentkezéssel: **06-30-648-45-12; csabaorosz@yahoo.com**

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Receptötletező

Ehető díszek a karácsonyfán

Az év utolsó számában három olyan receptet szeretnék megosztani kedves olvasóinkkal, ami nem csak praktikus, de ötletes és olyan elfoglaltság, amiből minden családtag egyenlően kivetheti a részét a készítéstől a díszítésig a kóstoláson át. A karácsonynak ezen része gyermekkoromat idézi, hiszen már napokkal szenteste előtt sütöttünk-főztünk, hogy minden elkészüljön és a vacsorát meghitt nyugodt családi körben tölthessük el. A mézeskalács illata már sülés közben átjárta az összes szobát és a minden évben más formát öltött csokis marcipánok is óriási sikert arattak a vendégek körében.

Íme a három recept:

Csokis-marcipános szaloncukor

Hozzávalók: 1,5 dl tej, 75 dkg kristálycukor, 40 dkg rétesliszt, 25 dkg margarin, 2 e.k. kakaó, ½ csomag mandulaaroma

Elkészítése: A tejet a kristálycukorral felfőzöm, mikor felforrat belekeverem a réteslisztet. Figyeljünk, hogy ne egyszerre borítsuk bele, mert nem tudjuk majd csomómentesen elkeverni. Ezután következik a margarin, amit még a meleg masszába keverek bele, hiszen így könnyen elolvad és a vaj sem marad csomós. Az alap masszánk így elkészült. Közben előkészítünk egy tepsit, vagy üres bonbonos formát. A masszát kettéválasztom, az egyik felébe a kakaót, a másikba a mandulaaromat keverem. A tepsire aljára öntöm a barna tésztát a tetejére a zöldet. Az elkészült csokis marcipánunkat 2-3 órára hideg helyre tesszük, hogy megszilárduljon. A pihentetést követően kis hasábokra felszelelem, vagy a mézeskalácsformákkal kiszaggatom és fehér vagy barna olvasztott csokoládéval megdíszítem. Színes papírokba csomagolhatjuk, vagy tányéron kínálhatjuk.

Diós-mandulás habcsók

Hozzávalók: 4 tojás fehérje, 30 dkg porcukor, 1 csepp ecet.

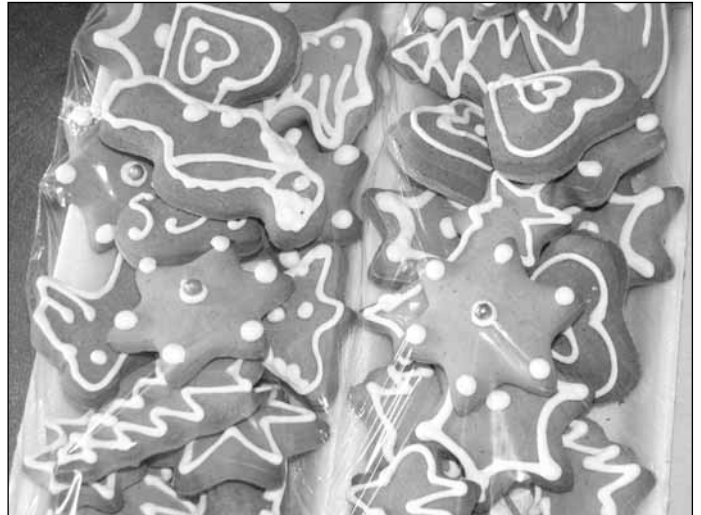
Elkészítése: A hozzávalókat addig keverem, amíg kemény állagú habot kapunk. Egy sütőpapírral kibélelt, vagy kivajazott tepsire halmokat rakunk és a közepébe, fél diót, vagy mandulát helyezünk. Előmelegített, langyos sütőbe kb. egy órát szárítom. Amikor megkeményedett a külseje, megvárom, hogy kihűljön és tűvel, cérnával átszúrom és felakaszthatom a fára. Fontos, hogy a habot nem szabad géppel keverni, mert a habcsókunk nem lesz szép.

Karácsonyi mézeskalács figurák

Hozzávalók: 1 kg liszt, 4dl porcukor, 2 k.k. szódaikarbóna, 2 k.k. fahéj, 2 k.k. őrölt fahéj, csipet só, 10 dkg margarin, 3 egész tojás, 2,5-3dl méz.

Díszítés: 1 db tojásfehérje, 6 e.k. kristálycukor, vagy dió, mandula, mák, kókuszreszelék. (A mázat színezhetem különböző aromákkal, így színes figurák kerülhetnek a fára.)

Elkészítése: A porszerű anyagokat összekeverjük, belemorzsoljuk a margarint. A közepébe öntjük a mézet, beleütjük a tojásokat, és az egészet jól összegyúrjuk. A deszkát bőven lisztezzük. Figyeljünk, hogy a tészta ne legyen túlságosan lágy, mert akkor nagyon megdagad a sütőbe és elveszti a formáját. A tésztát 2-3 mm vastagságúra nyújtjuk, és a formákkal kiszaggatjuk. Kivajazott, lisztezett tepsire tesszük és közepesen meleg sütőbe 3-4 perc alatt készre sütjük.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket, és sikerekben gazdag sültésfőzést kívánok minden kedves olvasónknak.

Laukóné Mukk Adrienn

A 2009. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről

16/2008. (IX. 26.) SZMM rendelet

A 2009. évi munkaszüneti napok körüli – a naptár szerinti munkarendtől való eltéréssel járó – munkarend a következő:

- január 10., szombat munkanap, január 2., péntek pihenőnap,
- augusztus 29., szombat munkanap, augusztus 21., péntek pihenőnap,
- december 19., szombat munkanap, december 24., csütörtök pihenőnap.

Házias sütemények karácsonyra

Különösen karácsonykor nosztalgiával gondolunk a régi családi ünnepeken feltálat piték, zserbók, beiglik, pogácsák, kalácsok látványára és illatára. A VEDESE ÉDESKE sütőüzeme ezeket a már-már feledésbe merült ízeket, illatokat kínálja az ünnepekre. Varázsolja a nagymama szakácskönyve alapján természetes alapanyagokból készített süteményeket az ünnepi asztalra! Válasszon szakembereink által összeállított kínálatunkból!

Cukrász termékek	Ár
Rákóczi túrós	180 Ft/db
Csokis mézes krémes kocka	160 Ft/db
Mézes krémes kocka	140 Ft/db
Almás pite	140 Ft/db
Mágnás pite	180 Ft/db
Túrós pite	180 Ft/db
Meggyes rácsos	160 Ft/db
Ilona szelet	150 Ft/db
Surányi szelet	150 Ft/db
Karácsonyi diós varázs	160 Ft/db
Tejszínes gesztenye szelet	150 Ft/db
Gesztenye szív	120 Ft/db
Gesztenye golyó	120 Ft/db
Kókusz golyó	100 Ft/db
Nagy isler	155 Ft/db
Kis isler	2.200 Ft/kg
Tealinzer	1.800 Ft/kg
Kossuth kifli	1.800 Ft/kg
Kókuszos habos csiga	1.600 Ft/kg
Pék termékek	Ár
Fehér kenyér (1/2 kg)	140 Ft/db
Barna kenyér (1/2 kg)	160 Ft/db
Molke aktív kenyér (1/2 kg)	260 Ft/db
Zsemle	20 Ft/db
Kifli	25 Ft/db
Pozsonyi kifli mákos	120 Ft/db
Pozsonyi kifli diós	120 Ft/db
Fonott kalács (1/2 kg)	440 Ft/db
Fonott kalács (1/4 kg)	220 Ft/db
Diós-mákos csavart kalács (1/2 kg)	520 Ft/db
Kelt diós tekeres (kelt beigli 1/2 kg)	700 Ft/db
Kelt mákos tekeres (kelt beigli 1/2 kg)	700 Ft/db
Márványos diós beigli (1/2 kg)	800 Ft/db
Márványos mákos beigli (1/2 kg)	800 Ft/db
Márványos gesztenyés beigli (1/2 kg)	800 Ft/db
Sajtos-tejfölös pogácsa	1.800 Ft/kg
Sajtos masni	2.000 Ft/kg
Burgonyás pogácsa	1.600 Ft/kg

Torták (12-18-20 szeletes)	Ár
Csokoládétorta (főzött krémes)	300 Ft/szelet
Oroszkrém torta	320 Ft/szelet
Tejszínes gesztenyetorta	320 Ft/szelet
Tejszínes túrótorta	320 Ft/szelet

(Csak egész tortára vesszünk fel rendelést!)

Rendelés felvétel: december 20-án 12 óráig személyesen a Sütemények, pékárúk boltjában (Pécel, Hősök u. 48. – a Sportpálya mellett)
e-mailben a ese@vnet.hu címen,
telefonon Nehézné Ibolya (20/238-2071) várja hívását.
Termékeink átvehetők: a boltban december 24-én 12 óráig.

Az üzemet és az üzletet működteti:
 VEDESE Kht., 2119 Pécel, Pihenő u. 2.
 Telefon/fax: 06-28/454-076, 06-28/454-077
 Ügyvezető igazgató: Keresztes Sándorné
 Üzemvezető: Kovács Ferenc (telefon: 06-70/314-4154)
 honlap: www.egymast-segito.hu

Sütemények, pékárúk boltja ünnepi nyitva tartása

december 23. (kedd)	7-től 18 óráig
december 24. (szerda)	7-től 12 óráig
december 25. és 26.	zárva
december 27. (szombat)	7-től 12 óráig
december 28. (vasárnap)	zárva
december 29. (hétfő)	7-től 18 óráig
december 30. (kedd)	7-től 18 óráig
december 31. (szerda)	7-től 12 óráig
január 1. (csütörtök)	zárva
január 2. (péntek)	7-től 12 óráig
január 3. (szombat)	7-től 12 óráig
január 4. (vasárnap)	zárva

Némethy Mária

A Tökmanó

Lilla és a meseakácfa

Amikor Te, Lilla március tizenegyedikén megszületél, abban a pillanatban határos lett az isaszegi kertem a meseerdővel.

Ezt persze csak májusban tudtam meg, amikor felmentem a kertbe hírt adni születésedről fűnek, fának, gyöngyvirágnak. Ám addigra már minden falevélke és virágszirom tudott a születésedről. Legalább is ezt suttozták a diófa barkái, meg még azt is, hogy a meseerdő kinyújtózott a kertalja kerítéséhez, és megtelt Lilla- mesékkel a meseakácfa ága-boga a rügyek alatt.

Szóval csoda történt az isaszegi kertben is. Szeretem a csodákat. Már a születésedet is csodaszámnak gondoltam. Volt egy pillanat, és egy soha nem volt kisbaba megszületett. És most itt tüneményesedik egy dunaújvárosi kiságyban!

A kiságyad környékén sorakoztunk csodát látni. Anya, apa és én. Szerencsére többnyire üvöltöttél, és a csoda hírvivésével nem kellett bajlódniuk, így tudhatták meg a tavaszhoz rügyeskedés előtt a duna-parti fűzesekben, és aztán terjedtetted a hír bokrokon, fákon át az isaszegi meseerdőig. Mire a március áprilisa neveződött, észrevetted, hogy itthon vagy, befejezted a magas hangokon szólást, és cuppogósan, elégedetten mosolyogtál anyára. De addigra már a meseerdő ki-gondolta Lilla összes meséjét.

Én is megszoktam addigra a csodákat Dunaújvárosban, és az isaszegi kertben is.

Nem is csodálkoztam, ha olykor kedves hangokat hallottam imitt-amott az isaszegi kertben. A kertem fáit beszélgethettek a meseerdő fáival – gondoltam okoskodva. Nem értettem ugyan, mit mondtak egymásnak, mégis a hangok mosolygásra bájtak, merthogy igen gyönyörködtek voltak. Csicseregők, vidám dallamosak és titokzatosak.

Azt viszont szerfelett érdekesnek találtam, hogy ezek a kedves hangok néhol suttozásnak, máshol – pontosabban a diófám alatt – igen jól érthetőnek és hangosnak tündek. Próbáltam a cseresznyefa, később a mandulafa alatt a hallgatóságot, de azok alatt alig hallottam valamit. Általában pár percig tartottak a csip-csup suttozások, ezért többnyire vállat vontam, és betudtam a kertem és a meseerdő játékának. A virágok között kapálgatva elfelejttem a vidám hangok semmiségét. Így múlt el két tavasz, két nyár és két őszi. Kettő tél is elmúlt, de isaszegi kertemet télen nem szoktam háborgatni, így nem tudok a téli meseerő és a téli kert játékaról semmit.

Meglelem Tökmanót

A harmadik év őszen az egyik vasárnap különösen kezdődött a kertben. Alighogy hozzáfogtam a fűgebokor öntözéséhez, olyan hangzavarba kerültem, mintha nem is a kertben, hanem egy zsvajgó játszótéren lennék. A szokatlan forróság vagy a vidám szellő erősíthette fel a kedves hangokat, és mindenhol hallani véltem a kertben. Gondolhatod, Lilla, milyen kíváncsi lettem a hangok titkára. Sietve megöntöztem a szomszagos virágokat is, és elindultam a hangok irányába. De – mint már mondtam – a hangok mindenhol áradtak felém. Abban biztos lettem, hogy nekem szólnak, nekem üzennek, engem hívnak. De hová induljak, merre? – néztem körül tanácstalanul.

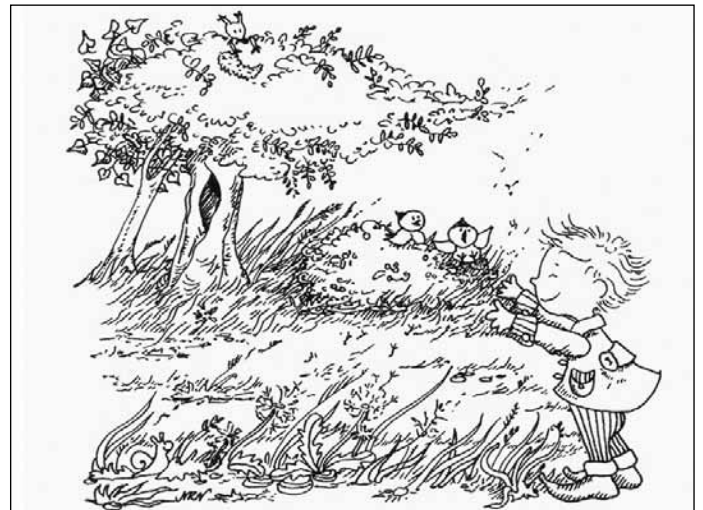
Bejártam a kertemet, sőt kilépve a bozontos kertkapumon, a meseerdő ágas-bogas útjait is bebarangoltam. Meglestem

minden fát a meseerdőn innen és túl, mire rájöttem, hogy a meseerdő közepén egy óriási akácfa mondja a kedves szavakat, merthogy jöttömre egyre hangosabban és vidámabban hajlongott nekem. Ahá – gondoltam –, valószínű telefonkapcsolatban lehet a diófámmal, és a diófám üzente szét a meseakácfa mondandóját kertem minden fájának és levélkéjének. Ez okozhatta a hangzavart a kertemben.

– Szóval, te beszélsz! – mondtam csodálkozva az óriási akácfának.

Különösen viselkedett a meseerdő akácfa: susogott, hajladozott, és mintha jókedve a gyökereiből nőtt volna, ágait szárnyakként lengette. Éreztem, hogy engem üdvözöl, és nagyon örül nekem.

A meseerdő többi fája, a hórihorgas és terebélyes akácfa, a bodzafák igencsak némák voltak, éppen csak félrehajoltak, ahogy az utat kerestem közöttük.

Illusztráció: N. Rádi Veronika

Bevallom, a vidám akácfa egyetlen szavát sem értettem, ám abban biztos voltam, hogy ágaival nekem integet, és hozzám beszél. Elégedett voltam a megtalált titokkal, és egyáltalán nem zavart, hogy nem értem szavait. Titokbeszéd lehetett, és az az igazi titok, amit nem tudsz meg – ismertem fel bölcsen, és tovább gyönyörködtem a madárnyelvű susogásban. Énekes rigó és fülemüle dalára emlékeztetett az akácfa-szó, csak lágyabb volt a dallama. Altatóan és simogatóan lágyabb. Lehupantam a nagy akácfa óriási koronája alá a gyenge fűszőnyegre. Csodálkoztam, miként lehet ebben az őszi, nyarat utánzó forróságban ez az üde-zöld fűvilág az akácfa alatt. Selyemfű! – ismertem fel meghatottan, ahogy tenyeremmel körbesimítottam a fűcsomók hajlékony szálait. A meseafa alatt selyemfű lapul – összegeztem a meseerdő megismert törvényét.

Majdnem el is aludtam a csodálkozó gyönyörűségben. Megsimogattam a hozzám érő akácág leveleit, és feltápaszkodtam. Köszönésképpen mélyen meghajoltam a fa előtt, és elindultam kertem kapuja felé. Kíváncsi voltam, hogy az én diófám mit suttoz a meseerdőben történekről.

Csodálatos őszi nap van, ilyenkor a titkok is szebbek – sóhajtottam, ahogy a bozontos kertkapun hazaléptem. Tudod, Lilla, a bozontos kertkaput csak ritkán lépem át, ezért tud bozontos maradni. A meseerdőben most jártam először, csak a gombaerdőbe szoktam kilépni akkor, amikor a kora őszi esők után óriási özlábgombára indulok vadászni.

A ritkán nyíló kertkaput az iszalag háborítatlanul befuthatta indáival és formás leveleivel. Felcicomázott kertkapum most is bozontos volt, és büszkén tartotta iszalagkoronáját. Nem is háborítottam az indáit, a résnyi kapunyíláson evickéltem ügyesen vissza a kertembe. Mit mondjak, nehéznek bizonyult.

Csönd volt mindenütt. A mandulafák, a cseresznyefák egykedvű némaságát érezve azt gondoltam, hogy csak álom lehetett az óriás akácfa suttogása a meseerdőben.

Elfáradva a hosszú gyaloglásban, leültem a diófám alatti hintaágyba. Képzeld, Lilla, abban a pillanatban egy levél hullt le az ölembe a diófámról. Váratlan volt, és meglepett. Úgy nézegettem az élénk zöld levelet, mintha postás hozta volna valaki üzenetével.

És akkor összerezzenem, mert a levél hirtelen megszólalt.

– Te, aki a kert-diófa alatti hintaágyban ülsz, és a kezeden tartasz – szólt kedves hangon hozzám a diólevél –, állj fel, és menj előre tizen négy lépést. Letettem a levélkét, és úgy tettem, ahogy kért. A lábam alatt egy formás sütőtököt pillantottam meg.

– Szedd le a tököcskét! – hallottam a hátam mögött az utasítást. Udvariasabban is kérhetne! – morogtam magamban, de azért szót fogadtam a levélkének.

Nagyon könnyen szakadt el indájától a tököcske. Óvatosan, mint aki törékeny fiókát lel, simogattam fényesre a narancs-sárga, óriás telefonkagylóra emlékeztető, töknek egyáltalán nem természetes jószágot.

– Jól van, Mari mama – sokkal kedvesebben szólt most a levélke –, már leülhetsz!

Úgy huppantam le a hintaágyra, mint akinek ez a feladata. Várakoztam, mit kell tennem.

Legalább tíz percig hintáztam, ölemben a gyönyörű, sárga jószággal, de nem történt semmi. Hiába hegyeztem a fülem, és néztem fel a fára, majd a hintaágyon ringatott egyetlen levélkére, olyan csend vett körül, hogy az is eszembe jutott, tán csak álmodtam a levél beszédet.

Szeretettel néztem a narancsszínű formás kis tökre, megállapítottam, micsoda csuda teremtménye ez a tököcske az isaszegi földnek, no meg persze az isaszegi napnak! Ahogy forgattam figyelmesen a tenyeremben, észrevettem a tököcske inda felőli oldalán egy kicsinyke hasadékot. Körmömmel próbáltam a nyílást széjjelebb feszíteni, mert igencsak érződött, hogy valami mozog, vagyis inkább kaparász a zöld inda kapaszkodója alatt. Végre sikerült leptantani a zöld csillagkaput a tököcske végéről, mire hálás sóhajjal kikecmergett egy sohasem látott apróság a tököcske barlangjából.

– No, hát te ki vagy? – ámultam a vendég fura formájától. A mérete és a ruhácskája is adott okot a meglepetésre! Ugyanis akkora volt, mint egy Boris-dió, azaz pontosan úgy nézett ki, csak fehér színben. A Boris-diónak meg ugye mogyoró színű héja van a bordó dióbél körül.

Gömbölyűnek látszott, kerekiségének oka az lehetett, hogy magára aggatta a tökmagokat, és ettől tetszett kövéresnek. A fejcskájára is jutott bőven. Tökmag-pikkelyes manócska lenne? – találgattam magamban.

Tökmanó bemutatkozik

– Én vagyok a Nevevan manó, Mari mama. Nagyon örülök, hogy látlak. Tudtam, hogy ma kiszabadításra a fogságomból!

Elképedt arcomat látva, hozzátette: – Ezt a diófa gyökere súgta meg tegnap este, mikor a fa alatt elaludtál.

– Nocsak, nocsak, mennyi titok van ebben a kertben, ideje lenne mindet elmondanod! – szóltam szemrehányóan.

– Ha van időd, szívesen megosztom veled a történeteket, ugyanis éppen százötvenhat éve vagyok itt a meseerdőben manói állásban, így lenne miről mesélnem.

Az órára néztem – igen, a mesékre egyre fogy az idő –, de most félre kell tenni minden dolgot, mert Lillának csak igazi meséket vihetek ajándékba. Úgy gondoltam, meghallgatom minden szombaton Tökmanót, és amikor eljön Lilla hároméves születésnapja, elviszem a történeteket. Vagy legalább egyet.

– Ígérem, mindet meghallgatom, de most csak azt szeretném megtudni, hogyan születted a tököcskébe, te Tökmanó!

Akkorát nevetett, hogy a tökmagocskák táncra perdültek a testén.

– Régen lehettél iskolás, ha elfelejtetted, hogyan születnek a manók. Hát magból! Manómagból, mert ez a manók természetének a rendje. Az én születésemnek nagy története van. Messziről érkeztem ide, vitéz kiscsászám lajbizsebében, a Három-hegyeken túlról.

– Százötvenhat évvel ezelőtt? – kérdeztem ámulva.

– Körülbelül. Ámbátor utánaszámolhatok pontosan is. Persze a hazámban még nem Tökmanó voltam, csak egyszerű, közönséges őrzőmanó. Ez azt jelentette, hogy őriztem a házát, táját a patak mellett lakó híres, kilenctagú Nevevan családnak Kisküküllőn. Nekem az volt a feladatomban, hogy aki elment hazulról annak nyomába eredve vagy a sapkájába, zsebébe bújva a helyes útra tereljem. Ugye érted?

– Amolyan őrangyalyszerű állásod volt?

– Mondhatjuk. Szerettem a dolgomat. Persze a család nem tudta, hogy vigyázok rájuk. Rendben ment minden, egészen addig, amíg a legkisebbik fiút lovas vitéznek be nem verbuválták messzi vidékek háborújába. Ez az a messzi vidék, itt folyt éppen a nagy szabadságharc, és így kerültünk ide. Az én vitéz kiscsászám az isaszegi győztes csata után itt hagyta a lajbiját a kertedben nőtt vadrózsabokron. Én persze a zsebemben aludtam, így engem, az őrzőmanót is itt hagyott. Akkor még nem a te kerted volt ez föld, hanem senki-földje, hadszíntér volt itt, ameddig a szem ellátott.

– És te nem mentél utána, elvégre őrizned kellett volna őt, nemde?

– Nem mentem utána. Vártam, hogy visszajön a lajbijáért. Hat napig vártam, aztán megkerestem az erdőben a meseakácfa, és megtanácskoztam vele a teendőket.

– Arról a meseakácfáról beszélsz, amelyik a kert melletti meseerdőben vidámkodik?

– Természetesen. Akkor még kis akácfa volt. Ő nyugtatott meg a kiscsászám és a Nevevan család dolgában. Felfogadott engem őrzőmanónak. Ugyanis kiscsászám jól járt, nem volt többé szüksége rám. Mikor a győztes csatát ünnepelte a falu, összetáncolt a legszebb lánnyal, és az a lány őrizte tovább kiscsászám igaz szerelemmel. Szépreményű családjuk lett, nem volt szükségük rám. Örültem is ennek, meg nem is.

– Érdekes a történeted, ámbátor egy kicsit szomorú.

– Már miért lenne szomorú, Mari mama!? El nem tudod képzelni, milyen jó sorsunk van a mesefával a meseerdőben és társainkkal, a madarakkal! Őket őrizem százötvenhat éve!

– Ezt nem értem, hol Nevevan manó, hol Őrzőmanó, hol pedig Tökmanó vagy, ki is vagy voltaképpen?

– Nézd, Mari mama, az biztos, hogy manó vagyok, de anynyi történetet megéltem itt a százötvenhat év alatt az isaszegi meseerdő környékén, nem is beszélve a kisküküllői időkről, hogy nem csoda, ha magam is összezavarodok a név dolgában. Amiért kiszabadítottál, nevezhetsz engem Tökmanónak, ígérem ezentúl Tökmanó lesz a nevem, akárhová visz a történet.

– És hogyan kerültél a tök rabságába?

– Régebről kezdeném. Tudod, a meseakácfa gazdám a meseerdő énekes madarainak őrzésével és ellátásával bízott meg százötvenhat évvel ezelőtt. Faodukba gyűjtöttem magokat, diókat, mogyorókat télire, és persze megvédtem őket a jeges esőtől, amikor erre szükség volt. Jártak erre felé emberek is,

folytatás a 44. oldalon

gombát gyűjtöttek, vagy a földeken dolgoztak. Kértem a mesefámat, hogy susogjon feléjük kedves hangokat, hátha észrevesznek. De nem így történt, senki sem figyelt rám. Teltek múltak az évtizedek, hozzászoktam ahhoz, hogy csak az énekes madarak barátja lehetek. Örültem, amikor tizenöt évvel ezelőtt ötvenegy mogyoróbokrot elültettél, mert most már a mókusok is barátjuknak nevezhetnek. Bevallom, én tanácsoltam neked a mogyoróbokrok ültetését, mikor tizenöt év előtt itt aludtál a diófa alatt. Módfellett örültem, hogy teljesítetted.

– Szóval te kértél rá, én meg azt hittem, hogy az a kíváncsi, szemtelen, mandulaszedő, mitugrász mókus.

– Ő is kért. Mondta nekem dicsekedve, amikor már a huszadik bokrot ültettétek, hogy lám-lám, sikerült rávennem Mari nénit a mogyoróültetésre. Ráhagytam. Elvégre a mókus és a manó ugyanattól boldogok.

– Ó, Tökmanó! De sokáig éltél itt egyedül!

– Ne izgulj, Mari mama, igen jól teltek az évek, egészen idén tavaszig, amikor is bajba kerültem. Ugyanis magam varrtam minden tavasszal a ruhámat vitéz kiscsizmám lajbijának anyagából, de hát éppen ez év tavaszára fogyott el a ruhaanyaga a kenderbársony lajbinak. Hiába, a százötvenhat év nagy idő! Az öreg akácmesefa örökéletű, legalább is meg sem kottyant neki ennyi sok év, nem úgy, mint a kisküküllői kiscsizmám lajbijának, akinek elfogyott az időben az élete – sóhajtott Tökmanó, majd lendületesen folytatta:

– Hát, hogy nem volt már lajbianyagom, falevelekből, szalmaszálból fontam magamnak köntöst, aztán mikor eljött a májusi meleg, elég volt a virágok szíromlevele is ruhácskának.

Persze, arra is gondoltam, tőled kérek ruhaanyagot, de nem mertelek megszólítani.

– Ismersz engem?

– Ó hogyne, már régen! Nem akartalak megijeszteni a kéréssel. Meg egyáltalán, mi lesz, ha elszaladsz előlem. Mióta itt járt Lilla, biztos voltam abban, hogy idő kérdése, és találkozunk személyesen, és te is a barátom leszel, no és Lilla nemkülönben. Persze erre a tőkcspadára nem számítottam.

– Fogságba estél?

– Ahogy mondd, fogságba estem. Idén júniusban történt, egy szép nyári napon. Te a virágos kertben bóklásztál a kapáddal, én meg kényelmesen befeküdtem egy tökvirágba. Mondanom se kell, elaludtam. Éppúgy, mint százötvenhat évvel ezelőtt a lajbizsebben. Mire felébredtem, a tökvirág bezáródott. Várokoltam és feszengtem, mígnem rájöttem, ha sokat kecmereg a tökvirág bibéje körül, nem lesz majd termése. Így hát hagytam, hogy körém nőjön a tőköske. A diófád gyökere adott hírt mindenről, nem izgultam nagyon. Tudtam, előbb-utóbb szerencsés véget ér a fogságom, csak meg kell várni, míg megéri a tőköske, és te, ugye itt leszel a betakarításra. Örültem is, legalább alkalom lesz a megismerkedésre. A meseerdő minden fája tudta ezt, és mikor eljött a tök érésének ideje, kész volt a haditerv is, csak te kellettél hozzá.

Tegnap este a diófa gyökerétől megtudtam, hogy egészen közel, alig tizennégy lépésre alszol itt, és holnap egész biztosan kiszabadítasz. Nagyon megörültem. Felöltöztem tökmagocskába, hogy meg ne ijedj tőlem. A többit tudod.

Sokáig hallgattam. Nem tudtam, mi tévő legyek. De Tökmanó megmondta, mit kell tennem.

– El ne felejtsd elmesélni a történetet Lillának.

– Mire gondolsz?

– Hát a találkozásunkra, meg arra, hogy egyet se búsuljon, én mindig megmondom neki a helyes utat, ha kéri.

– Letesz az arról örökre, hogy a Nevevan család őrzője legyél?

– Tudod, az őrzőmanók – százötvenhat évenként – családot válthatnak.

Ezt nem tudtam. Nagyon megnyugtató a hír. Lillának lesz egy távoli barátja, aki gondol rá, és megüzeni a helyes utat. Vagy ilyesmit.

Tökmanó királyfi lesz

Tökmanót óvatosan a tenyerembe tettem, és bementünk a kis házba ruhaanyagot keresni. Kinyitottam a zsalugáteres ablakot, hogy a kora délutáni nap szikrázó világosságában megleljük az alkalmas anyagot. Tökmanó az ágyvég magas keretén állva mustrálta a felkínált ruhaválasztékot. Mondanom se kell, Lilla, hogy a te két éve itt felejtett rugdalózódat választotta. Olyan kicsi voltál, hogy nem emlékezhetsz erre, de anyukád sokáig emlegette, hogy eltűnt valahol a zöld bársony kezeslábasod. A varrás és az öltözés műveleteinél kiküldött a kisházból Tökmanó. Én persze megpróbáltam leskelődni a zsalugáter mögöl, de olyan szemrehányó pillantást vetett rám, hogy hagytam, hadd öltöztesse magát kedvére. Csodálkoztam, miket tud Tökmanó, hisz se ollót, se cérnát, se tűt nem kért a varráshoz. Ámbár nem is állt volna jól a csöppnyi kezecskéjében az én varrószerszámom akármelyike is.

Na, Lilla! Azt hittem, megdermedek a csodálattól, mikor megpillantottam Tökmanót a kész zöld bársony ruhájában. Képzeld, arra is volt tehetsége, hogy kiscsizmát eszkábáljon a rugdalózód makkocská ruhadíszéből. Csodálkozásomra kifejtette, hogy ez a csizmacska hétmérföldes, és nem kopik el soha.

Körbeforgott az ágy fakeretén, mikor látta elképedt arcomat.

– Szerintem is jól sikerült, Mari mama. Látom, elégedett vagy. Pedig csak királyfi lettem, Tökmanó királyfi. Ez természetes az egyetleneknél.

Jaj, Lilla! Mióta világ a világ, ilyen csodálatos manót senki nem látott! Még arra is volt figyelme, hogy a tökmagocskákból sipkája végére, a csizmacskái szára, valamint mind a két vállára egy-egy tökmagocskát rávarrjon. Olyan volt így, zöld bársony mezesen, mint egy Tökmanó királyfi. Hát persze, az is volt. De nem hagyott sokáig gyönyörködni ruhájában, arra kért, vigyem a meseakácfaához.

Úgy is tettem. Meglepődéssel észleltem, hogy a meseerdő minden fája meghajolt előttünk. De csak a meseakácfa szólított meg. Varázslat történhetett, mert most minden szavát értettem.

– Köszönöm, Mari mama, hogy kiszabadítottad Tökmanót. Sok dolga lesz, mert itt a szeptember, és gyűjtenie kell a magokat az énekesmadaraknak. A ruhája minden levélkémnek tetszik, úgyszintén dicséretet zeng az egész meseerdő. Nagyon szép napunk van! – sóhajtott hálásan.

– Látod, Mari mama – folytatta a meseakácfa –, vannak dolgok, amiket sem a mesék, sem a manók nem tudnak megoldani, ezért kellene az emberek.

Jól esett az akácfa elismerése. Végül az emberek jót is tehetnek a mesében. Persze ehhez be kell lépniük a mesébe.

De halld tovább, Lilla! Láttam, hogy Tökmanó illeg-billeg az akácfa törzsének odújában, és rólam elfelejtkezve hevesen beszél az odú belsejében valakihez. Gondoltam, az akácfa figyelmét akarja felkelteni legújabb terveihez. Mondanom sem kell, igazam volt. A meseakácfa szívéhez beszélt, mely ott dobogott az odúban. Alig egyórási ismeretségünkből is nyilvánvaló, hogy Tökmanó bővelkedik tervekben, és ezek megvalósításában nem szorul segítségemre.

De azért megkérdeztem a meseakácfát:

– Jól látom, az odúban tartod a szívedet?

– Ne csodálkozz ezen, Mari mama, különben hogy találna haza Tökmanó ennyi odú között.

Igazat adtam a meseakácfának. Hagytam őket beszélgetni, és visszaballagtam bozontos kapumhoz.

– Szia, szia, Mari mama – hallottam mögöttem a kedves hangokat, amint hazasétáltam a kertembe.

A manómagok születése

A tüköcske magára hagyottan feküdt a hintaágyon a diófám alatt. A szemrevaló, kedves formájú jószágot tovább kezdtem ringatni, úgy mintha ábrándoznék a régi időkről. A két év előtti tavasz ajándéka – Lilla baba képe – vetítődött a gondolatomba.

– Csicsijja, csicsijja – hallottam a diófám nevetését. Nem csúfolódó volt, ellenkezőleg, olyan kedves, ringatós dúdolású dallammal élénkített, mintha nem alatni, hanem ébreszteni próbált volna.

Hirtelen Tökmanó fontoskodó szólítására lettem figyelmes. Olyan hirtelen érkezett, mintha repült volna. Jól gondoltam, egy feketerigó hátáról pattant a hintaágy tetejére.

– Jaj, Mari mama, vigyázz a tüköcskével. Most kaptam a hirt Kisküküllőről, várják a három őrzőmanókat!

– Nem értelek, Tökmanó, milyen manókról beszélsz?

– Hát, amit a karodban tartasz, Mari mama. A tüköcskében manómagok vannak. Ugyanis csoda történt, Mari mama, és nem vetted észre! Az történt, hogy három manómag teremtődött a karjaidban ringó tüköcskében! Hidd el, én sem tudtam, de megüzenték. A meseakác tudta meg társaitól, miután elment a híre, hogy megmenekültem, és családot váltottam. Tudod, a manók természetének rendje az örök gondoskodás. Gondoskodni akarnak a tájról, a meseerdőről, mivel én, ugye Tökmanó lettem.

– Azt is megüzenték, mi a dolga egy Tökmanónak? – kérdeztem felélénkülve, mert én is tanácstalan vagyok a tüköcske világában.

– Nem, éppen hogy nem tudja senki. Kiderült, én vagyok a világ egyetlen Tökmanója. Most egy kicsit nem tudom, mivel jár a világ egyetlen Tökmanójának lenni.

– Megnyugtatlak, Tökmanó, hogy neked is be kell tartanod az örök gondoskodás törvényét – nyugtattam meg Tökmanót és magamat is. Csak a neved lett új, de ez természetes minden őrzőmanónál, aki három hónapot egy tüköcskében tölt. Végül is elképzelhető, hogy lesz még több társad a tükvilágból.

– Ez az, épp ezt akartam mondani, vagyis hogy a három manómagról mesélnék, akik odateremtődtek a tüköcskébe.

– Biztos, hogy hárman vannak? – kérdeztem fontoskodva. Óvatosan, nehogy valami hibát vétsék, tartottam erősen a tüköcskét, várva Tökmanó utasítására. Biztos voltam abban, hogy a manók törvényében még a meseakácfa sem járatos, így egyedül Tökmanóra számíthattam. Rápillantottam a hintaágyon lapuló dió falevelemre, de az a saját dúdolásával volt elfoglalva, folytonosan ismételte a csicsijja-babája dallamát.

Figyeltem tehát Tökmanó szavaira, és pontról pontra követtem utasításait a tüköcske felvágásában.

– Nahát! – kiáltottam örömmel – éppen három darab magocska van a belsejében!

Tökmanó helyeslően, némán bólogatott, a diólevél meg sem pisszent. Mesediófám elfelejthetett suttogni is, mert olyan csend lett hirtelen a kora őszi kertben, hogy a verőköltő bodobácsok is abbahagyták az összekapaszkodást a ciszterna betonfedelén.

– A manómagok csak csendben születnek! – állapítottam meg halkán, és bal tenyerembe igazítottam a magocskákat. Igazi tüköcskéknek látszottak. Jól fejlettek voltak és kövérkések.

– Ki mondja meg, mit kell tennünk, Tökmanó? – szólítottam meg kissé ijedten.

– Tanácskoznunk kell, sőt tanulmányútra indulok azonnal – felelte Tökmanó. – Szerencsére ez a hétmérföldes csizma megoldja a gondot, gyorsabb lehetek, mint a rigócska – ugrott fel mellőlem a hintaágyról, és úgy eltűnt, mint egy káprázat.

Magamra maradtam mesediófámmal meg persze a manómagokkal. Annyit sejtettem, hogy óvnom kell naptól, szellőtől, hidegtől, sőt akár a bogarak is veszélyesek lehetnek, nem beszélve valami falánk, erre tévedő vadgalambról.

Nem tehettem mást, minthogy a másik tenyeremmel elzárтам a veszélyeket a magocskákatól.

Képzelted Lilla, ahogy mozdulatlanul ülök a hintaágyon, orromon a szemüvegem, két tenyerem közt a három manómag, és még rágyújtani sem tudtam a cigimre, csak vártam a csodát. Ha láttál volna, azt hihetted volna, a vicces mama varázsolni akar, pedig egyáltalán nem vicceskedtem, nagyon komolyan ültem, és vártam az utasításokat. Még a lélegzeteimet is visszafojtottam, hátha meghallom valaki üzenetét a diófámtól.

Szerencsére alig öt perc múlva ott termett Tökmanó. Kitörő örömmel mondta:

– Na, Mari mama, minden rendben. Kell ugyan egy kis idő, amíg a manómagokból megszületnek a jövő Tökmanói, de nem lesz dolgunk a felnevelésükkel, ugyanis el kell küldened Kisküküllőre.

– Mit kell tennem? – értetlenkedtem csodálkozva.

– Igazán tudhatnád, Mari mama, hisz nem oly régen álmodtad át magad a Kisküküllő tájaira.

A Nevevan családot is meglelted, legalább is azokat, akik mostanság népesítik a Maros-mente vidékét. Szóval egyszerű a dolgod. Megcímzel egy jó puha borítékot, elhelyezed benne a három manómagot. Ne tegyél bele írást. Készen vagy, hahó? – szólt rám Tökmanó. Megelégedhettem a benuházzal.

Felpattantam a hintaágyból. A kisházban végre ráleltem a szükséges borítékra. Úgy sürgölődtem Tökmanó kérésének teljesítésében, mintha a világon a legfontosabb lenne ez a levél. Visszatértem a diófa alá a hintaágyba, és felszóltam.

– Tökmanó, kész vagyok, kezemben a nyitott boríték!

– Jaj, már aggódtam, hogy nem találsz alkalmas borítékot. Most várj! Mindjárt leesik a szív oldaladon a diófádról egy levél. Tartsd az ágacska felé a borítékot, oda, ahonnan a levél az imént leesett. Háromszor mondd ki Lilla nevét, és azután ragaszd le. Hétfőn majd postára adod.

– Miért kellett így tennem, Tökmanó?

– Elmondom, bár magadtól is kitalálhatnád. Éppen csak belesóhajtottam a történetet, hogy amikor megszületnek a kis Tökmanók Kisküküllőn, tudjanak Lilláról is, meg az itteni Nevevan családról, vagyis rólatok. A folytatást majd neked is elmesélem.

– Csak még annyit, Tökmanó, mikorra várhatjuk vissza a három Tökmanót.

– Egyet elárulok. Mikor Lilla hatéves lesz, vagyis pontosan három év utáni március tizenegyedikén, Anna-Tökmanó felkeresi. Persze álmában, nehogy megijedjen.

– Anna-Tökmanó? – kérdeztem elámulva. – Hát ezt meg honnan tudod?

– Elégedj meg annyival, hogy így lesz. Persze a másik két Tökmanó sem fog sokáig késlekedni. Kivárják a sorukat, és előbukkannak, csak várni kell rájuk. Egyébként ne törődj ezekkel a dolgokkal. A manók rendje tüköcskék. Remélem a Tökmanóké is – rezzent össze ijedten az arcoskája.

De ahogy szemembe nézett, megnyugodott. Engedtem, hogy olvasson a tekintetemben.

Alig telt el két perc, és mindent tudtunk egymásról.

Éppen csak hozzáért az arcomhoz, mikor a nagykapunál a tüköcske eltűnt, és káprázatként eltűnt.

Kisküküllőre utaznak a manómagok

A hétfői postára adás könnyen ment. Ha irányító szám van a borítékon, biztosan megkapja a címzett. De ki is legyen a címzett? A kisküküllői Őrző Főmanó, vagy a kisküküllői Nevevan család? – morfondíroztam a levélfeladó ablak előtt. Úgy döntöttem, Lilla Anna nevet írok a borítékra. A postás kisasszony csodálkozás nélkül vette át a borítékot.

– Kétszáz forint – mondta közömbösen. Honnan tudhatta volna, hogy a posta dajkaságba viszi a manómagokat Kisküküllőre.

Veszélyben a meseakácfa

Úgy kezdődött az ez évi, pontosabban a 2008. évi április, mintha a nyár korán felkelt volna a nap árnyékában, és kikelt volna vele a június is. Nem tudtam pontosan, hogy a Tökmanó intézte ezt a szép, meleg áprilisi vasárnapot, vagy a Természet. Végül is mindketten tudhatták, hogy Lilla e szép napon ismét az isaszegi kertben várja a meseakácfa legújabb történetét. Én is biztos voltam egy új mese születésében, mert Lilla legutóbbi itt jártakor megvendégelte Tökmanót minden jófélével, amit az elemózsiás kosárban talált.

Ezt Tökmanó azóta háromszor említette nekem túlaradó hálával, mikor együtt beszéltek meg a mogyorók, a diók és a fehéreperfák sorsát a kertben, a madarak és a mókusok naprendje után.

– Jaj, Tökmanó – nevettem el magam a hálálkodásán –, Lilla már ilyen. Mikor az elmúlt ősszel a mesediófa alatt ültünk Lillával a kisasztalnál, nem győzte a törődést veled étel, ital dolgában. Úgy beszélt Lilla terólad, Tökmanó, mintha ő lenne a te őrzéseddel megbízva, nem pedig fordítva. Hát most ki őriz kit? – kérdeztem somolyogva.

– Hát – kezdte bizonytalanul –, sokat gondolunk egymásra. Tudod, majd ha Lilla hat éves lesz, és iskolába indul, akkor az Anna-Tökmanó mindig vigyázza. Ő Lilla miatt születik meg. Én, ugye – húzta magán össze a zöldbársony mezének kabátkáját – mégis csak öreg manó vagyok, és be kell érnem a meseakácfa szíve dobbanásával. Mert ugye az mindig egyformán dobog, és igen jól elvagyunk télen-nyáron egymás értésében.

Tökmanó hangja szomorkás lett. Kértem, hogy beszéljen még, hátha jobb kedvre derül, ha kiönti a lelkét.

– Tudod, Mari mama, azt hittem, a meseakácfa örök életű lesz. De az őszutón jött fergeteges szélvihar megtépázta ágait, és meglazult a gyökere. Csak úgy. Nem tudnád te meggyógyítani?

– A selyemfű? – kérdeztem. – Mi van a selyemfűvel?

– Hát éppen ez az, nincs. Eltűnt, elfogyott, elszáradt. Mire gondolsz? – nézett rám felderült arccal.

– Arra, amire te, vagyis a selyemfűszőnyeg védte meg a gyökereit a kiszáradástól. És ha újra vetnénk a selyemfűvet, talán megerősödhet a gyökere. Segítség kellene a selyemfű vetéséhez, öntözéséhez. Mert ugye először a selyemfű szőnyegnek kell megerősödni, azután jöhet a meseakácfa gyökérének gyógyítása.

Lázasan szervezkedtünk. Nem volt egyszerű megtalálnom a selyemfűmag boltját. Az interneten próbálkoztam. Mondanom sem kell, hiába. Felkínálta nekem – már az internet – a selyemfűmész boltokat. Végül is – gondoltam – csak kell legyen összefüggés a magbolt és a mézbolt között!

Fűmanó királykisasszony, a megmentő megérkezik

Elmeséltem Tökmanónak a selyemfűmag beszerzésének történetét, ahogy a selyemfűmaggal teli bársony dobozkat elővettem a kosaramból.

Tökmanó nem győzött ámulni a mézárudáról szóló varázslatosra színezett élményeimen, de látszott rajta, a bársony doboz tartalmára kíváncsi leginkább. Hát felnyitottam a kis-kapcsos bársonydoboz fedelét. Úgy huppant bele hirtelen Tökmanó a magocskák közé, mintha meg akarná számolni a karcsú parányi magocskákat.

Tiszta erőből elnevettem magam.

– Nahát, Tökmanó! – kiáltottam fel. – Emlékszel a tökmagocskára? Jól néztél ki a pikkelyekkel!

De ahogy a dobozba pillantottam, meghűlt az ereimben a vér. Kászálódott kifele a rengeteg fűmagocska közül egy aranyhajú apróság. Prűszkölt és kapalózott.

Vékony hangon siránkozott:

– Szabadítsatok ki, mert megfulladok!

Egymásra néztünk Tökmanóval. Egyikünk sem tudott megszólalni a csodálkozástól. Végül Tökmanó gálánsan meghajolt, bemutatkozott, és kezét nyújtva a csöppségnek, kihúzta a fűmagtengerből.

A kis manócskáról rögtön látszott, hogy királylány, és az is, hogy manócska.

Illusztráció: N. Rádi Veronika

Sikkesen perdült egyet zöld szoknyájában, és hol engem, hol pedig a Tökmanót nézve megszólalt.

– Nevem Fűmanó királylány, a Kisküküllőről érkeztem a meseakácfa megmentésére. Mindent tudunk – nézett rám kedvesen –, nem mondta neked Lilla?

– Éppen csak említett valami Tökmanó királylányt, akiről álmodott, de nem gondoltam komolyan a meséjét.

– Igaz volt pedig – mondta komolyan, és kezét nyújtott Tökmanónak.

Ledöbbsentem, de Lilla, te is megdöbbsentél volna, olyan szép pár volt a Tökmanó és Fűmanó királylány.

– Tökmanó királyfi! – kiáltottam.

– Mari mama, ha megkérhetlek, szólíts Tökmanónak, lassan nem én leszek az egyetlen – fordult vissza karjában a Fűmanó királykisasszonnyal, és a mesediófámon lefektette a hétmérföldes csizmáját.

Felnéztem a fára komolyan, és csak annyit mondtam:

– Királyfi, királylány ide vagy oda, menjünk selyemfűmagot vetni!

Mire kiértem a meseakácfa alá, a két manócska egy tavaly elhullajtott szarvasbogáraganccsal megszántotta a földet a

meseakáca körül. Leültem egy bodzabokor mellé, tartottam a vetéshez a fűmagos bársony dobozt, és hallgattam a manócskák énekét.

Még akkor is hallottam, mikor a bozontos kertkapun visszabújtam a kertbe.

Szóval igaz lett Lilla Tökmanó királylánya, csak éppen Fűmanó királylányról illette magát – gondoltam, ahogy az Öreghegyről a dicsőséges harcok dimbes-dombos hazaútján manóvezettem a piros autómat.

– Ezt a történetet titokban fogom tartani – határoztam el. Hiába faggat az esti mesénél Lilla a Tökmanóról, én a Tavasz-tündér cseresznye- virágáról formázom a mesét. Végül is Lillának magának kell meghallgatnia – egyenesen a mesediófától – a legújabb történetet.

Én csak tudósítok majd.

A mesediófa igazat mond Lillának

Szóval azon a korábban említett vasárnap délutánon Gabi anyával és Lillával a piros autóban, megálltunk isaszegi kertem főkapuja előtt.

Lilla kikapcsolta a gyerekülést, és uzsgyi, futott, futott a bozontos kertkapuhoz. Mire anyával a kert közepén lévő kisházhoz értünk, Lilla már eltűnt a meseerdő fái között.

– No, ennek fele sem mese – ijedt meg Gabi anya, és Lilla nevét kiáltva szaladt utána.

Teljesen nyugodt voltam. A selyemfűszőnyeg szépen kizöldült a sok jószagú esőtől, az akácmesefa megmenekült, Tökmanó királyfi és Fűmanó királylány az odúban beszélgeti meg a madarak fészkelési rendjét a meseerdőben. Vagyis rendben mennek a dolgok itt a kertben. Azonban a mesével baj lehet. Ugyanis tegnap este Lilla megkérdezte tőlem:

– Mari mama, ugye nemcsak kitaláltad Tökmanót?

– Hát – kezdtem bizonytalanul –, érdekes dolgok vannak a világban, Lilla, ahogy körül nézel benne. Egyszer este van, mászszor süt a nap. Télre fordul az idő, azután meg virágok bújnak elő a földből. Álmodsz arról, hogy iskolába mész, azután bekövetkezik. Az állatkertben megelevenedik az oroszlán...

– Zsiráf, víziló is! – vágott szavamba Lilla.

– Vagyis ha itt az isaszegi kert mellett a meseerdőben sétálsz, azon a környéken, ahol Tökmanó kikecmergett a tököcskéből, sok minden érdekességgel találkozhat. De ahogy most mondod, rengeteg mese terem ám a világban!

Másnap visszagondoltam a tegnap esti magyarázatomra, és nem voltam elégedett. Megsimogattam a mesediófa kergét, és ágán egy alig pattanó rügyecskét.

– Könnyörgve kérlek, segíts! – rimázkodtam.

Épp jókor, mert visszatért Gabi anya és Lilla a meseerdőből. Addigra Emese és Fofó is megérkeztek a kertbe.

Faggatni kezdték Lillát, hogy látta-e Tökmanót. Lilla kérdésen nézett rám.

– A mesediófa tudhatja, merre jár a királylánnyal – szóltam magabiztosan.

Lilla átölelte a mesediófa törzsét, és fülét a kéregre tapasztotta.

Látszátok csudát! A rezzenéstelen ágak hirtelen megmozdultak, mintha adásban lett volna a mesediófa. Öt percig sem tartott a szellő, de Lilla arcán a felismerés öröme villant. Beszél hozzám a mesediófám!

– Azért nem találkoztam Tökmanóval, mert Tökmanó királylánnyal elmentek sétálni – szólt magabiztosan Lilla.

– Bocsánat, hogy közbe szólok, de a királylánynak nemrég

tudtam meg az igazi nevét, Fűmanó királylánynak hívják – pontosítottam Lilla mondatát.

– Fűmanó királylány és Tökmanó királyfi szerelmesek, ha nem tudnád, Fofó, úgy mint ti Emesével – mondta Lilla, és elindult az elemózsiás kosár felé. Egy szalvétára két darab kekszert és két harapás almát tett. A szájából vette ki az almadarabokat.

– Eljegyzési lakoma – mondta nevetve Fofó. Boldog voltam, mint mindig, mikor igazzá válik a mese.

Csoda történik a meseakácfával

Közeledik a karácsony, alig egy-két hónap, és itt van megint – sóhajtottam, mikor november ötödikén a Margit fodrászattól jövet, piros kocsimmal bekanyarodtam a kertkapuhoz. El akartam búcsúzni Tökmanótól. Meg Fűmanó királykisasszonytól. Meg a kerttől. Meg a meseerdőtől is. Végleg. Ültem a mesediófa alatt, és néztem a szomorító, csupasz ágakat a kertben.

Lihegve érkezett Tökmanó.

– Mari mama, mondd, hogy nem igaz!

– De igaz, Tökmanó! Jobb, ha elköltözünk innen! Hol hagyta Fűmanó királykisasszonyt?

– Mindjárt itt lesz ő is. Keresi a levelet, amit Kisküküllőről kaptunk.

– Szóval onnan tudjátok! Megírták a gondolataimat. Mit mondjak, hát az történt, hogy itt az isaszegi Öreghegyen más lett a világ, elfogytak a mesék. Nincs itt szükség rátok, és persze a mesékre sem.

– Jaj, ne szomorítsd a szíved, Mari mama, meglátod, akárhová költöztetsz, mindenütt jó lesz. Jönnek majd a ringató mesék, hipp-hopp ott terem a kicsi Tökmanó, ahová álmodod. Mi ketten Fűmanó királykisasszonnyal oda megyünk, ahová csak kéred, csak ne legyél szomorú.

– No, álljunk csak meg egy pillanatra, nem kell vigasztalnod, Tökmanó. Azt a kertet, amelyik nem a te helyed, vidáman kell otthagynod. Te is meg tudod tenni százötvenkilenc év után, nekem is könnyű tizennyolc év után. Eladom, bár hogy eljöttök, nem fog sokat érni.

Alighogy kimondtam, megérkezett Fűmanó királykisasszony. Csilingelő nevetése kísérte a rigócska röptét, akinek a hátán érkezett. Jókedve nemcsak ránk ragadt, hanem még a fügebokor leveleire is. Láttam, hogy mosolyogott mind a három levél arcocskája, a kedves grüberlik is összehúzódtak a levélkéken.

– Na, Mari mama, akkor rövidesen mehetünk! – kiáltott Fűmanó királykisasszony. – Csak a meseakáca kérését tolmácsolnám! Az a rögeszméje, hogy fenyőfa szeretne lenni! Mondtuk Tökmanóval, hogy ez képtelenség, de a meseakác ragaszkodott ahhoz, hogy elmondjuk neked. Meg azt is, ő akar lenni a karácsonyfád.

Tökmanó közbevágott.

– Végül is lehetséges – próbált meggyőző lenni –, sok a csoda a mesében! Mondjad ki, és hátha.

Elgondolkodtam. Végül is a szép karácsonyfa titka a szívében rejlik. A meseakáca, mint tudjuk, az odújában hordja a szívét. A legfontosabb tehát megvan. A többi csak mese kérdése.

Vége

Felhívás

Aki kitalálja, miért kell elköltözni Tökmanónak és párjának, bekerül a mese folytatásába.

az író